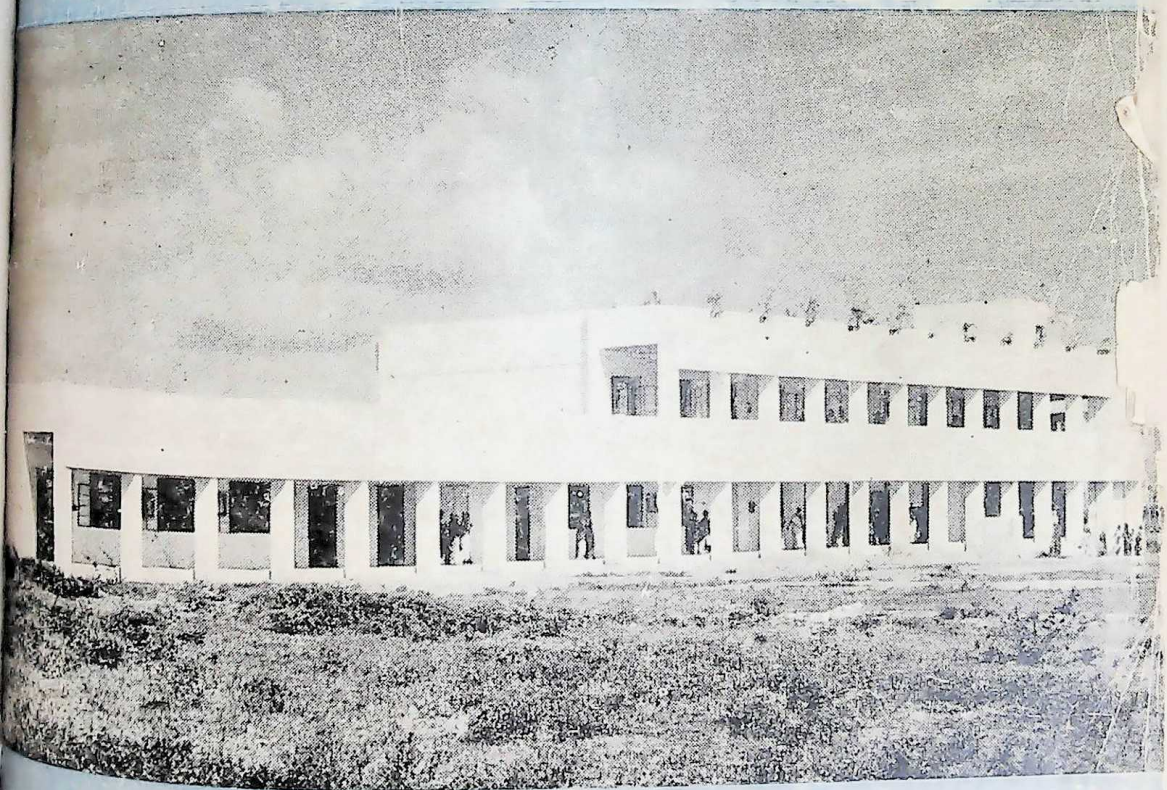

SRIMATI DEV KUNWAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE FOR WOMEN

MAGAZINE

1969

**Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women**

MADRAS-44

1969

Vol. I

A Message from our Chief Donor.

*Nanlal Bhatt,
Chairman.*

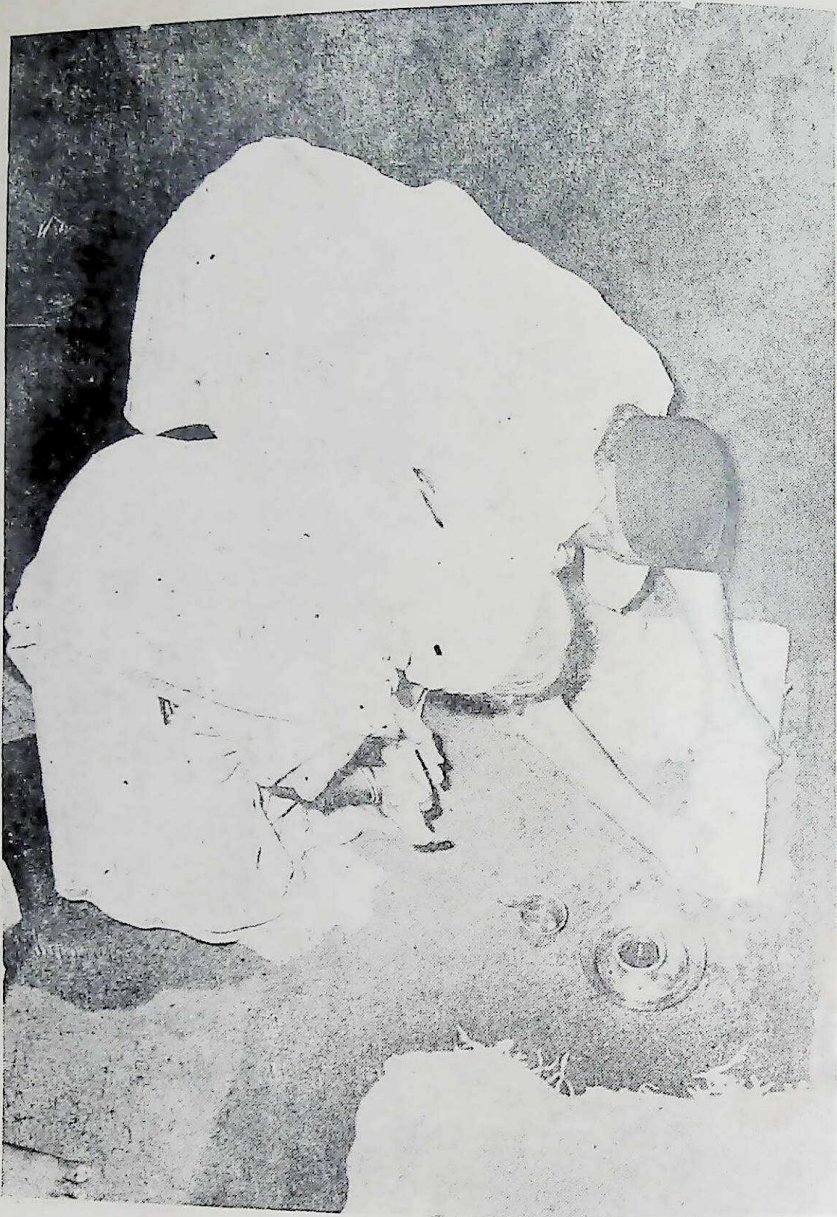
*24, Moosa Sait St.,
E. Nagar,
Madras-17.
17-4-69.*

I am pleased to learn that the Women's College is completing its first year and is publishing a magazine on this occasion.

I am happy to know that the Principal, Staff and students have co-operated well in the first year and this spirit of co-operation will, I hope, grow in the future.

I pray that Sri Narayana may bless the college so that it may prove to be an institution worthy of its name and may turn out good and devoted girls so that the womanhood of India may spread its age old culture to the farthest corners of India.

(Sd.) N. Bhatt.

Our Chief Donor and his wife lay the Foundation - Stone.

Foundation-Stone Laying Ceremony

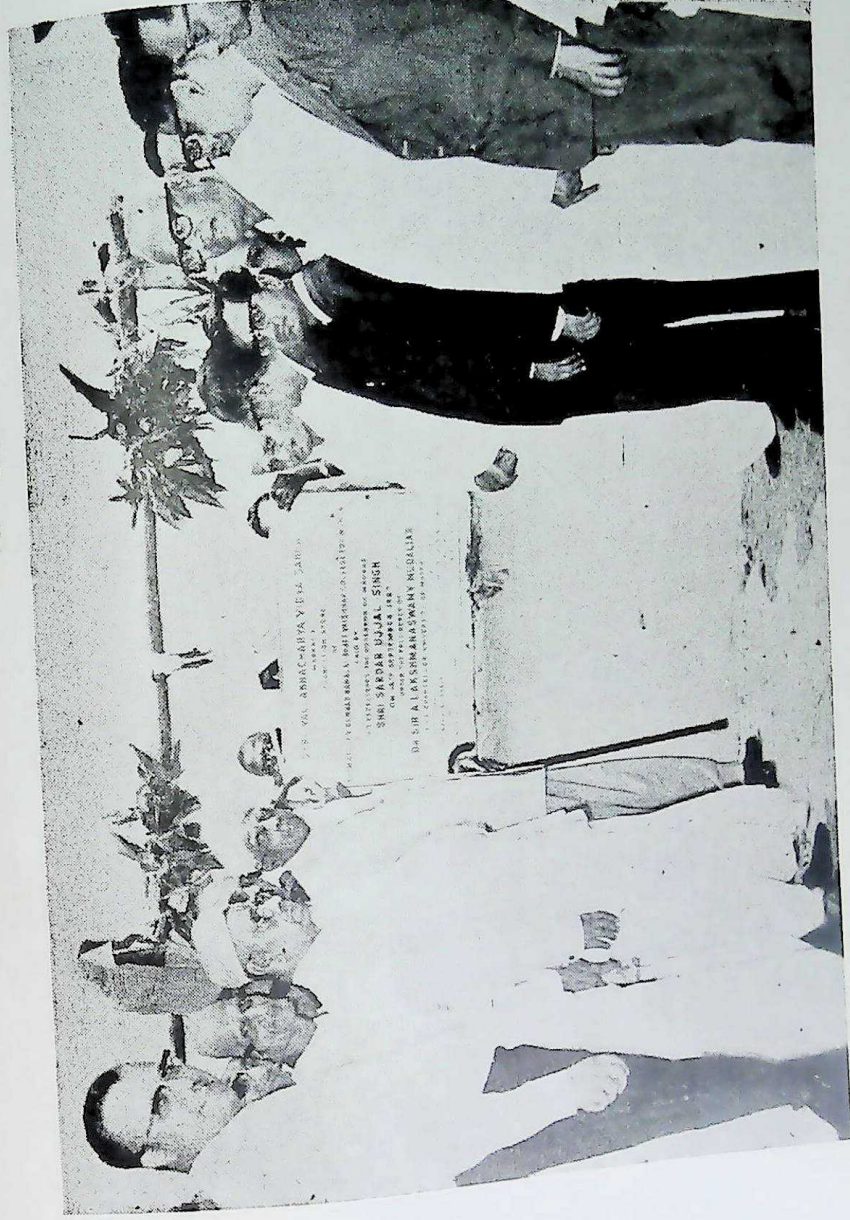

Our Chief Donor and his wife doing puja with the Committee members watching.

(Foundation-Stone Laying Ceremony)

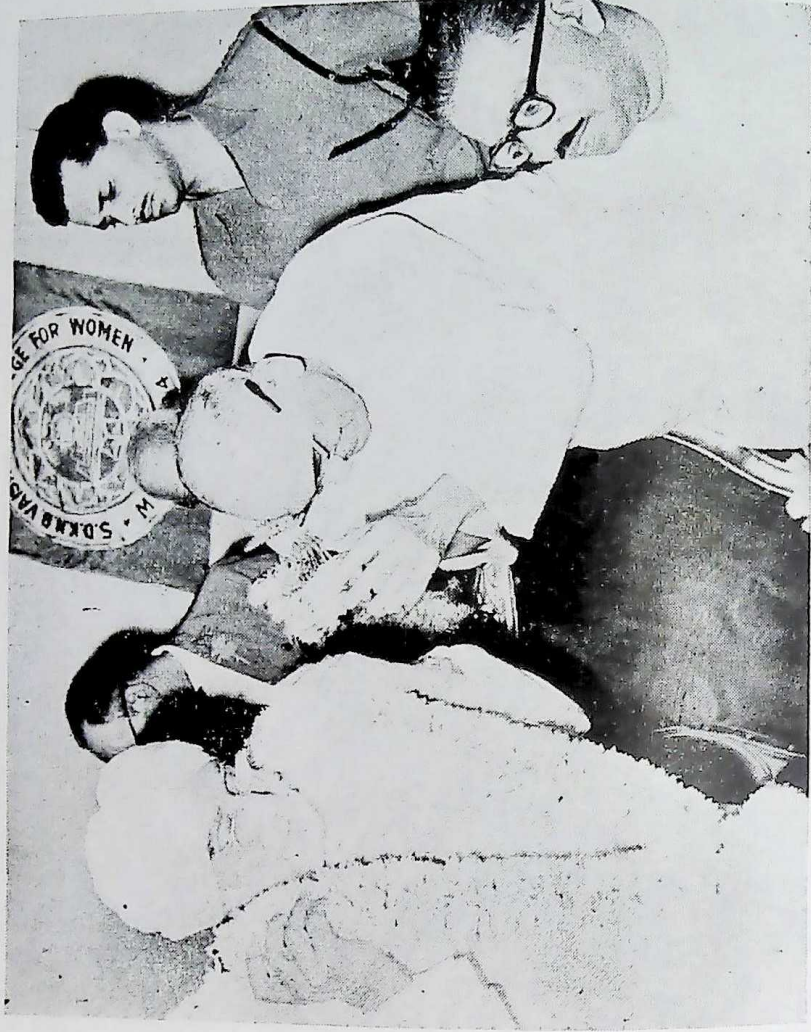

Dr. Mudaliar, Addresses the gathering.

Dr. Lakshmana Swami Mudaliar Unveils the Foundation Stone

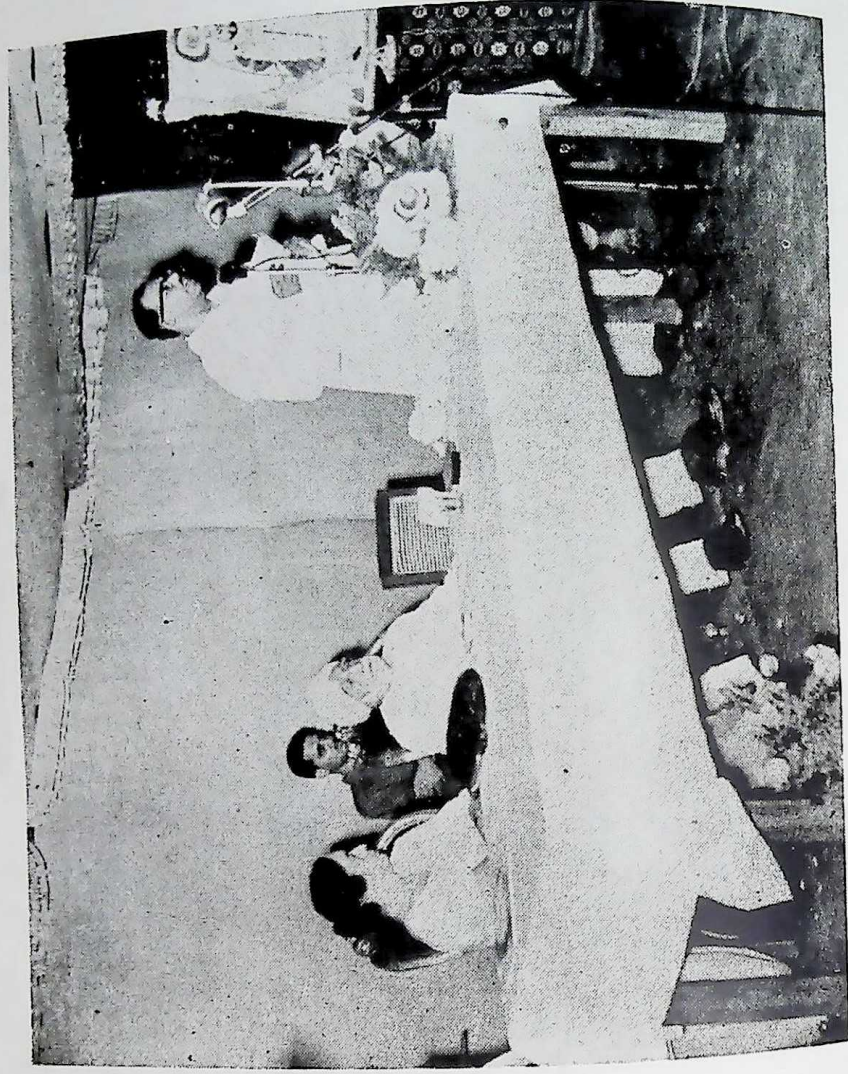
Inauguration Ceremony Sept. 1968

Our Chief Donor garlanding the Governor

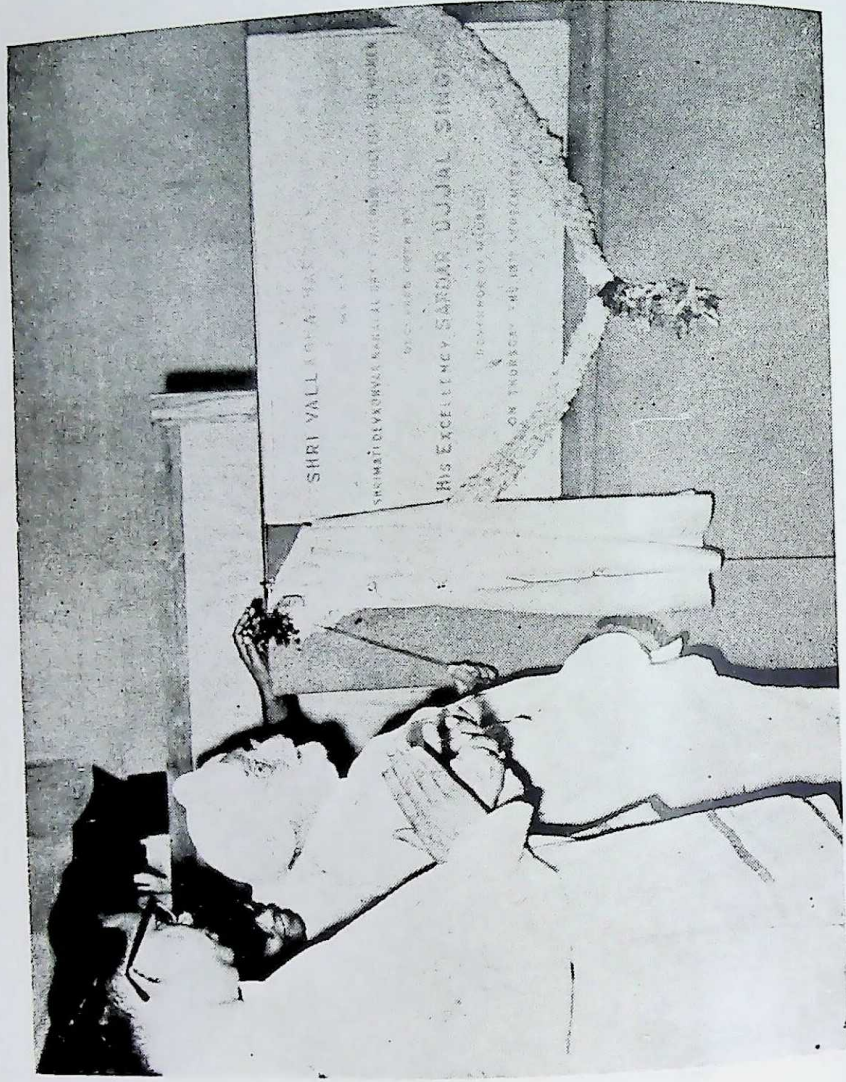
Our Chief Donor welcoming the guests,

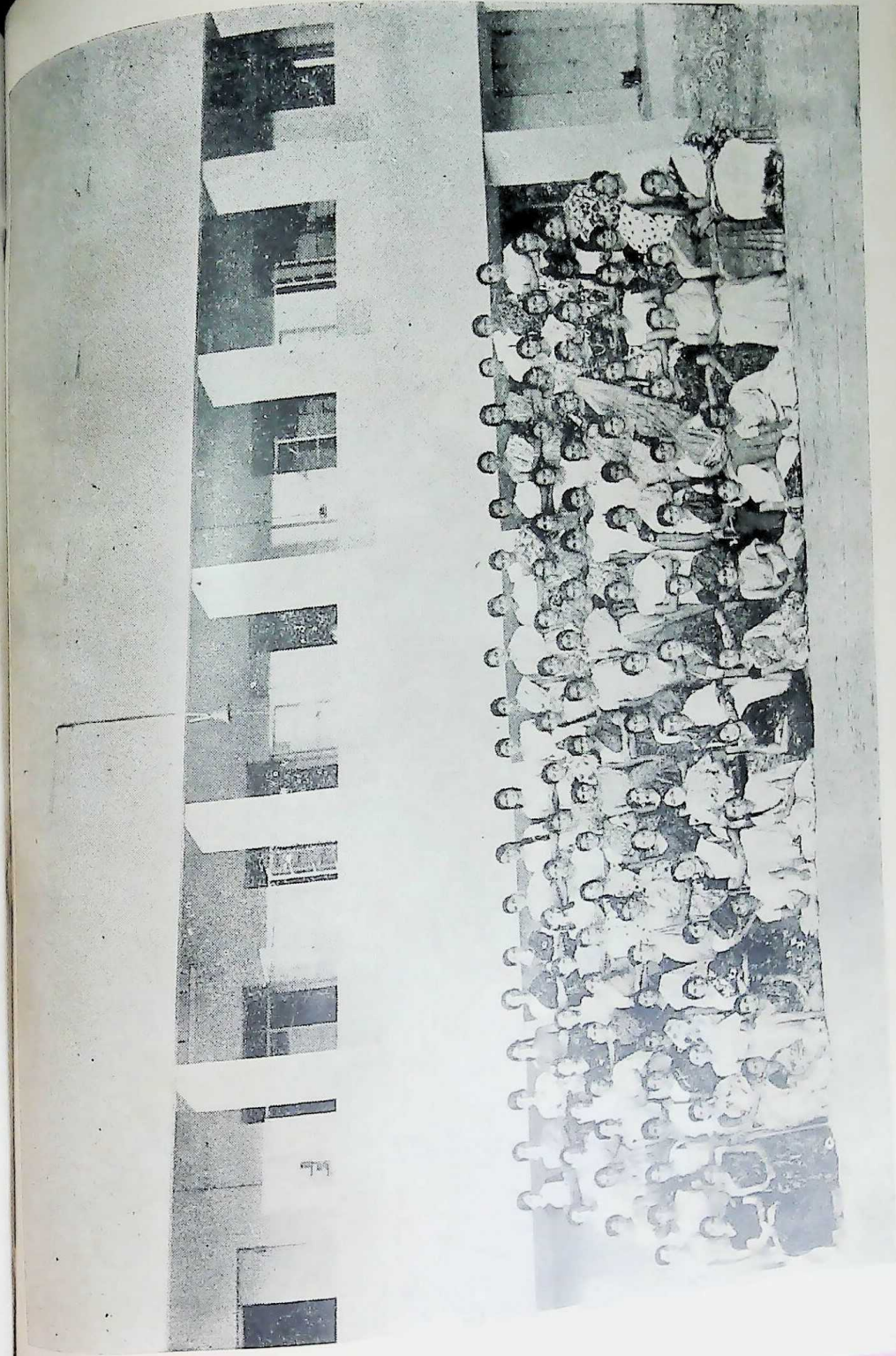
Thiru Nedunchezhan Former Education Minister presiding over the function.

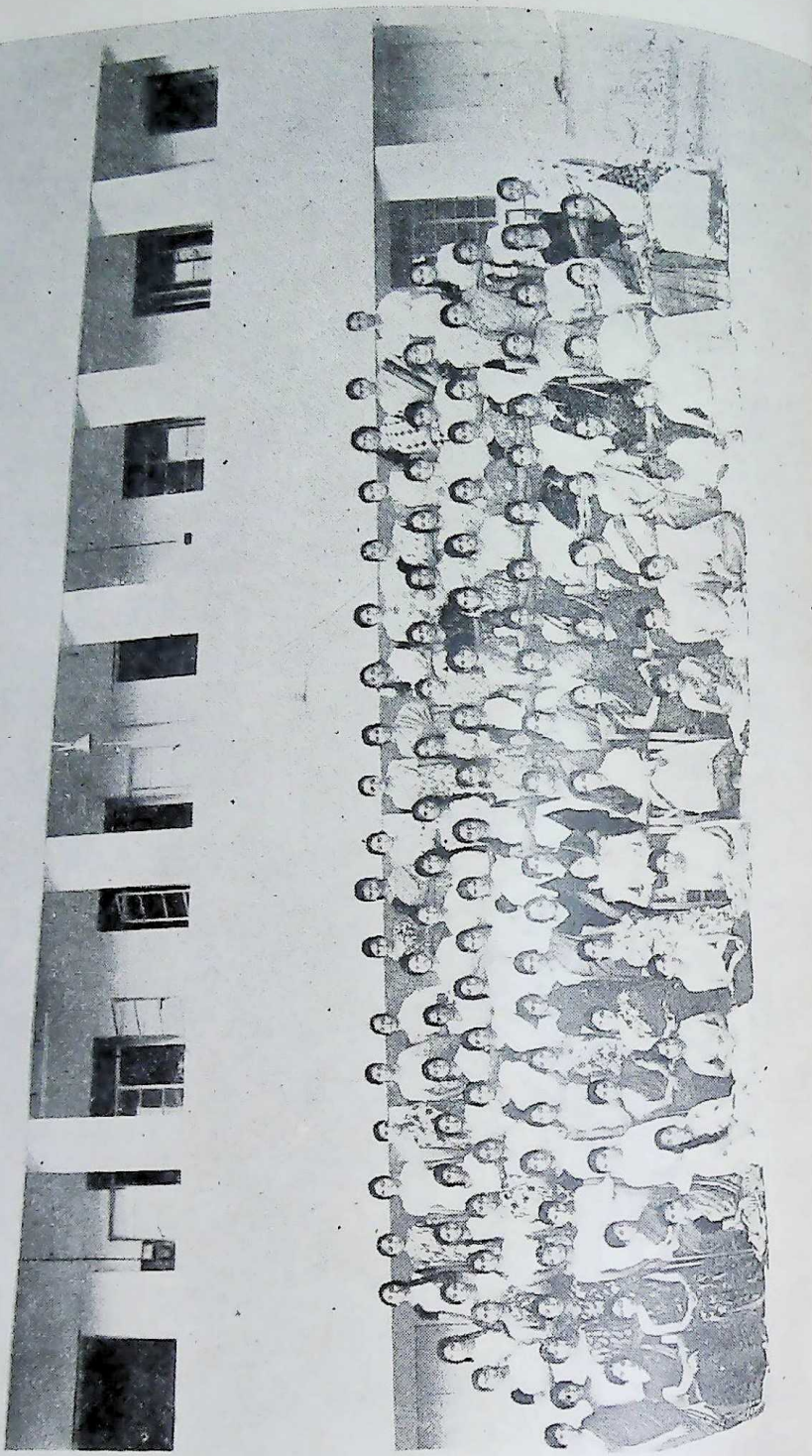
The Governor delivering the Inaugural Address.

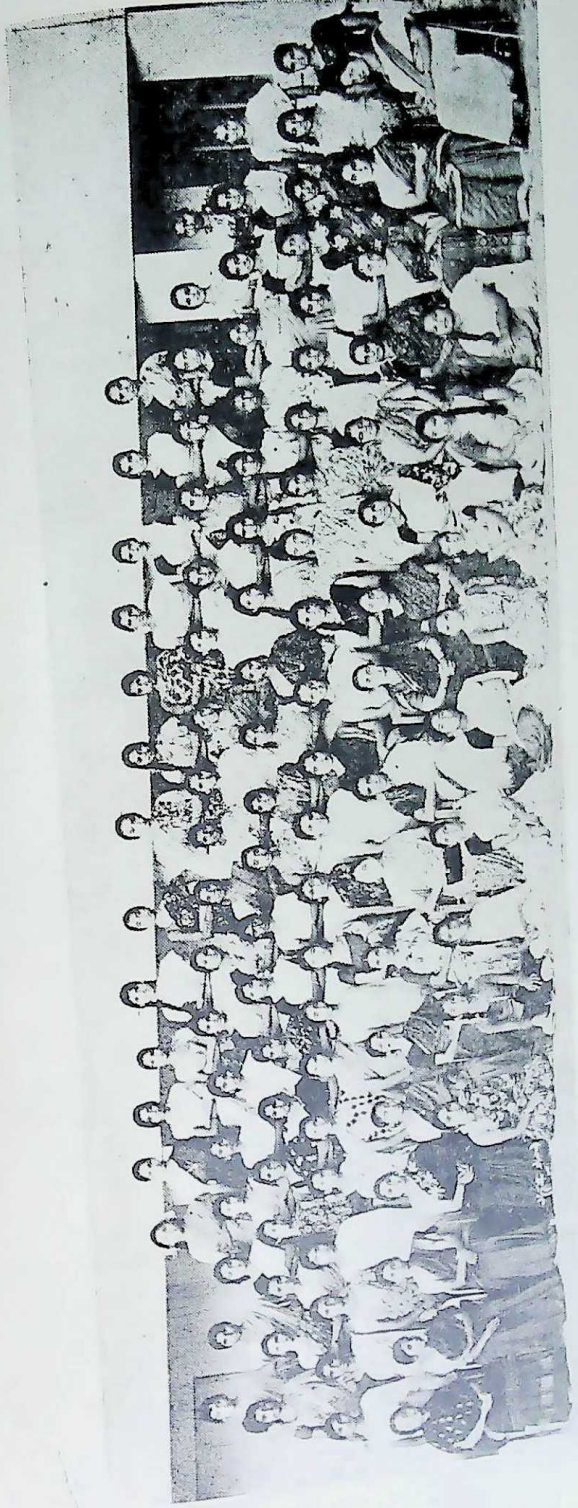
The Governor Sardar Ujjal Singh performing the formal inauguration.

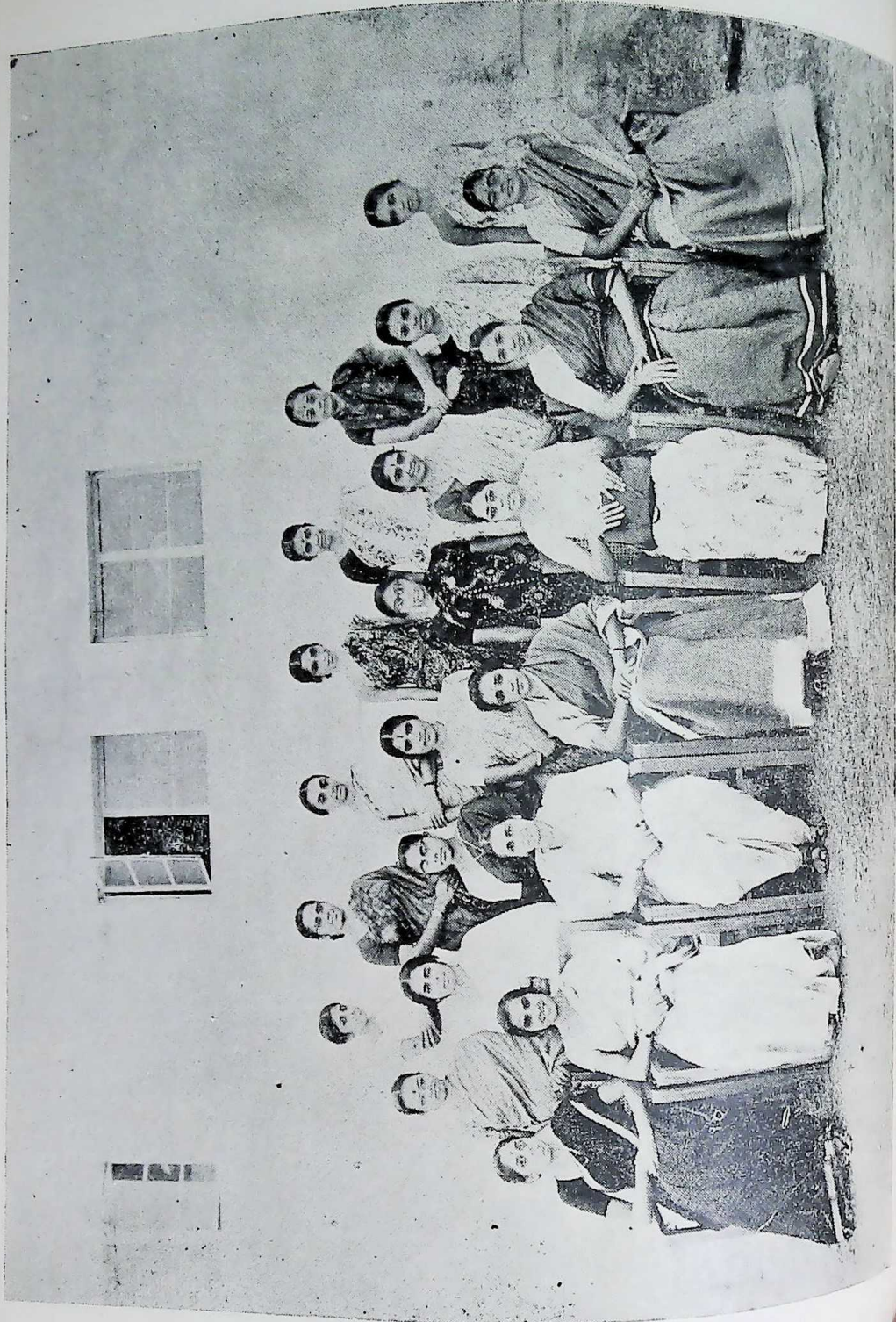
P. U. C. 'A' Batch

P. U. C. 'C' Batch

First Set P. U. C. 'C' Batch

Office - Bearers of the Union.

कलाशाला प्रार्थना

(१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ।
सत्यस्य सत्यं ऋतसत्यनेत्रं सत्यात्मकं त्वां शरणं प्रपन्नाः ॥

—श्रीभागवतम् (१०-२-२६)

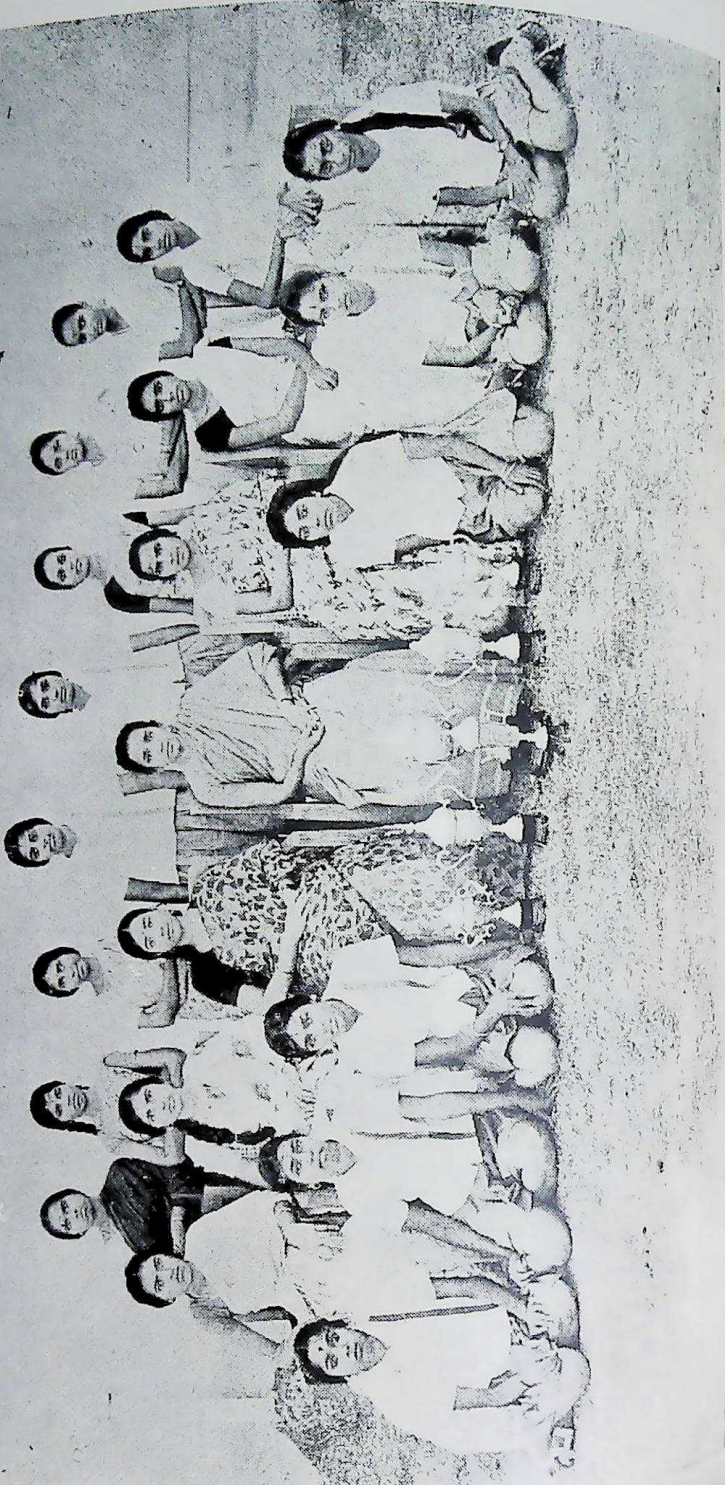
(२) वाणी गुणानुकथने श्रवणौ कथायां हस्तौ च कर्मसु मनस्तव पादयोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्रीभागवतम् (१०-१०-३५)

(३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायानुभूतकर्मणे ।

रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वार्थदीपनिबन्ध-शास्त्रार्थ प्रकरण-१-

Centenary Thoughts.

1. I believe in the absolute oneness of God and therefore of humanity. What though we have many bodies? We have but one soul. The rays of the sun are many through refraction. But they have the same source.
2. You must not lose faith in humanity. Humanity is an ocean. If a few drops of the ocean are dirty, the ocean does not become dirty.

Editorial

It is with great pleasure and pride we present the first flower of our College Magazine which is the outcome of the mighty efforts of the tiny tots. What we have presented in the form of articles, poems and sketches may not be of a very high Calibre. But when it is realised that we are not even a year old I am sure, ours will please one and all. Congratulations to all who have contributed their mite to this first issue. May this be an incentive for those who follow them.

Looking back in retrospect (if it is not blowing our own trumpets) I can say with confidence that we have achieved a great deal in proportion to the limited time and resources at our disposal this year. On every occasion our students have risen to the occasion. Taking the instance of the Tamil medium students, the beginning must have been an uphill task for most of them. Of course this malaise is universal. But the way in which our students responded to the nerve-cracking coaching is unique and commendable. I wish everyone of them grand success in the Examination.

The year has been marked by not only academic activities, but extra curricular activities as well. This has been a very busy year, but the exciting happenings all-round never affected our students except in resulting in a few more unexpected holidays. Throughout the year the union and its associations have been busy in arranging for important people from different walks of life to come and speak to them. Visitors have been much impressed by the disciplined behaviour of the students and the keen interest they showed in the speeches. I am sure this is due to the healthy and homely atmosphere prevailing inside the campus. This in turn is the result of that admirable Tutorial or ward system we have. By this system, the students are brought into close contact with the staff members who are ready to help them in any matter and at any time. This has developed a sense of 'belongingness' among our students and staff.

The activities of the union culminated at the end of the year in the Valedictory of the union on 3rd March, presided over by Sri T. Tothadri Ayyangar. A veteran in the educational field, a great scholar and a friend of our institution Mr. Ayyangar stressed the importance of preserving our age-old culture by the present generation of girls. He reminded the students that a solution to all the present unrest rests in their hands if only they would use their softening influence on their brothers.

College Day on 6th March was the last function for the year presided over by no less a person than Thiru N. D. Sundaravadivelu, Director of Collegiate Education. In his address, the president commended the efforts of our Chief Donor and the management in starting a women's College in this area which was a timely service to the public in the field of education. He exhorted the students to eschew politics from their studies.

He wished our College all success and he was sure of its bright future as this is the only women's College in this area. He reminded the public of their responsibility in lending a helping hand to the management for the uplift of the College.

The Prizes which were awarded to the students after the address by the Chief guest, revealed to us the achievement of each one of them in different fields. P. Padmavathi who stole the show bagged the coveted prize for the Best Student of the year, besides several other prizes. Mention must also be made of R. Bharati and S. Subhashini who received prizes for having stood first in their groups and many subjects. Prizes were also awarded to the best singer, dancer, orator and actress. Our hearty Congratulations to them all.

The Variety Entertainment which concluded the evening went to prove the high level of the versatility of our students. The audience sat through the whole programme in enthralled admiration. The Highlights of the programme were the Valli-Kalyanam-dance-drama, "The Farce of the Worthy Master Tatelin" English play and Folkdance, in all of which, the artists were more than a match to the professionals.

This magazine is a record of what we have been doing throughout the year. This again throws light on what could be and will be achieved by us in years to come. The first set has set up a tradition which will be passed on to its successors. We will honour that tradition. Let it grow and enrich the institution. I hope that the future generations will never give a chance for its forbears to feel sorry for the state of the tradition they had started. It must be remembered that with what hopes, with what enthusiasm and yet with what simplicity and sincerity had this tradition been started. Every one who leaves the portals of this Alma Mater, will ever remember to uphold that tradition which stands as a symbol of the ideals of this institution.

One more word and I have done. We are extremely fortunate in having Shri Nanalal Bhatt as the Donor and patron of our College. He and his beloved wife are evincing great interest in us and we are for ever grateful to them both for their parental care. We pray to the Almighty to grant them long life and strength to continue to watch over and guide us.

Speech delivered by Sardar Ujjal Singh, Governor of Madras, at the formal inauguration of Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women, Chromepet, on 19-9-1968

Friends,

I thank you most sincerely for the warm welcome you have extended to me and my wife in your midst at this pleasant function today. It was a matter of disappointment, as much to me as to you, when owing to sudden indisposition, I could not be present at the function last year when the foundation-stone was laid for this Women's College. I thank you for inviting me to associate myself with the formal inauguration of this college.

At the outset, I offer my warm greetings to you all on this happy occasion and my congratulations to the Vallabhacharya Vidya Sabha on its initiative and enterprise in starting this new college for women. This college owes its existence to the munificent donation of 10 acres of land and Rs. 3 lakhs in cash by Shri Nanalal Bhatt. A word of praise and gratitude is due to him for his pious and philanthropic disposition, love for service and charity. This new college is named after his wife who also shares the convictions of her husband that money should be utilised for all good causes.

I must also say that the object with which the Vidya Sabha was started is indeed a laudable one, in as much as it seeks to promote education of all types among the people of the country, specially in the State of Madras. By opening this college in this part of the city in response to a pressing demand, the Management, I am sure, must have earned the unstinted praise of the public.

There is a widespread and growing demand for education throughout the country and this must be considered a healthy sign of the growth of our democracy because it reveals the increasing public awareness of the important role Education plays in the steady progress of a democratic people. The Centre and the States are also, on their part, doing their best, subject to availability of resources, to meet this demand for expansion of education. In this

context, the efforts of non-official agencies to promote the cause of education are indeed admirable. I have seen for myself how in Tamilnad several philanthropic individuals and institutions help in founding and running educational institutions on sound lines. The efforts of the Vidya Sabha which runs a college for men also, deserve our wholehearted praise and recognition.

When we are dealing with Woman's education, what Samuel Smiles said long ago is worth recapitulation. He said: "Speaking generally, the training and discipline that are most suitable for the one sex in early life are also the most suitable for the other; and the education and culture that fill the mind of the man will prove equally wholesome for the woman. Indeed, all the arguments which have yet been advanced in favour of the higher education of men plead equally strongly in favour of the higher education of women. In all the departments of home, intelligence will add to woman's usefulness and efficiency. In disciplined mental power, she will find stronger and safer protection against deception and imposture than in more innocent and un-suspecting ignorance. In moral and religious culture, she will secure sources of influence more powerful and enduring than in physical attractions; and in due self-reliance and self-dependence, she will discover the truest sources of domestic comfort and happiness. Not only does the moral character but the mental strength of man find their best safeguard and support in the moral purity and mental cultivation of woman; but the more completely the powers of both are developed, the more harmonious and well ordered will society be the more safe and certain its elevation and advancement."

From ancient times down to the present day, we have given an honoured place to our women. Our Dharma enjoins us that our women should always be assured of our protection. We all know how men have fought for the honour of women through

ages in time of upheavals. Our women have shared the responsibility of men in preserving our cultural and spiritual heritage. Illustrious names of women are associated with the great struggle for our Freedom. Women social reformers in the past have fought valiant battles through the press and the platform, inside and outside legislatures, for women's rights. Mahatma Gandhi proclaimed: "I am uncompromising in the matter of woman's rights. In my opinion, she should labour under no legal disability, not suffered by man. I should treat the daughters and sons on a footing of perfect equality."

Thanks to the pioneering efforts of enlightened leaders in the past and thanks to the safeguards and protection guaranteed by our Constitution, we notice today in Free India all-round progress so far as our women are concerned. No nation can achieve lasting greatness if its women are not allowed to play their fitting part in the building up of its prosperity. Women have attained prominence in public life; and in every sphere of activity

be it social service or scientific research-women compete with men.

We have now to see that the tremendous enthusiasm of our educated women is properly utilised for constructive work. The great task to which men and women alike have to address themselves today is our economic regeneration, which calls for sustained efforts, discipline, and hard work, a high sense of duty and patriotic fervour are some of the qualities that we have sedulously to cultivate while we are engaged in study or work. I do hope that the young women who are studying in this institution and elsewhere in the country too, will realise the purpose and meaning of higher education and so conduct themselves as to uphold the dignity of Indian women in keeping with our best traditions and feel a sense of pride in serving India in different capacities. I would like to appeal to them to take to social service more and more so that they may also make their effective contribution to the uplift of the vast masses of our people who look up to the educated youth of the land for their onward march towards prosperity.

COLLEGE REPORT 1968-69

OUR distinguished Chief guest Thiru. Sundaravadivelu, respected Chairman Thiru. Nanalal Bhatt and friends:

On the occasion of the First Annual College Day of Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women I have the honour of presenting to you a report of our working during the year 1968-69. The College started with the munificent donation of Rs. 6 lakhs by our Chairman Sri Nanalal Bhatt, in the name of his beloved wife Srimati Dev Kunvar Nanalal Bhatt, has made rapid strides during the very first year of its inception. Initially intended to have a strength of 240 students with three batches of Pre-University Class, it expanded very soon in strength to 310, as the demand for seats was great. The University was approached twice for sanction of extra seats. Though the College was officially inaugurated on 19th September 1968 by His Excellency, the Governor of Tamil Nadu, Sardar Ujjal Singh the classes started to function regularly on 10th July. Taking into consideration the poor calibre of the students, intensive coaching and tests were regularly conducted from the beginning. Unlike the Boys' institutions where it is a problem, to draw them towards these tests, our girls have been very patiently and perseveringly going through the ordeals of these head-breaking tests. Their interest and enthusiasm in studies had to be interrupted and the College had to face an early and forced closure during the Christmas holidays on account of the disturbances among the city college students. But nothing much was lost by way of attendance or examinations. Since then we have amply made up by holding the Second Terminal Examinations after the re-opening in January. From that time on, the students had to face a rigorous course of drilling. This being the first year and not wishing to disappoint anyone, we have sent up all the students for the University Examination. We hope that we too will not be disappointed with our experiment.

Courses of Study

This year the College has offered Mathematics, Physical and Natural Sciences in the Science sections and History, Economics and Advanced English or Tamil in the Humanities section. There are two batches of Science and one batch of Humanities.

Staff

The total strength of the staff this year is twenty. It is a band of enthusiastic teachers who have been evincing keen interest not only in importing knowledge to the students, but also in helping and encouraging them to participate in extra-curricular activities. I hope everyone of them will be back next year to work more vigorously. I also hope there will be more additions to the already existing number. We have not been able to implement the U.G.C. Scales of pay to the staff members for want of funds. I hope the new academic year will be started off with that.

Building Expansion

The imposing building housing the three well equipped science laboratories on the ground floor and 3 lecture rooms on the first floor was chiefly the outcome of the generosity of our

Chief Donar and also other benevolent members of the public. Expansion of the College depends on further addition of buildings. Though the work for the additional class rooms has started, this will satisfy only the meagre part of our needs and more expansion has become a matter of impossibility since the public money by way of donations is not coming forth readily in these days of recession of the business community. We can only appeal to the Government through your good offices, Sir, to supplement its aid to the considerable generosity shown by the management by its performance.

The College Union

The College Union has been busy throughout the year with the activities of its different associations. H. Lakshmi and Subhra Banarjee, the President and Secretary elect of the Union and the secretaries of the different associations possess the proud privilege of being its first office-bearers. The Union has had the honour of having many distinguished scholars like Dr. V. Raghavan and educationists like Sri. Balakrishna Joshi to address its members and great spiritual leaders like Acharya Tulsi and His Holiness Sri. Sankaracharya of Sringeri Mutt to bless them.

Library

Though housed in a modest structure, our library has 1000 books to its credit. Of these 130 books have been gifted to us by The United States Information Service and The British Council Library and Sri. Gopalachari who came forward to donate voluntarily some old books of rare value. I wish to convey our sincere thanks to them all. As the college grows we need to build up a bigger library. This will be possible not only by purchasing books from our funds, but also by way of gift of books from philanthropic public.

Sports

In spite of our concentration on the academic side, we have been able to give equal attention to sports and extra-curricular activities. The vast play grounds within our campus afford ample scope for the encouragement of physical exercises and organised games. We have many budding athletes with us. I am sure next year we will be able to take part in many inter-Collegiate activities with more success.

Extra-Curricular activities

Our students have been participating in several inter-Collegiate Debates, Essay and music competitions. I am proud to record that they have never come back without bagging a prize. Particular mention must be made of S. Subashini who will be a successful orator and S. Padmini a popular singer, if they keep up the same interest in their talents. As for the talents of our students in dance and histrionics, a witnessing of the variety entertainment following this meeting will prove to you that they are equally talented in those arts also.

A full report of the activities of several associations of the College Union for the year has been presented at the Valedictory function held four days back.

Future Expansion:

We have a long way to go, to build up our College as a full-fledged one offering all courses of study. Every effort is being done by the Management to find funds for its expansion. Next year we have an ambitious programme of opening the degree course with English and Economics

Main and adding two more batches in P.U.C. - one in Science and another in Humanities. Again, we are not able to start B.Sc. courses for want of adequate funds. If the government and the public realise the fact that ours is the only Women's College catering to the needs of girl students from Chinglepet to Guindy and come forward to shoulder atleast half the burden of the management, I am sure, it will not be long before we reach our aspired goal.

With accent on good and sound education, discipline and character building, it is our wish to build up the College on the ideals for which it was founded by our Chief Donor. On behalf of my Colleagues and myself, I can assure the management and the public that we will raise it up to that height where it will stand second to none. I am sure with our intensive coaching and the co-operation of the students and by God's grace, we will be able to produce good results in the ensuing examinations.

On this occasion, I wish to take the opportunity of paying our humble homage on behalf of my institution to our beloved late Chief Minister Thiru. C. N. Annadurai, whose untimely death has deprived us of his kind and promised patronage. We hope the present Government, as it implements all his policies, will come forward to take up the work that was left undone by him, regarding assistance to our College.

Conclusion :

No words can adequately express my deep feelings of gratitude to our benevolent Management for its profound interest and untiring endeavour to promote the welfare of this institution. I wish to thank particularly Mr. S. R. Govindarajan, Principal of our sister institution at Arumbakkam, who had started us off on firm grounds and who still watches over us.

My sincere and profound thanks are due to our Chief Donor Shri Nanalal Bhatt, our Secretary Sri D. N. Jhunjunwala for having donated rolling cups for different field games. We also appreciate the gesture of the Principal and our Student President H. Lakshmi for their donations of cups for sports. I also wish to convey my deep gratitude to Sri Kola Perumal Chetty for having instituted a prize in his wife's name for the best outgoing student and our Chief Donor Shri Nanalal Bhatt, in his wife's name and Sri Varadarajulu Chetty and Mr. S. R. Govindarajan in their names, prizes for proficiency in different subjects. At this juncture, I feel proud to announce that we, the first batch of staff-members, have instituted a medal for the Best outgoing student.

My thanks also go to my dear Colleagues who have taken a keen interest both in academic and extra-curricular activities of the College and have co-operated with me in everything all through the year. Last but not least in importance are the parents, of my students and the public, whom I want to thank profusely for their kind co-operation, benevolence and encouragement shown to us. They are almost like the corner-stones of our College, but for whose good-will we could not have come into being and cannot go on progressing.

We are beholden to you, Sir, our Chief Guest and feel deeply honoured for your having kindly accepted to preside over the occasion. I am sure this visit of yours will prove to you that every assistance given by you to encourage us, is not bestowed on unfertile soil.

As I draw to the end of this report, my thoughts stay with my dear students for whose success in the ensuing examinations I invoke the blessings of the Goddess of Learning and Lord Sri Krishna. Some of them may come back to us and many may go to other Colleges in pursuit of other branches of knowledge. To everyone of them I wish all good luck in life.

May God bless them all.

Thank you all

(Presented by the Principal on College Day, March 6, 1969)

The Duties of The Scientists to Society

By Miss. HEMA RAMANAN

Scientist is one who makes a systematic collection of natural objects, and tries to explain everything in terms of "laws" and hypothesis. The statements which he arrives at, after thought—provoking researches, are such that everyone could take them as correct explanations of the hidden puzzles of nature.

As a scientist, one should know to follow through certain steps to attain the destination "Fame" where his or her work will be praised and appreciated by one and all as creative work. Of course, to attain this fame scientists in general, have to act as social animals and as a result science becomes one of the social activities.

If a scientist keeps his discoveries to himself, his act is unsocial and indefensible. We find that scientists like Newton had often been charged with secretiveness. The primary duty of any scientist is to make the greatest public contribution to demonstrate knowledge. If the duties are discharged, the investigator finds pleasure. It must be remembered that the research scientist has made great sacrifices and gives up lucrative posts to devote his time to laborious study. Having taken the uncongenial task a scientist should exercise great patience to put up with frequent disappointments. The community therefore should not thoughtlessly demand extra services from the scientist, as the special qualities in him give privilege of a wider and special scope for the good.

But usually a scientist is often charged with being responsible for much of the miseries and unhappiness in the world. When people reflect on human miseries like weapons, guns etc. used in wars against scientists, we find only man's deliberate inhumanity to man as the chief cause and not the scientists.

It is frequently pointed out that the foremost duty of a scientist is to make sure that his discoveries are not used for destructive purposes, especially in war. This would retard the progress of scientific research. Professor Bridgman of Harvard Varsity has stressed this point. If, as he says, the scientists were required to make only those discoveries which

could not wilfully be perverted to harmful uses, the scientist will almost feel himself so restricted that he would make no discoveries at all. There is no mechanism by which the scientist can control the consequences of his discoveries. As Professor Bridgman says it is the society as a whole that is important to provide the mechanism of control rather than the individual discoverer.

So we find that scientists cannot be held responsible for the evils caused to humanity.

What else is he expected to do then? The first important duty of any scientist is to preserve his scientific heritage which is being threatened. Science is not our private fortune to squander, as we wish. We should preserve it and add to it as much as we can, to pass it on to succeeding generations. Science is not a mass of demonstrable knowledge or a heap of books and journals. The main part of it is the scientific spirit. We must see that the spirit is immortalised on the younger generation. Otherwise the noble scientific heritage will be lost.

The second responsibility of a scientist is to encourage the amateurs and their associations so that their work will also be recognised by everyone.

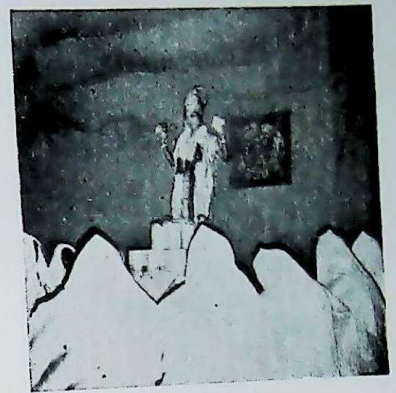
Thirdly, scientists should take steps to facilitate the entry of suitable people of all classes into the pathway of science. Genius and talent are not the monopoly of any particular race. There should be no distinction between the poor and the rich, and people of one nation and the other.

Scientists finally could use their great privilege to influence the general public to demand higher standards in political controversy. It is far easier for scientists than for the politicians to use valid method of argument. They are international and hence link other nations with theirs through scientific discoveries. Hence scientists do play a great part in maintaining political tolerance between all the nations.

So by acting in these ways, a scientist attains the highest level of fame and status in the social world too!

Principal Reading the Report

Symbolic representation of our College Motto.

Variety Entertainment

Two Scenes from 'Dasavatham'

Karagam

Union President,
H. Lakshmi

The Best Students of the Year.
P. Padmavathi

Union Secretary,
Subra Banerji

The
F
I
R
S
T

and
the

B
E
S
T

Group 'A.' R. Barathi

Singer S. Padmini

Group 'C.' S. Subhashini

TRIBUTES OF DISTINGUISHED LEADERS TO OUR CHIEF MINISTER, ANNADURAI.

The cruel hand of death has snatched away a great leader at the height of his fame and popularity. His demise is an irreparable loss not only to Tamil Nadu but to the whole of India.

—President Zakir Hussain.

A person of cheerful disposition "Anna" a popular figure, was adored in the entire Tamil Nadu for his great qualities of head and heart. He had the pulse of the people and was always concerned with the improvement and well-being of the common man.

A forceful Orator, "Anna" was an outstanding parliamentarian. He generally took an objective view of matters and that earned him the love and affection of all parties.

—Vice-President V. V. Giri.

It is tragic that death has taken him from us when he had so much to give to the people. The nation mourns a man of wisdom whose high sense of duty earned him widespread respect. My profound sympathies to the people of Tamil Nadu and to Sri. Annadurai's family.

—Prime Minister Mrs. Indira Gandhi.

I woke up after midnight to hear the sad news. I am grieved beyond words.

—Mr. C. Rajagopalachari.

His death is a great loss to Tamil Nad. It was just two years since he became Chief Minister. For virtually one year, he was ill. Had he been alive for some more time, he would have done a great lot for Tamil Nad.

—Mr. K. Kamaraj

Mr. Annadurai's death is a great loss to the Country. It will be difficult to fill the void created by his death.

—Mr. C. Subramaniam.

The passing away of the Chief Minister Mr. Annadurai is a serious blow to Tamil Nadu. It is an irreparable loss to D. M. K. Party. His leadership was unique. He commanded the unstinted loyalty and confidence of the members of his party. It is due to his leadership that the D.M.K. party has been able to succeed in the last general elections and assume the Government of the State.

—Mr. M. Bakthavatsalam,
Former Chief Minister.

We have lost an able administrator and a valued friend.

--Y.B. Chavan, Union Home Minister

Mr. Annadurai's untimely demise has caused shock. It is an irreparable loss to the people of the Country.

Though he was a Chief Minister for a very short period, Mr. Annadurai undoubtedly proved himself to be a distinguished administrator and statesman.

—Mr. Mohammed Ismail
President, Indian Union Muslim League.

Very much grieved on the demise of Sri. Annadurai. He was a fine gentleman. My relationship with him, though of only two years duration, is very intimate and I feel it as a personal loss. Madras state in particular has lost a fine leader. May his soul rest in peace.

—Mr. K. Brahmananda Reddy,
Chief Minister of Andhra Pradesh

Collected by
P. HEPZIBA SORNAM.

Excerpts from the Visitor's Book

Sardar Ujjal Singh : Governor of Tamil Nadu :

I was very happy to inaugurate the Vaishnav College for Women which has been established with a handsome initial donation of 10 acres of land and 3 lakhs rupees given by Shri Nanalal Bhatt. I wish the college every success.

Sri T. T. Krishnamachari, Former Union Finance Minister :

A visit to the Vaishnav College for girls was refreshing (at least) to see three hundred and odd young people full of hope for the future and perhaps confidence in themselves.

Thiru V. R. Nedunzhezhan, Former Education Minister, Tamil Nadu :

I am extremely happy to visit the Vaishnav College for Women, Chromepet. I am immensely pleased to see the fine working of the college in lovable environment. This college has become a useful educational institution for the uplift of Women which has been possible due to the magnificent donation by Thiru Nanalal Bhatt, of 10 acres of lands and 3 lakhs of rupees. I appreciate his generous donation for a useful purpose and wish the institution all success.

Sri T. Totadri Iyengar, Former Principal of the Vaishnav College for Men, Arumbakkam :

I greatly appreciated the behaviour of the students right from the impressive prayer (with lamps) till the National Anthem. May Lord Krishna bless this College to rise to the fullest height.

Dr. V. Raghavan, Head of the Department of Sanskrit, University of Madras :

It was a great pleasure to come to this new College and to know the interest of the Management in the fostering of the study of Sanskrit. I hope that the College will live up to the ideals of the founders and in addition to the successful teaching of the different subjects, the College will also grow into a strong centre of Indian culture.

Women at a Glance

(Collected by D. Christie Mary):

1. The first Indian woman who fought the English heroically during the nationalist upsurge (1857) —Rani Lakshmi Bai.
2. The woman who invented Radium —Marie Curie.
3. The woman who invented the Montessori method of teaching children. —Maria Montessori.
4. The first woman President of Indian National Congress —Dr. Anne Besant.
5. The first woman to become President of U.N. General Assembly. —Smt. Vijayalakshmi Pandit.
6. The first woman to become a Minister in the Union Cabinet. —Rajkumari Amrit Kaur.
7. The first woman to become the Governor of a State —Smt. Sarojini Naidu.
8. The first woman to become the Prime Minister of India —Smt. Indira Gandhi.
9. The first woman recipient of PADMA VIBHUSHAN —Vijaya Lakshmi Pandit & Padmaja Naidu.
10. The first woman recipient of highest national Arjuna Award for sports. —Miss. Stephiod D'Souza (Athletics).

SPREAD HEAD OF COLLEGE NAME IN PROVERBS

Sadness and gladness succeed each other.

Honesty is the best policy.

Rome was not built in a day.

Idleness is the mother of beggary.

Manners make a man.

A good beginning makes a good ending.

The child is the father of man.

In much knowldege there is no rest.

Dare to do right fear to do wrong.

Experience is the mother of science.

Venture not upon the threshold of wrong.

Keep your mind from evil thought.

Unbalanced diet is always harmful.

Necessity is the mother of inventions.

When fortune smiles, take the advantage.

Art is long but life is short.

Respect the counsel of elders.

No legacy is so rich as honesty.

All that glitters is not gold.

No rain, no grain.

A guilty conscience needs no accuser.

Lie not for any consideration.

A small neglect breeds great mischief.

Look before you leap.

Bend the twig to bend the tree.

Humility often gains more than pride.

A good tongue is a good weapon.

Take time by the fore-lock.

Temperance is the best physician.

Victors are also children of mothers.

A friend in need is a friend in deed.

It is good fishing in troubled waters.

Strike the iron while it is hot.

He that goes softly goes safely.

No pains no gains.

A young calf knows not fear.

Verity is the back bone of humanity.

Care and diligence bring luck.

Observe good manners.

Life is uncertain death is sure.

Lie with the lamp and rise with the lark.

Endure trials patiently.

God helps those who help themselves.

Example is better than precept.

P. Sumathy, Group II.

THE COLLEGE ROUTINE

From Chromepet railway station

To my beloved institution

The distance is very short

Which I cover quite smart.

On the way to College

Students have lot of knowledge.

They come smartly dressed

And lecturers are proudly impressed.

The bell gives its first ringing

When all students start singing

The whole atmosphere is tactical

And so we begin our practical.

In comes our English lecturer,

With an air of questioner

Then out she shoots the questions

And down shoots the heads in tension.

Then comes the language period

For which everyone is worried

Saint Tiruvallavar's teachings baffle us

And Saint Kambar's preachings dazzle us.

Then we have the Chemistry class,

Which is like a mystery class.

We experiment with acids and salts

And our temperament makes us halt.

Then we have our lunch break,

And we go in a bunch for intake.

Many of us are in our teens

So we do not believe in canteens.

When we like to hear some music,
 We are stunned by a call civic,
 We do not have any time for musics,
 Because now it is time for Physics.

When we are taught dynamics,
 Our minds become static,
 And when we are taught static,
 We feel we are in a magic.

Then comes the natural science,
 Where we behave in mutual lines,
 When we use the dissection case,
 We all become a lost case.

As all know we are daves,
 Therefore we require some games.
 We run and hop all over,
 Like a person who has a hang over.

Then the last bell is ringing,
 And we all start singing.
 Some rush for the train,
 And others hide from the rain.

This poem is to amuse all
 So don't accuse me at all.
 Though this poem is not even
 Accept it as if it is from Heaven.

-O. P. Janakalakshmi,
 P. U. C. 'B' BATCH.

Union Activities Union Inauguration

Chief guest Sri T. T. Krishnamachari
 lighting the lamp.

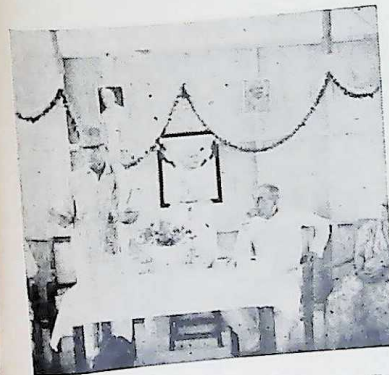

Chief guest delivering the
 Inaugural Address.

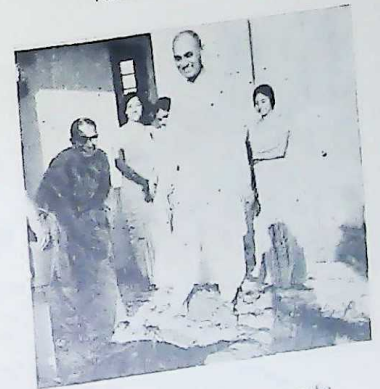
Oath Taking by the Office - bearers

Gandhi Jayanthi

Sri Hari Hara Sarma Speaks on Gandhiji.

Vanamahotsava

Our Chief Donor and his wife
 Planting the first sapplings.

Union Activities

Arts association

Sri Balakrishna Joshi Speaks

Hindi Association

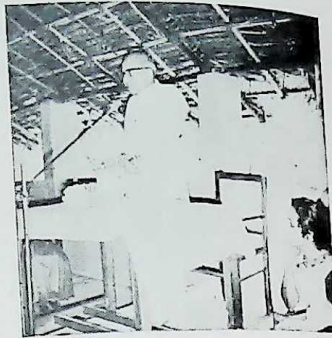

Address by Sri Kamakshi Rao

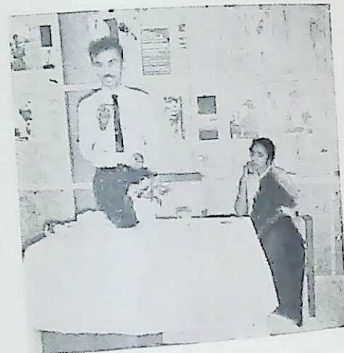
Sri Paramasivanandam addressing the

Sanskrit Association

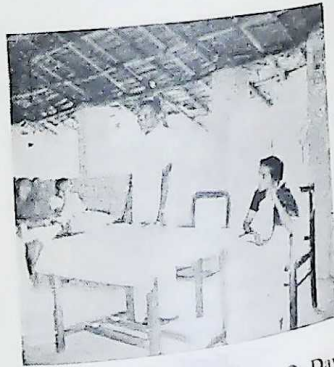

Dr. V. Raghavan addresses

English Association

Dr. Rajiva stresses a point during his speech.

Dr. Abel Speaking on U.N.O. Day

FROM THE "BOOK OF KNOWLEDGE"

When a train goes forward does its smoke go backward?

No. The smoke is going in the same direction as the train, but so slowly that it seems to be going backward. When the smoke goes into the ocean of air through which the train is pushing its way, the air resists the progress of the smoke, but it resists the smoke far, far less than it resists the train. The smoke is so light. If the train is going forward in a vacuum, the smoke would move forward with the train and at the same speed.

A slow train seems to be going backward when seen from a fast train passing it. Just so, the banner of smoke seen above a moving train seems to be going backward. This is where our eyes deceive us.

What is the hardest metal?

Of all the metals, Vanadium is the hardest and it is also one of the rarest and most expensive. It is used in combination with other metals in alloys. In steel alloys for instance, Vanadium is used more than 0.2% of Vanadium is used and then usually with chromium. Chrome-vanadium steel has high strength and good ductility (a property that allows metals to be drawn out like taffy without breaking). This steel is used for ball bearings, springs, transmission gears, rear axle gears and steering gear parts in automobiles.

Which has the most bounce, a ball of rubber a ball of wood or a ball of steel?

Strange as it may seem, a ball of steel will bounce higher than one of rubber though a rubber one will bounce higher than one of wood.

However, an average-sized ball of steel would be extremely heavy and hard to lift.

What makes a substance bounce is its elastic, or springy quality-how much it can be stretched or compressed and still return to its original size. Steel is one of the most perfectly elastic solids while rubber is actually rather poor in elasticity. It can be stretched or compressed rather easily but does not return accurately to its original size.

4. Why does furniture make a noise at night?

When furniture creaks and cracks and groans, it is probably because of changes in the temperature. It is generally true that wood and most other substances, expand as they are heated and shrink as they are cooled. During the day, the air has been warmed up by the heat of the sun, or by the warmth given out by the furnace in the house. At night it is usually much colder both in the house and out of doors. Furniture is likely to shrink more or less at night, as it cools and to expand with the greater heat of daytime. A part of a chair or a table may suddenly slip a little and make a creaking noise. As the furniture shrinks a little, the points do not fit as tightly as they did before. The amount of moisture in the air may also have something to do with this.

We notice the creaking of furniture, or of an old house, more at night than we do in the daytime because it is usually much more quiet then. However, furniture and houses do creak in the daytime as well.

- T. Padmalatha, 'B' Batch.

THE COBRA BOY.

By

S. (KASTURI RANI 'C' Batch)

Kathi was her name and she was our domestic servant. She was eighty years old when I was born but yet she was strong and alert. Her eyes were bright and with her teeth intact she was still able to crack a nut to chew. The only sign of her aging was the shining wrinkles on her face and limbs. She dominated over all the festivals of the village goddess 'Mari'. While some thought she was a witch, others were actually afraid of her irritating tongue. For us, however, she was a true and polite house-maid.

Commencing her services under my great grandfather as a girl in her teens, Kathi had identified herself with the many ups and downs that our family was faced with from time to time and not a single day would pass without her recounting some incident or other that happened in our family during the six decades and odd of her service under us and her own part in them. Such reminiscences would often be accompanied by tales of her driving away evil spirits with her powerful broom, her wordy duels with them and at times a hand to hand fights with ghosts haunting the village. She would keep the youngsters and at times even the grown ups spell bound with her hair-splitting narratives. Two such narratives are still fresh in my mind.

The first was:

At the age of seventytwo, Kathi took seriously ill and was bedridden for over a month and on one evening she was declared as dead. Her kin and kin had been duly informed and arrangements were under way for grand funeral. But before the body could be lifted to the bier Kathi came back to life and shouted at the people around her in abusive language for what they were at; one by one the people assembled had slipped away. Kathi sat up within a few hours and exactly on the fourth day she reported for work also and the first thing she did was to narrate her experience with the god of death. She said she had actually died and went straight to Yamaloka. Lord Yama turned pale at the very sight of Kathi. He had learnt a lot about her fighting powers and finding that he too would not be spared, with the help of his assistants to take her back to earth immediately and leave her alone. In the meanwhile, Kathi had seen many people including the village head-man who had only recently died groaning with pain in the Hell. She was rushed back to earth on the back of a buffalo and that was how she came back to life. Her description of Yamaloka, the Hell and other surroundings were both imaginative and interesting.

The story of the 'Cobra Boy' was the other.

Kathi had gone to a nearby village in connection with a marriage. While there, a young woman developed labour pains. Kathi was an expert in these matters and she was therefore requested to render help. Things went on very well. While the woman was delivered of a handsome male child, it was found, to the horror of one and all, a Cobra twisting around its waist. The people wanted to kill the poisonous snake at once, but gave up the idea at the instance of Kathi. She explained to them that the Cobra was harmless and it was just a brother of the human baby. At her behest the child was christened as Ganapathi and the Cobra as Suppuni - the contracted name for Subramani. The child and Cobra went on with each other very well. Suppuni was extremely intelligent. He would obey whatever he was asked to do. He took his bed beneath the cradle of Ganapathi.

Days passed on. The parents of Ganapathi decided to celebrate his birthday in a fitting manner. Arrangements had been made for a sumptuous feast also. There was a big gathering of friends and

relatives including Kathi present. Apprehending possible fear at the sight of Suppuni, the mother of Suppuni cajoled him to hide himself somewhere, till the function was over. Suppuni implicitly obeyed the command and coiled himself in the kitchen by the side of an oven. The kitchen was quite dark and nobody took notice of him.

The ear-boring ceremony was in full swing in the main hall. Ganapathi who had all along been quite healthy land lively all on a sudden developed signs of convulsion and in a matter of minutes died after shouting in his prattling way the name of Suppuni several times. Some people who had known about Suppuni, thought that the venomous Cobra must have bitten the child and disappeared. The heart-broken mother ran hither and thither in search of Suppuni until at last she came to the kitchen to find her dear 'Suppuni' also dead under a boiling vessel. The cook had mistaken him for a rope ring intended for placing utensils and used him as such. Kathi stood motionless.

MAN'S WEATHER-EYE IN SPACE.

Miss CATHERINE.

Weather fore-casting as a science is relatively new; from time immemorial it is a folk-art. The fisherman or the farmer whose livelihood depends so much on the weather, always could foretell the weather from the cloud formations and wind directions to a certain extent. But a discontented man, with always an eye towards perfection, wanted a more dependable arrangement which could tell him about tomorrow's weather. This was achieved when America's 'Tiros' first made its debut in space, on April 1st 1960. Just as the fictitious submarine of Jules Verne became a reality after some years, so also instant weather forecasting, which a few years ago was considered as fiction became a scientific fact.

TIROS an acronym for Television and Infra Red Observation Satellite is able to successfully foretell the weather. Its main sensors are Television Cameras to take cloud pictures and infra-red sensors to measure reflected solar radiation and emitted terrestrial heat radiation. From its high perch in space it is able to look down on the earth and report what it observes.

The 'Tiros' family of satellites, shaped like a drum have a height of 19' and a diameter of 42". They weigh from 263 to 287 pounds. They are equipped with television cameras, a taperecorder to store pictures, a radio communication system to receive

commands from ground stations and transmit pictures and other information. They also carry special infra-red instruments for measuring solar radiation. Solar cells are used for converting sunlight into electricity to operate the electronic equipment. The television cameras are fitted with wide angle lens, capable of covering an area of 650,000 square miles of the earth, from a height of 450 miles.

The satellite is controlled by stations on the earth known as Command and Data Acquisition stations, (CDA) through a network of sensitive radio antennae. If the photographs of clouds over a certain area are to be photographed, a number of signals carrying a code command is sent to the satellite when it passes over the CDA station. This command is tucked safely in the satellite's electronic memory. When the satellite passes over the particular area, the television cameras go into action and photograph the clouds which are stored in a magnetic tape. This storage of picture is necessitated, because they can be relayed to the earth only when the satellite is within the range of communication with the ground station and this is only for a small period of ten minutes. The pictures and other data are transmitted through its antennae.

The electronic data received are converted into visual images on a screen which are photographed. They

are now ready for the meteorologist to study and analyse. The tape in the satellite gets itself erased automatically and prepares itself to record the next series of pictures.

The cloud photos from the satellite are subjected to "Nephanalysis" a dominating feature in weather forecasting. It is a method of weather prediction connected with the analysis of clouds, their structure, form and distribution. The cloud photos obtained from the satellite are super-imposed over weather maps of the particular area. A close relationship exists between the cloud patterns and the weather which enables centres of embryonic storms and hurricanes to be located. Certain cloud patterns are always associated with a certain weather. Circular cloud patterns shaped like a spiral are always associated with low pressure areas and cyclones. If the clouds are crescent shaped they are potential hurricanes, for all the crescent shaped cloud cells may not develop into hurricanes. Under suitable conditions one cell out of the numerous crescent shaped cloud cells may begin to grow and produce a hurricane. If the cloud pattern is square, they can be associated with tornadoes. The cloud photos after being analysed are coded and then transmitted to weather offices throughout the world, where it is decoded, and broadcasted to the public.

Another dramatic step taken forward in meteorology, was when the

second generation of weather satellites were launched into space called the Nimbus. This is always earth oriented unlike the Tiros. The Nimbus is able to transmit cloud pictures of the dark side of the earth. For this purpose an infra-red camera is used. These cameras view the earth vertically and therefore its pictures are free from any optical distortion. The Tiros, on the other hand, views the earth obliquely.

There is also a third generation of weather satellite the Aeros series. The Aeros is to be launched into a stationary orbit at a distance of 22,300 miles from the earth where it will circle the equator at the same speed as that of the earth. Hence it will appear stationary over a particular area, and will therefore be able to view the area continuously. By launching a number of aeros satellites in orbit, it will be possible to chart the weather all over the globe.

This rapid advance in weather forecasting has made man realise an ancient dream; they can stop talking about the weather and do something about it. They can make use of the weather to their best advantage. Hurricanes and cyclones will cease to take human life. Ship, air and rail travel will become more safe. Industry can profit immensely. Man will no longer be victimised by tomorrow's weather. As said by Sir S. Radhakrishnan, scientific knowledge has been used for enriching humanity with creative power and increasing its economic prosperity.

TIT - BITS

THE MAN WHO BROKE THE NEWS

The son of a country land owner went to Madras to study at the University. After he had been there for sometime he was astonished one morning to see an old man servant from his father's house. "Why, what is the matter?" said the young man. "The cat is dead", was the reply. "The cat is dead! Why, what did the poor animal die of?" "Of indigestion, through having eaten too much meat." "Too much meat? Where did the meat come from?" "From your poor horses." The horses! Are they also dead then?" "Yes, the poor animals died from exhaustion through having carried too much water." "What was the water for?" To put the fire at the house." "The fire at our house?" "Yes, it caught fire because the maid servant forgot to put out candles." "What candles do you mean?" "Why! Candles used at your father's funeral!" "My father's funeral! Do you mean to say my father is dead? Why did you not tell me at once?" "Well, I was told to be sure to break the news to you as gently as possible."

- L. Paulina Devi, P. U. C.

'A' batch.

THE FUNNY SIDE IN YOU

Twilight: While I was standing in the station waiting for the train, a new-comer ran up to me in haste and enquired in a high speech, "Where is

the twilight?" I was puzzled at first, but then I told her at 6 P.M. only we have twilight in Madras. But the lady, still wriggling and nearly to the point of crying, said in an awkward tone, "I want to go to the twilight immediately." Ah! then I understood that she wanted to go to the toilet. I showed her the way and she was instantly on her heels.

* * * * *

An Earthworm peeped out of the soil and saw another earthworm, so the first one told the second "Hey! I'm gona marry you", "Ah!" replied the other-"I'm the other end of you."

A STAUNCH GRAMMARIAN

Mrs. X was a staunch Grammarian. She was always advising her hubby to speak English according to "Wren & Martin." One day, Mr. X saw an aeroplane and called out to his wife "Darling, look at the tail of the plane." Oh! William, you are for ever making mistakes, you should not call it tail. It is the rudder,," At night Mr. X called his wife and said, "Rosy, please put off the light." "Oh! William, You are for always committing blunders, it is not "putting off the light" but extinguish the light" Poor Mr. X just swallowed his wife's teachings. Next day a friend called on Mr. X. "Hey, Willy, how do you do?" "Mrs. X, the brilliant Grammarian popped her head out of the window and exclaimed, "His name is William and not Willy."

While Mr. and Mrs. X. were breaking together, they heard a noise in the garden. Mr. X, instantly took his gun and rushed out. Hearing a shot, Mrs. X. ran out and enquired, "What happened 'William?" Mr. X, put a hand on his head thoughtfully and said, "Oh! a William goat had come to destroy our plants, I caught it by its rudder and extinguished him." "Mrs. X, could not help laughing madly and poor Mr. X. stood thinking.

* * * * *

On the 1st of April I got into the "Manatha Express", with the intention of travelling to Bombay. On a particular station a funny looking

looking man got in carrying a big bag. He said aloud "a remedy to kill bugs in five minutes". Nearly everyone bought those small tins of the supposed remedy. Though I had no bugs in my house, yet with the thought of "prevention is better than cure" I bought one. The man got down at the same station. The train buzzed off again. All the passengers kept their tins in their baggages. But I being a bit curious opened the box, and to my amazement found a small slip in it which read thus—"Catch them, Sir, and kill them." Ah! then I knew it was April fool day and the whole compartment was fooled by just a common man.

- Subhra Bannerji 'C' Batch.

1. He who performs actions dedicating them to the Lord and giving up attachment, is not touched by sin, as a lotus leaf by water.

—Lord Krishna.

2. The dead never return; the past night does not reappear: a spent-up tidal wave does not arise anew; neither does man in-habit the same body over again. So from the worship of the dead past, O man, we invite you to the worship of the living present; from the regretful brooding over by-gones, we invite you to the activities of the present; from the waste of energy in retracing lost and demolished pathways, we call you back to broad, new-laid high-ways lying very near. He that is wise, let him understand.

—Swami Vivekananda.

3. Indian Women are not 'abalas.' They are famous for their heroic deeds of the past, which they did not achieve with the help of the sword, but of character. Even today they can help the nation in many ways. They can do some useful work by which they can not only help themselves, but also the nation as a whole, thereby taking the country nearer her goal.

—Gandhiji

CHEMISTRY TODAY.

Miss. GEETHA VARADARAJAN.

The rapid advancement of chemistry in recent times has shown that it can be utilised to change the raw materials into all sorts of new materials of use to industry. The modern age owes its existence to chemistry also for there is no field in which chemistry does not form a part.

In the field of agriculture, fertilizers of nitrogenous substances promote rapid growth and development of green parts of the plant; Potassium for Carbohydrates; Phosphorous for root development and ripening processes and lime for correcting sour soil and improving the texture of the clay.

In the domestic front, chemistry has helped to remove many of the complex problems in the management of the household. Safety matches consist of a mixture of gum, antimony sulphide and an oxidising agent, while the box has non-poisonous red phosphorous. Thus, it did away with the conventional methods of creating a fire. The introduction of gas stoves using coal gas which is the by-product during the destructive distillation of coal, not only gives non-luminous flame but protects the vessel from soot. Thereby cleaning of vessels is made easy.

The source of town water being river or a lake is contaminated with impurities. Before it is made useful, it is chlorinated and filtered by

chemical processes. Hardness of water is removed by basicion exchange method.

Synthetic dyes are made from chemicals obtained by the distillation of coal Tar such as aniline, benzene, toluene, phenol, cresol etc.. The process of unshrinkable, Fire proofing, Water proofing, printing, dyeing etc., are intimately concerned with chemical processes. Rayons and Nylons are produced from Cellulose out of chemical processes. We get from coal, chemicals for making plastic fibres, drugs, insecticides, vitamins and innumerable consumer goods.

With the use of synthetic emulsifiers, composition of modern cosmetics is becoming an increasing complex. Stearic acid, borax, chaolin, zinc oxide, precipitated chalk are the mediums used for manufacturing vanishing cream, cold cream, face powder and other allied cosmetics. Chlorophyll, a compound of magnesium, influences the growth of bacteria and is useful for dental treatment. It is also useful as colouring matter for food stuffs, cosmetics, candles etc..

The chemistry of metals has diversified results. Aluminium for household and industrial purposes, Tungsten and Tantalum for electric lamps, Platinum for jewel settings, chromium with Nickel for electroplating

ing and chromium with iron for rustless alloys.

Sulpha drugs and antibiotics are used in the treatment of diseases by means of chemotherapy. D. D. T. and other preventives are manufactured from chemical compositions for killing insects in homes as well as in agriculture.

Chemistry has developed various processes for the manufacture of bricks, mortar, cement etc. in the field of building construction. Hydraulic cements are manufactured from clay, chalk or limestone.

The constructed materials are protected by the use of Paints and Varnishes which are again intimately concerned with chemistry. The pigments for paints are chemical compositions, the drying media are compounds of lead, manganese, copalt etc.. In the premaration of enakel paints, zinc oxide, Titanium white and various oxides of iron are primarily used.

In the field of detection, chemistry is used for analysing the various kinds of poisons such as arsenic, morphine, strychnine, cocaine etc., tchemical tests such as microscopic, micro spectroscopic, biochemical etc. are used for detecting blood

groups, colour of fabrics, ashes' dusts, human elements etc.

In the field of plastics, chemistry has marvelled extremely as almost all varieties of articles are manufactured. Phenol and Formalin for Bakelite and urea for maldehyde plastics. Camphor with Nitrate cellulose for cellulose acetate; Benzene and ethylene for Polystyrene; acetylene and hydrochloric acid for polyvinyl chloride or P. V. C.; adipic acid and hexamethylene diamine for Nylon, tetrophtelic acid and ethylene glycol for terylene are some of the chemical compounds notably used for the manufacture of these synthetic materials.

The inert gases such as Neon, Argon, Helium, Mercurous Vapour are used for illumination and advertising media.

Radium for cancer research and treatment, uranium for atomic power are the latest subjects absorbing the interests of the scientists for harnessing their use to their utmost benefits.

Progress in all sphere is still continuing and the world looks forward to more beneficial results from the chemists and scientists in the field of chemistry.

THE ORDEAL

By M. S. ANUSUYA.

The zero hour was drawing near. I did not know what to do. I got irritated. I called my brother.

"Hey! Sampath! Whatever has happened to the article, I asked for? (Imploringly) Hey, please! Oh Please, my head 'll be off. Eh, it's Monday tomorrow. I must go to College with the article or else———" He let out a mysterious smile.

I shuddered to think. Was it because I was scared of my Principal, or because I was scared that my prestige may go down amongst my friends. I was not sure. Either way perhaps I could have told my Principal that the pond of my imagination is, was, and ever will be dry. But how could I do that in front, of Susi, Naughty girl, she teases me always. She gets a vicarious pleasure. When she told the principal, that she would give an article, I was also forced to say to maintain my prestige. "Yes, me too! Madam!" thinking that I could always get one from my brother who promised with all seriousness that he would do it. I believed him. And sure enough he was writing something. "But——— But you were writing something." "Yea, I wrote. But——— Susi came and asked for it. I gave it to her. Oh! What a nice charming girl! How could I refuse!" He ran off before I could throw something at him. I knew he was interested in her. But, I never knew that he'd let down his

sister to win a smile from her. "Oh! that malicious saucy girl! And this foool!" I wished them both. Oh! heck, "Boys will be boys." "Now, Anu! You stand on your own. Rise up to the occasion!". I brought to my mind all the eloquent phrases to buck up myself—They say a cup of strong coffee fires the imagination———like———hell! I gulped down too fast, set the table, papers, fitted my pen and shut the doors. Yes———all set. I kept a waste paper by my side to draw designs as I thought—— a sort of inspiration. I kept scratching my head. "Do it well, Anu", Yes, Yes, Yes, there you are———You——You ARE an AUTHOR" I kept saying this pacing up and down the room. One hour was over and I ended up with a sore scalp only. "Oh! what a fool I, am I told myself, "Without knowing what I am going to write about, what can I write?" I cursed——myself—— for the first time. After all one should have something to write about. Now about what? Politics. Yes. Politics came to my mind first. I always liked it. But what I like in politics may not be palatable to others. Everyday the newspaper is full of news about the student leader being captured in a forest, or the agitations or the unrest. In case if, I become too enthusiastic in driving home my points I may be dubbed as a reactionary or a revolutionist, mar- ring the peace and name of the

college. I am a quite and sober student, despite my interest in poli- tics. So dropped the idea like a hot potato. Next, why not about great personalities? I always liked reading biographies and Autobiographies. Maxwell's "Life of Johnson" and Nehru's "An Autobiography" always fascinated me. This is Gandhiji's centenary year. Why not write about him? Alright! But what do I know about him, except the cursery details. I learnt from my ever so many non- detailed books? He is the Father of the Nation and how little I knew him! Anyway, I took consolation. There are millions like me. We are familiar with his smile, his fight for freedom etc. One can wax eloquence about his "Ahimsa" and the rest, on his birthday celebrations, But how many of us REALLY understood him, let alone practising what he preached. What he stood for and shed his blood on this soil of ours? So I, hopped off to others and each ended up with the same fate. "Now, how about persons, if not about personalities?" I asked myself. The most unforgettable character I have ever met as the Reader's Digest' puts it. I had to scratch my head once more. I thought over a lot of people and dismissed each. What a rude shock to me! I am yet to meet THE MOST unforgettable. As such, the only unforgettable face as far as I as I could think of is mine own because I cannot get rid of it. By now it was lunch time. My brother's and sister's voices rose in Unison "Pongalo!

Pongal!" My mother was shouting at the top of her voice! "What's this silly girl doing locking herself in a room on an auspicious day like this." My mind refused to think in such a din.

Before she could bawl out at me I went and had my lunch. A whole hearty, heal. And then a little chat. My eyes grew heavy. Oh! it was all this thinking. "Let me have a nap, I can wake up afresh and perhaps my imaginations may go untrammelled after the sleep" I told myself. "Ah! What a sleep! I don't understand why John Keats should lament at sleep that if it does not come and close his eyes, he would resort to opium. Silly, isn't it? Had he been a thinker—— like—— he slept well. Poor fellow."

I made a second venture at writing an article. Oh! the world holds so many things besides the animates. I love reading word sworth and Lord Byron. I'll give a million pounds for d-Lord Byron's "The Ocean". How I like Wordsworth's, "The Daffodils"! The last lines still ring in my ears

"And then my heart with pleasure fills

And dances with the Daffodils."

I always like enjoying the Silvery moon light, or the red Western sky in the evenings, and the white clouds like fluffs of cotton wool moving against a blue back-ground in the sky at noon. The unfurling of the

petals, dripping snow, and the misty December morning always enchanted me, making me shout? "Hail, Shining morn!"

I felt poetic. So I tried my hand at poetry. I wrote a few lines. OH! the rhymes and rhythms do not come handy. I mused "Why not write Modern poetry like Modern art - no metre no rhythms, no nothing". I tried and tried. I myself could not appreciate my poetry. Suddenly, I became aware of my potentialities. I can enjoy poetry or be sitting enchanted looking at the Mother Nature in all her forms and beauty. I can lose myself in Nature. But Oh! I am a bankrupt of expression.

Oh! I am but a boor, with a Capital "B".

I felt depressed and exhausted. I could not think any further. I thought one could write with much ease on these common topics. But a look inward showed me, that after all, I am really hollow, despite my superficial knowledge about things. An attempt at writing had brought nothing better from me, but I am grateful, that it has taught me humility.

But, what about the article. "Yes, here it is. My experience. Why not share it with me?"

1. What our country now wants are muscles of iron and nerves of steel - gigantic wills which nothing can resist, which can penetrate into the mysteries and secrets of the universe and will accomplish their purpose in any fashion even if it meant going to the bottom of the ocean and meeting Death face to face.

—Swami Vivekananda

2. God cannot be realized by a mind that is hypocritical, calculating or argumentative - one must have faith and sincerity. To the Sincere, God is very near, but He is far, far away from the Hypocrite.

—Ramakrishna Paramahansa

3. As the wind removes the cloud so the name of the Lord destroys the worldliness that overcasts the mind.

—The Holy Mother

COME SEPTEMBER

by

J. S. RAJALAKSHMI,

My friend looked up over the newspaper, saw me approaching him changed his line of vision and rummaged into the paper for his number.

I cleared my throat and pulled the newspaper aside. "As usual" spoke his full lips, his voice as clear as crystal. "The merciless First part English. O! These march examinations."

"I should have checked my habit of seeing too many movies," he observed, retrospectively and waited for a taxi to pass, "and without poring over those Perry Mason stuff should have paid more attention to those perverted desires of Macbeth and Satan, the eeriness described by Coleridge in RABBI BEN EZRA" (he should have said CHRISTABEL - but I let it go.) I did not say anything by way of an answer, but the note he struck was not a bad one. Late realisation, you know, very late realisation.

If only you knew him before this, you could have easily pinpointed him near the tail of a long queue for Matinee in a Mount Road theatres screening those foreign films, with a Stanley Gardner tucked in his pant pocket to come handy should he continue his stay for the evening show.

Ask him who is the second husband of Elizabeth Taylor. Quicker than even Miss. Taylor, he would give the answer. You want to know the art director of Ten Commandments, the man who designed the 'titles' for Psycho, the number of weeks 'My Fair Lady' completed in Bombay, the total number of Rs. 1.66 tickets in Odeon, like a computer, he would pour out the answers.

He would fish out a friend in the queue and start discussing with him about the merits of the various films shown in Madras theatres. Soon he would have an audience who would simply agree with his views. Suddenly he would stop and stop a sneaker trying to get into queue.

But cricket alone would have kept his body and soul together. I used to see him in all Test series in the top row of the squatting stand with a coloured towel around his neck and complete with transistor, flask, watter bottle and lunch basket. The goofed look, red eyes and his unruly hair are the results of a sleepless action packed night spent before the gates of the stadium probably playing cards.

He remains sleepless for cricket. But give him Macbeth. Before the Thane of Glamis becomes the Thane

of Cawdor, he would start yawning suggestively. When the "Worthy Thane lowers his head before Duncan harbouring evil thoughts", he would also lower his sleepy head over the table and when finally soliloquizes "If it were done, when it is done, then it were well, when it is done quickly..." he would also start doing that quickly. A series of snores as if about a dozen people are sawing simultaneously big logs of road timber...would soon rend the room in steady cargo.

And so, on the examination day, he would rise with the alarm clock, specially borrowed from me. Rubbing his eye and switching the table lamp, he would start poring over those summaries, marked 'Important' with red pencil. A selected team of his closest chums would have arrived at these 'important' by their valuable analysis and research of previous years' question papers, asked question, unasked questions, favourites, handicaps possibles, probables, psychology of the professor who may set the paper and finally by spin of coin or by drawing lots.

A minute or two will roll by. He would survey his surroundings. His younger brother would nestle his head more comfortably on the pillow and start continuing his sleep. His sister would reach for the thick bed sheet in her sleep; would cover herself in full length and feel comfortable as snug as a bug in a rug. His elder

brother would wake up from his slumber, express dissatisfaction over the piercing light by a couple of 'Tehu, chus' and walk out of the room with the rolled bed, to sleep more comfortably outside.

He would eye them enviously and curse the whole English Literature, his birth and the examinations. Slowly the goddess of sleep would climb over his heavy eyelids and press his head down. Minutes later, he would wake up, rattled from dreams, about eggs, columns of numbers, the University Examination Hall and a Calander showing the month September.

His hand would grabble the thermos-flask. A modicum of the brew would infuse life temporarily. Again those few lines of those summaries and so the long day would wear on—

The result has been published and it is obvious. I see him now hurrying out to catch the bus. About his future I ask. The quick reply comes through, "As usual, the tutorial college; you see the retired professors should thrive. They bank on us, you know." He vanishes, humming the favourite "Come September" tune.

I heave a sigh. Wonderful fellow. I can bet my whole salary and say that he would pass in September. But what is wrong with March? Still it is a poser.

STUDENTS AND STUDIES

The percentage of literacy is said to have increased considerably after Independence. Practically we see that demand for opening more schools and colleges has increased. In fact even after the opening of a number of schools and colleges the rush for admission has not decreased. The policy of the State Government to make education free to all up the eleventh standard and the extension of this concession to the P. U. C. Class in respect of the children of the non-gazetted Government servants has to a major extent contributed to this rush for admission. Secondly the ever growing cost of living has made it necessary for people up to the middle income group to equip their children with atleast the minimum general education required so that they can go out, secure a job, and supplement the family income. Therefore we find that girls also compete equally with boys in seeking admission in schools and colleges. This ordeal of the parents in getting admission to their children is beyond words to describe. Having undergone this ordeal, the parents naturally expect their children to pay proper attention to studies and they live in the hope of a better future. But do the children fulfil the expectation of their parents? Do they atleast realise the ordeals that their parents are undergoing in sending them to schools? Do they ever think about their sisters and brothers who depend on the successful completion

of their studies and live on hopes of a better future? As soon as they set their foot in the school or college do they forget all sense of duty and responsibility? Do they ever think about their text books and also their future? Alas, the present day trends, do not give a pleasant picture. What do we find daily in the newspaper—strikes by students abstaining from classes, taking out processions, causing obstruction and damages to public conveyances, gheraoing the heads of their own institutions and so on and so forth. Does this trend contribute either to the welfare of the students or to that of the nations? What has happened to these students who were found obedient and affectionate and lovable, before they entered the portals of the educational institutions? What is the cause of their sudden change over? Is it due to the present day educational policy or due to the general moral degradation?

Many stalwarts in the educational field and also matured politicians seize this growing indiscipline among students and are expressing their views vociferously in the news papers and platforms as how to solve or tackle such indiscipline. Their speeches and writings clearly indicate that the inexperienced boys and girls with their immature mind and the desire for cheap popularity are being misled by party politicians and utilised to serve their own purposes or

that of the party. They have condemned the interference of political parties and have requested the politicians to stop farther away from the portals of Educational institutions. But do all who preach carry out the same in practice? The poison of communal feelings has been slowly spread into the minds of the students. They are made to join one party or another with a promise of better position in the party subsequently. All these go into the heads of the students and make them reel. They lose their balance and forget everything else. Their immature minds are fascinated by the easy method of becoming popular even without fully equipping themselves for a better future. The net result is that they plunge into the field of action without even giving a thought to their action. The persons who lead these young and energetic students, the future citizens of India, away from their studies are just like cankerous worms which destroy the bud before it blooms. Such worms should be destroyed even before they take strong roots and removed from the buds by effective antidotes.

Students left alone are good. They still maintain their sense of duty and chivalry. The feeling of "Fraternity of students" has not been completely erased from their hearts. If they are guided properly they will certainly

blossom forth as India's greatest administrators, scientists, engineers, etc., and bring credit to the nation. By diverting the enthusiasm of the inexperienced minds into wrong channels one will be doing not only a criminal act but will be also an antinationalist as he will be destroying the future leaders of our country.

Even very learned men have now concluded that there is nothing wrong on the part of the students in evincing interest in the affairs of their country, but it is not for them to take active part in politics. The future leader of the country is judged by his performances, his ability to fulfil the duties assigned to him and his steadfastness in achieving his object by fair means. If the students now fail to fulfil the duty expected from them by their parents, and fail to uphold the prestige and honour of their institutions can they expect the people of India to repose any confidence in their ability to shoulder bigger responsibilities in the interest of our country?

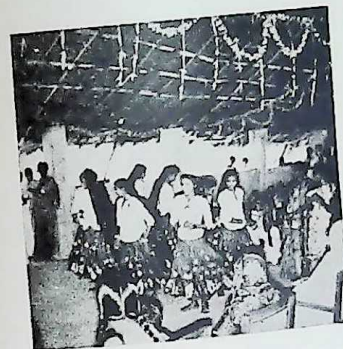
Dear comrades, think well over this, concentrate on your studies and come out with creditable success in your finals. Forget the past and look to the future. The "Future is Bright."

T. Padmalatha 'B' Batch.

Independence Day

Our Chief Donor Hoisting the National Flag
Gokulashtami Puja Celebrations.

Tippu

Dance

Srimathi Bhatt distributing copies of The Geeta

Kolattam

Speakers and Events

Our Secretary Sri. D. N. Jhunjhunuwala addressing the Staff
Hindi Association Fine Arts Association

Sri Balasouri Reddy Speaks

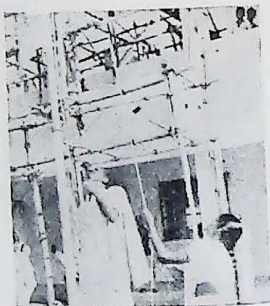
Miss E. Mathew address the
Science Association

Prof. S. Ramanathan demonstrates

Sri T. Totadri Ayyangar delivers
the Valedictory Speech

Sri Munu Adi M. L. A. hoists the National
Flag on Republic Day.

A Profitable Deal

By G. VASUMATHI

A millionaire returned home extremely happy. He had met a person in a meeting who made a profitable deal.

"It's lucky" he told his wife. "It's true what people say: the rich have all the luck. At least I seem to have quite a bit of it. It all happened quite unexpectedly. On the way I met a stranger. But he had learned that I was rich and approached me with a proposition."

"Let's make a deal" said the stranger. "Everyday for a month I'll bring you a lakh of rupees. Of course I shall want something in return, but very very little." On the first day, he (stranger) said 'I need one paisa.'

"Just one paisa?" the millionaire asked. He could not believe his ears.

"Just One" he confirmed. "For the second 1,00,000 rupees (second lakh) you must pay me 2 paise."

"And then?" the millionaire asked the stranger impatiently.

"Well, for the third lakh you pay me four (4) paise, for the fourth lakh 8 paise, for the fifth 16 paise. And you must pay me the double of what you paid on the previous day" said the stranger.

"And then what?" asked the millionaire once again.

"Nothing. That's all. I won't ask for any more. Only you must abide by the agreement. Everyday I'll bring you a lakh of rupees and every day you must pay me the sum we have agreed upon. The only stipulation is that you don't give up before the month is over," said the stranger.

The Millionaire told his wife about their agreement.

"Just think! He is giving away hundred thousands of Rupees for a few paise. He is either a counterfeiter or a mad man. What ever he is, the deal is profitable. Can't afford to miss it" said millionaire to his wife.

"All right, I told him. 'Bring your money. I'll pay what you are asking for. Don't cheat me. Don't bring any counterfeit notes.'

"Don't worry" he answered 'You may expect me tomorrow morning'.

"Only I'm afraid he won't come. We'll see Tomorrow is not far away."

Next morning the stranger knocked at the window.

"Got your paise ready?" He asked "I have brought the money I promised. Here's the sum we have agreed. Now give me my paise."

The millionaire put a single paisa nickel coin on the table, lest the stranger should change his mind and demand his money back.

The visitor took the coin calmly and said "I'll be here tomorrow at this same hour. Don't forget to have two paise ready."

The millionaire could not believe his eyes. He counted the money, convinced himself that it was all there, without any counterfeit notes.

In the night he started worrying. What if the stranger was a bandit in disguise and had only come to find out where he, the millionaire kept his wealth, to rob him later on?

The millionaire got up, bolted the doors more securely, repeatedly looked out of the windows, jumped up nervously every time he heard some noise and for a long time could not fall asleep. In the morning there was a knock at the window, the stranger was back. He counted off another 1,00,000 rupees and took the 2 paise.

The rich man was delighted. And this time the visitor did not look like a bandit. All he wanted was his few paise. What a blessing! Should there be more of them in this world, then clever people would always live well.

The stranger was there on the 3rd day also and the millionaire got his third lakh, this time for 4 paise.

Another day another lakh of rupees - for 8 paise.

In the first ten days the millionaire received Rs. Ten lakhs paying a more pittance for them (i.e. = $1+2+4+8+16+32+64+128+256+512$).

Thus the millionaire paid Rs. 10.24 on 11th day, Rs. 20.48 on 12th day, Rs. 40.96 on 13th day, Rs. 81.92 on 14th day.

The rich man paid readily. But his joy was short-lived. He soon saw that the deal was not so profitable as it seemed. After 15 days he had to pay hundreds of rupees and not in paise and the payment sums were fast increasing.

15th day For Rs. 100000 he paid Rs. 163-84

16th day " " " Rs. 327-68

17th " " " Rs. 655-36

18th " " " Rs. 1,310-72

19th " " " Rs. 2,621-44

20th " " " Rs. 5,242-88

Still he was not losing. He paid Rs. 5,243 for Rupees. Twenty lakhs.

21st day for Rs. 100000 he paid Rs. 10,485-76

22nd " " " Rs. 20,971-52

23rd " " " Rs. 41,943-04

24th " " " Rs. 83,886-08

25th " " " Rs. 1,67,772-16

26th " " " Rs. 3,35,544-32

27th " " " Rs. 6,71,088-64

He was paying more than Rs. one lakh. It was time he should stop, but he could not violate the agreement. Things went from bad to worse. The millionaire was too late to realise that the stranger had cruelly out-witted him.

On 28th day for Rs. 100000 he paid
1,342, 177-28

29th " " " Rs. 2,684,354-56

30th " " " Rs. 5,368,709-12

When the visitor left for the last time the millionaire sat down and found he had paid Rs. 10,737,418-23 (i.e., nearly 11 million Rupees).

Only a little paise accumulated to Rs. 11 millions. And it had all started with one paise.

The stranger would not have lost a paise even if he had given the millionaire Rs. 3 lakhs a day.

1. Woman is the incarnation of ahimsa. Ahimsa means Infinite love, which again means infinite capacity for suffering. Who but Women, the mother of man, shows this capacity in the largest measure ?

—Gandhiji.

RIDDLES

(By T. Subbulakshmi 'A' Batch).

1. What is the word of 3 syllables which contains all the 26 letters ?
2. What is the longest word in English Dictionary ?
3. What is that which every body wants, which everybody asks, which everybody gives and nobody takes ?
4. What little animal is turned into a big one by being beheaded ?
5. What is that you can never call your own and yet belongs to you ?
6. What is that which is neither flesh nor bone and yet has 4 fingers and a thumb ?
7. What is that which contains sea without water and towns without inhabitants ?
8. What is that which you must keep after you have given to somebody.
9. What goes from Madras to Bombay without moving ?
10. What bus has found a new world ?
11. How can you take 1 from 19 and have 20 left ?
12. Why is the letter 'T' like an island ?
13. What is that which everyone can divide but cannot see where it has been divided ?
14. What odd number becomes even when be headed ?
15. What is it that works when it plays and plays when it works ?

A QUIZ

(Conducted by J. S. Rajalakshmi).

1. A plane carrying Indians and Pakistanis crashed exactly on the border line of India and Pakistan. Where will the survivors be buried ?
2. Can you join the four dots with three straight lines without lifting your hand.

3. Match the following :

- a. Lottery
- b. Cinema
- c. Loves Labour
- d. Plant
- e. Moustache

1. Music
2. Soup
3. Queue
4. Lost
5. Disappointment

4. Columbus went round the world thrice and died in one of the trips. Do you know in which trip he died ?
5. Do you know the latest joke ?

Answers to Riddles

1. Al-pha-bet.
2. Smiles, because there is a mile between the beginning and ending.
3. An advice.
4. Fox Ox.
5. Your name.
6. A glove.
7. The Map.
8. Your word.
9. The railway line.
10. Columbus.
11. If I is taken from XIX it becomes XX.
12. Because it is in the middle of water.
13. Water.
14. Seven.
15. Fountain.

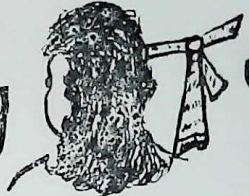
Answers to A Quiz

1. Why should survivors be buried ?
2.
3. a to 5, b to 3, c to 4
d to 1, e to 2
4. Of course, in the third trip.
5. No. I also do not know.

ARE YOU READY 4 COLLEGE

Are you ready 2 t 2 college

Ask yourself these questions:

Is my clean? Is my d.

Are my shining? Have got

Are they clean ? Have got all t

Do I need?

If YES is your answer 2 all the

questions, u r ready 4 college

R. Kalaiyani
'B' Batch

[HANDREY = HAND KERCHEIF]

All about Prizes

1. What is Nobel Prize ?
2. Uptill now who has been the youngest among the recipients of the Nobel Prize for Literature ?
3. What do you know about the Kalinga Prize ?
4. What are Pulitzer Prizes ?

Notable Inventions

1. WHEN and who invented the adding machine ?
2. WHEN and who invented the cinematograph ?
3. WHEN and who invented the compass ?
4. WHEN and who invented the arc lamp ?
5. WHEN and who invented the steam locomotive ?
6. WHEN and who invented the 3-dimension movie ?
7. WHEN and who invented the vulcanised rubber ?
8. WHEN and who invented the recording disc ?
9. WHEN and who invented the television ?
10. WHEN and who invented the torpedo ?

For answers turn over

Answers to "All about Prizes"

1. THE distribution of Nobel Prize was first started in 1901 by Alfred Bernhard Nobel, a Swede who had amassed great wealth out of explosives. Five in number, Nobel Prize are being awarded annually to persons who make important discoveries in the fields of physics, chemistry, medicine or physiology, to persons producing the greatest literary work of an idealistic nature and to persons who have striven hard to promote international peace and good-will. Each prize is worth a few lakhs of rupees.

2. Forty-four year old Albert Camus, the famous French writer, was the youngest writer to receive the Nobel Prize for Literature in 1957. He died recently.

3. A rich man of Orissa, through UNESCO, has offered this reward annually to the leading writer of science and for the one who strives hard to strengthen relations between Indian and other scientists of the world. The main aim of this prize is to popularize science in the world. It bears a cash prize of £1,000 sterling.

4. Pulitzer Prizes are awarded for journalism, letters and music. The Prizes were endowed by American publisher Joseph Pulitzer in a bequest to Columbia University, New York, and are awarded annually on the recommendations of a special Advisory Board.

Answers to Notable Inventions

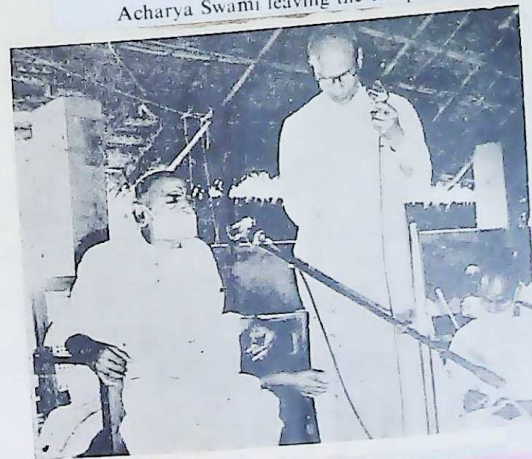
1. BURROUGHS, an American, in 1888.
2. FRIESE-GREENE, a Frenchman, in 1889.
3. DE MARICOURT, a Frenchman, in 1269.
4. BRUSH, an American, in 1879.
5. TREVITHICK, an English national, in 1804.
6. WALKER, an American national, in 1952.
7. GOODYEAR, an American national, in 1839.
8. BERLINER, an American, in 1896.
9. BAIRD, a Scottish national, in 1926.
10. WHITEHEAD an English national, in 1870.

Our chief Donor and his wife offering worship.

Acharya Swami leaving the campus.

Acharya Tulsi...

At the Gardens

At Vaishnavi Temple

Starting the Journey

Nave's going to knock out the Principal ?

ORIGIN AND DEVELOPMENT OF CHEMISTRY

Chemistry was known to the people from a very ancient time. But it was recognised as a branch of science only in the 17th century. From that time onwards people began to think that the real task of Chemistry was to study the internal composition and the properties of matter.

The word Chemistry was derived from the Egyptians. Egypt was called "Chemie" which means black soil. Egypt had a great quantity of black soil. Since Chemistry was started as a craft in Egypt (Chemie) it was given the name Chemistry. Some people are of opinion that Chemistry was derived from an Egyptian word "black art." This art deals with the casting of metal. Since Egyptians were very good in this art, they gave the name Chemistry to the subject which deals with this art.

The development of Chemistry may be divided into four periods.

1. The prehistoric period and Hindu Chemistry.
2. The period of alchemy.
3. The period of Iatro chemistry.
4. The period of Modern Chemistry.

THE PREHISTORIC PERIOD: This period dates from the 4th Century. At this time the Egyptians were famous in working on metals, pottery, making of glass etc. Greek

philosophers like Plato and Pythagoras went to Egypt to get some knowledge of these arts. As a result of these activities, a knowledge of physical sciences increased. All these activities like working on metals, pottery, making of glass, dyeing and preparation of medicines became famous among the people of those days. During this period, seven metals were known to man. They were gold, silver, copper, tin, mercury, lead and iron. Egyptians knew about the metal copper and its alloy bronze. Romans and Greeks studied about lead. Pottery craft flourished in Italy. Chinese and Egyptians were famous for making glass. By this time people knew dyeing, *i.e.*, colouring the cloth with animal and vegetable dyes. People began to prepare ointments and perfumes from animal and vegetable fats. In this way people of different countries in the world began practising chemistry as a craft.

HINDU CHEMISTRY: From a very ancient time that is from Vedic period Hindus knew about Chemistry. Vedas mentioned about five elements which were the earth, water, light, ether and sky. Ether is a substance which fills the space and causes the sound.

PERIOD OF ALCHEMY: The origin of peculiar investigations and strange activities are grouped together under the name alchemy.

Working of metals and various metals like salts in soil developed in temple workshops. During this period people began to prepare artificial things. Zorimus was the first Egyptian alchemist who wrote about this subject. In 640 A. D. Egypt was conquered by the Arabs. Alchemy passed to Arabia. During 5th to 8th centuries it spread among the Persians. Then towards 13th and 14th century it spread among the Europeans. It was the Arabs who changed the word "Chemie" to Alchemy by adding the prefix "al" which in Arabic means "the". Almost all the Christian scientists were priests because in those days the Church was the bearer of culture and the protector of science. Alberts of Germany, Roger Bacon of England, Arnold of Spain, Geber, Rhazes, Aricenna etc., were famous alchemists. The problem of converting the baser metals like lead into gold engaged the attention of the chemists. Thus the pursuit of Alchemy as the science of gold-making was under taken. When they found that they could not get gold out of the cheap metals like tin, aluminium, alchemy began to lose its fame. Finally the churches forbade the practice of alchemy.

But anyhow there were some benefits also out of alchemy. The alchemists developed the art of distillation. All kinds of pottery and glass were made. Books on science became available. They translated Arabic text books into Latin text books. To conclude alchemy was

not a successful period, but it had its own benefits also.

PERIOD OF IATRO CHEMISTRY :
This period is also called the period of Medical Chemistry and this was from 16th to 17th century. People found out that they could not convert one metal to the other or they could not make gold out of anything. Therefore they gave up the practice of alchemy and showed interest in preparing medicines. Paracelsus of Switzerland was the first man to introduce chemicals as medicines. He was the founder of Iatrochemistry. 'John Baptist' was his follower. He made three important discoveries. First, he said that matter consists of two original substances air and water. Secondly, he found out the differences between gases and vapours. Lastly he said that CO_2 could be prepared by the action of acids on marble. Another important person was Techarius who studied pharmacy and he also said that oils and fats contained some acids in them. Iatrochemistry increased our knowledge of chemistry but it could not explain the Biological processes chemically.

PERIOD OF MODERN CHEMISTRY :
(17th-19th century) Robert Boyle (1627-1691) was the first to study chemistry for its own sake and not as a means of making gold or medicines. He was an English scientist. He defined elements correctly. He was the first to show the method of "analysis". He showed the uses of vegetable Juices in chemistry. He

discovered the process of combustion. He discovered the famous Gas Laws. Becher and Stahl explained the facts of combustion by their famous theory Phlogiston. According to them substances that burn with difficulty contain little phlogiston. This theory was the first great theory in the field of chemistry and was universally accepted during the 18th century. The draw back in this theory was that metals increased in weight during calcination whereas a decrease would be expected since phlogiston had been lost. But the explanation offered by phlogistonists was that phlogiston possessed negative weight. Henry Cavendish was a mathematician, chemist and physicist. He discovered H_2 . He determined the densities of CO_2 and H_2 . He proved H_2O to be a compound of H_2 and O_2 and HN_3 to be a compound of H_2 , N_2 and O_2 . John Orickly discovered O_2 and studied its properties. John Dutton put forward the famous atomic theory. Lavoisier proved that diamond is nothing but carbon. He proved that water is a compound. He overthrew the theory of Phlogiston. According to him O_2 was the only substance that was concerned in

burning and he laid the foundation stone for modern chemistry.

Chemistry is applied in various ways for the benefit of man kind. Medicines are used to give relief to suffering humanity. Metals are used in the manufacture of machines which make our works very easy. Chemists study the composition of Matter and tell us as to what purpose it could be used. It is chemistry that have given us the comforts and pleasures of life like soap, scents and glass. But sad to say some great brains are applying chemistry to destruction, making use of poison gas like phosgene and gunpowder and the atom bomb in warfare.

Chemistry is still developing rapidly. Many new things are being discovered. We are happy to say that most of them are useful to man and only some are used for destruction. Chemistry is developing in such rapid strides that we cannot imagine the substances that would exist in the years ahead of us. Let us all sincerely hope that chemistry may be used for the benefits of man.

- G. Nalini, 'A' Batch.

BRAIN TWISTERS

Here are some brain twisters. Try and answer as many as you can.

- Which tooth-paste has a history?
- What tree is double?
- Which is heavier? A ton of gold or a ton of cotton?
- What is lighter than a feather but harder to hold?
- Complete the following proverbial saying:-
 - A stitch in time.....
 - All that glitters is not.....
 - A bird in hand is worth....
- What is Nehru's daughter's father's name?
- Who are the authors of:
 - The Untold Story
 - Friends not Masters
 - The Good Earth
 - Gitanjali.
- Who discovered or invented the following:
 - North America
 - Who is the great explorer of continent of Africa?
 - Who invented fountain pen?
 - Who invented penicillin?
- Expand the abbreviations:
 - G.P.O. (b) E.G. (c) RADAR
 - I. N. S. (e) UNCTAD

- (f) A. D. (g) G. M. T.
 (h) D. D. T. (i) S. O. S.
 (j) I. A. C.

- What is a typical Englishman called?
- What is a typical American called?
- Who is the first:
 - Space man?
 - Space Woman?
 - Russian Prime Minister to visit India?
 - American President to visit India?
 - First man to orbit the moon?
 - First Indian to win the Nobel Prize?
- Who are the following:
 - The Iron Duke.
 - Gurudev. 3. Lokamanya.
 - The Lion of Punjab.
 - The Enlightened One.
 - The Fuehrer.
- What are the following associated with?
 - Ambassador.
 - Kodak
 - Usha
 - Dunlop
 - Lipton
- In what fields are the following famous?
 - Rima Dutta
 - Ravishankar
 - Gopikrishna
 - Bismillakhan

ANSWERS

- Epic
- The pear (Pair) tree
- Both are equal
- Breath
- (a) Saves nine (b) gold (c) two in the bush.
- Nehru.
- (a) Lt. Gen Kaul (b) Ayub Khan (c) Pearl S Buck (d) Tagore.
- (a) Columbus. (b) Livingstone (c) Watermans (d) Alexander Fleming.
- (a) General Post Office. (b) Example gratia (For example) (c) Radio Angle Direction and Range (d) Indian Naval Ship. (e) United Nations Conference of Trade and Agricultural Development. (f) Anno Domine. (g) Greenwich Mean Time. (h) Dichloro - Diphenyl Trichloro-Ethene. (i) Save Our Souls (distress signal) (j) Indian Airlines Corporation.

- John Bull
- Yankee
- (a) Yuri Gagarin (b) Valentine Tereshkava (c) Krushchev (d) Eisenhower (e) Frank Borman James Lewell, William Anders, (f) Tagore.

- (1) Duke of Wellington :
 - Tagore.
 - Balagangadhar Tilak.
 - Lala Lajpat Rai
 - Buddha
 - Hitler.

- (a) Motor car
 - Films
 - Sewing machine
 - Tyres
 - Tea.

- (a) Swimming
 - Sitar
 - Dance
 - Shenai.

- O. P. Janaka Lakshmi 'B' Batch.

Friendship

Friendship is a ship of choice and fame
That sails on the ocean of every life,
Probable of being wrecked
By rocks of pomp and pride,
Perhaps by the gales,
Of disgrace and misconception
Or by the streamy currents
Of mischievous rumours.
But remember, friends,
True friendship is that
Which remains constant
In wreck or gale or current.

On the loss of a Poor Pet

Oh! how dark
Looks the park
Ah! The moons climbs
Looking at me, and showing its rays.
For me to see the path.
Alone I roam with heavy heart,
Thinking about my poor Lass
Who was just a little pet dog,
Who lost herself under a car.
When mourning seemed no good,
I started with a home-ward look.
The generous moon, seemed to sympathize,
And thus safely guided me,
To my comforting bed side.

H. Lakshmi 'A' Batch.

Subra Banerji 'C' Batch.

Has The U.N.O. Justified its Existence?

(S. SUBHASHINI 'C' BATCH)

From the primitive barbarism mankind has slowly climbed a difficult ascent to a height of intellectual and moral awareness. But the most valued things which mankind has built through ages of civilization and culture is now in peril. The impersonal pressing of a button can release bombs from an aircraft or despatch guided missiles even to distant targets. A global war in this age will therefore mean unprecedented destruction, if not annihilation.

Fear of the terrible consequences has therefore set every thinking man and woman, to seek an answer to the problems that face mankind. Is war inevitable? Is it an element in man's biological make-up or inheritance? Is mankind to live in perpetual fear of an atomic war or to live in peace? War is not, in any sense, an inevitable and inescapable feature of human life. It is not biologically necessary. It can be discarded by the decisions of man if they are supported by new attitudes between nations based on understanding, tolerance and charity and the realization that strife is as foolish as it is wicked. Mankind has recognised that the means of eliminating international conflict is International Organization. During the last fifty years, civilization has therefore been striving to evolve one.

The United Nations Organization came into being on the 24th of October, 1945, as the most important institution in post-war diplomacy. The charter of the United Nations opens with the words in the preamble "We, the peoples of the U.N. determine to save succeeding generations from the scourge of War", and sets forth its aims and objectives, the maintenance of international peace and security; the development of friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples; the achievement of co-operation in solving international problems and in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental rights for all and harmonising the actions of nations in achieving these ends. Unlike the League of Nations, its predecessor, which died due to its failure to enforce its sanctions on recalcitrant states, the U.N. has powers to deal with all disputes likely to threaten peace by application of "sanction."

The membership of the U. N. O. is gradually rising: it has now a strength of 126 nations including all the major powers excepting China. The U.N. has six principal organs. The General Assembly, the Security Council, the International Court of Justice, the Social Economic Council, the Trusteeship Council and the Secretariat. It has besides a number of specialized agencies which do a lot of useful work-for example, the F.A.O. (The Food and Agricultural Organization), which aims at improving agricultural production and human nutrition, the W. H. O. (The World Health Organisation), which investigates eradication of disease, development of sanitation, etc., the UNESCO (The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) for the promotion of co-operation in education, science and culture; a World Bank to provide loans to members for development, the I.C.A.O. (The International Civil Aviation Organization), the I.L.O. (The International Labour Organization) etc.

Since its inception, the activities of the U.N. have been many and varied. It has played an invaluable role in ending colonialism and bringing freedom to many subject peoples of the World. In the field of War prevention, the U.N. has in a number of cases, succeeded in bringing about the end of armed conflicts through mediation and negotiations between the parties concerned. The collective conscience of mankind has also found increasing expression through the U.N. in international action to alleviate poverty and suffering affecting the World over half of humanity. The services of information throughout the world are better organized, more accurate and more immediate than at anytime before and an increasing body of unifying elements is appearing.

Under its able Secretary-General U. Thant, the U.N. is now striving hard to halt nuclear proliferation. It may thus be seen that this international body has been playing an invaluable role in shaping the destinies of world. It is for the peace-loving nations of the World to develop the Organization, as through it only can mankind hope to live in Peace and Happiness.

Human Rights In Retrospect And Their Future

(W. B. Vasantha, P.U.C. A. Batch)

The law of the jungle was prevalent before the dawn of civilization. Might was right. Reason and law did not prevail. In fact they were not known to the early man of the Past, either during the Palaeolithic age or Neolithic age. But if we take into account the early civilization of India as appraised by the ruins of ancient cities that were discovered in Mohenjodaro in Sind and Harappa in the West Punjab there are reasons to believe that the people enjoyed certain rights, though not the coveted rights, as enunciated in the Universal Declaration of Human Rights proclaimed by the United Nations General Assembly on Dec. 10, 1948, a date now commemorated annually as Human Rights Day. The Indus Valley civilization, the date of which is roughly put at B. C. 3000, is worthy of contemplation since even in that pre-Aryan Period people had codified laws to maintain order and had their undeniable rights to own property in the form of movables as cattle, jewellery etc. and immovables such as houses and pastures.

As civilization evolved, human rights began to be insisted upon at least during peacetime. River Valley civilizations reveal how far human rights were observed during normal times. When real estates began to thrive the 'haves' had become leisured class of people and the 'have-nots' had to toil for existence, the equality of opportunity could not be thought of and much less entertained as a right. Rich became richer and the poor poorer. The richest of them became the king or the ruler. With the power of the rulers the common people lost their power over their own property. The Egyptian rulers were termed as Pharaohs. The Pharaohs had all powers. During their time Pyramids were built. Thousands of them lost their lives by toiling in the burning sun. Serfdom and slavery were firmly established. To perpetuate the glory of their life even after their death the Pharaohs had sacrificed the lives of thousands of their slaves. Hitler, the magalomaniac of the modern age was not in any way inferior to the Pharaohs of Egypt. He was a rank racist and firmly believed in the superiority of the German Aryans as a race. Did he not deny the human rights?

The Dravidian culture of the South showed that women were given equal status in society. Sangam literature emphasised the establishment of individual thinking and individual liberty. As a humanitarian Asoka had no parallel in the history of the world. The Greek

civilization gave voice to the common people in the government. The Roman civilization contributed much to the development and establishment of human rights. The birth of Jesus Christ and his Teachings were a milestone in the progress of human rights. Social inequality began to perish gradually.

Once again during the middle ages after the breaking of the Roman Empire, the human rights began to dwindle. Feudalism had taken deep root. The organized society was based on inequality. How far the Renaissance had its influence may also be considered. The growth of the nationalism led to the growth of Human Rights. But the invention of Printing by Gutenberg helped to receive and consolidate the views of the people to assert their rights. It was unrest among majority of the French owing to poverty that led to the French Revolution. The glaring inequalities and the wide gulf between the 'haves' and 'have-nots' made the miserable multitude rise against aristocracy. Liberty, Equality and Fraternity were sought. American war of Independence did not make the entire people of America enjoy the human rights. Slaves and slavery, continued and Anti-Slavery societies were fighting for their freedom. The abolition of slavery on paper did not really give rights to the negroes; in truth the war is still going on. To establish the rights of negroes many had become martyrs. George Bernard Shaw had written clearly that the future would be gloomy and the world would face disastrous consequences, if negroes were not given full rights.

If the most enlightened country, America, with all the resources for providing the wants of certain sections of the world cannot completely accept and practise racial equality, which nation or country is capable of treating members of all classes, creeds and castes alike? If this should be the state of America what would be the state of Africa, could well be imagined! The Apartheid in the Union of South Africa still continues. The U. N. O., in spite of great efforts, is not able to establish equality of rights for the coloured people. The powerlessness of the U. N. O. is obvious though we know that U. N. O. is the only source by which shooting war can be avoided.

Will it be possible to merge all the countries together and form a World Government having one currency and one system of trade? One World is only a dream and when such a dream is realized human rights will be established.

Sports' Day Events

50 Metres Dash

High Jump

Balance Race

Staff Item

Fancy Dress

Chief Guest Mr. Lakshmi Narasimam Principal Jain College addresses

Staff

Sports Secretary & Athletic Champion A. V. Presina getting the Championship Prize from Sri Kola Perumal Chetty.

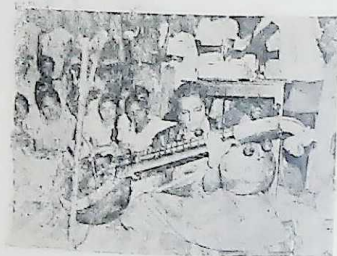
Students

O
N
T
H
E
V
I
C
T
O
R
Y
S
T
A
N
D

Students' Break - up Social

Indian Clubs

Principal Entertains

College Day Profiles

Welcome by the Correspondent Mrs. Susheela Dalmia

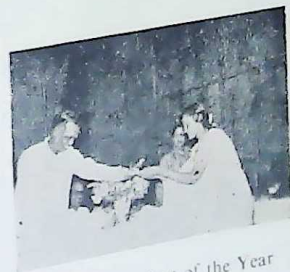
Principal's Report

Address by the Chief Guest

Vote of thanks by the Student President

The Best Student of the Year

Variety Entertainment

Meera Bhajan

A Scene from Tamil Drama

English Drama

Folk Dance

SHRIMATI DEV KUNWAR NANALAL BHATT VAISHNAV COLLEGE for WOMEN, CHROMEPET, MADRAS-44.

LIST OF PRIZE WINNERS FOR THE ACADEMIC YEAR 1968-69.

Medal for the Best Outgoing Student awarded by the first set of Staff members of
Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women.
—P. PADMAVATHI 'A' Batch.

Srimathi Kola Saraswathi Ammal Prize for the Best Outgoing Student.
—P. PADMAVATHI 'A' Batch.

General Proficiency Prizes :

Principal S. R. Govindarajan Prize	... Group I	— R. Bharathi.
Sri Varadarajulu Chetty Prize	... Group II	— P. Padmavathi.
Shrimathi Dev Kunwar Nanalal Bhatt Prize	... Group III	— S. Subhashini.

Proficiency Prizes :

Part I English	... V. Sumathi	("C" Batch)
Part II Tamil	... S. Subhashini	("C" Batch)
Sanskrit	... S. Bhuvana	("A" Batch)
Hindi	... P. Padmavathi	("A" Batch)
Part III Mathematics	... R. Bharathi	("A" Batch)
" Natural Science	... P. Padmavathi	("A" Batch)
" Physics	... R. Bharathi	("A" Batch)
" Chemistry	... R. Bharathi	("A" Batch)
" History	... S. Subhashini	("C" Batch)
" Economics	... S. Subhashini	("C" Batch)
" Advanced English	... S. Subhashini	("C" Batch)
" Advanced Tamil	... S. Malathi	("C" Batch)

Prizes for Extra-curricular activities :

Oratorical Contest in English :	First Prize	— S. Subhashini ('C' Batch).
Bharathi Songs Competition :	First Prize	— S. Padmini ('B' Batch).
Quiz Competition in connection with Gandhi Centenary Programme :	First Prize :	S. Subhashini ('C' Batch).
Prizes for social Service :		K. Jyothsna ("B" Batch)
		K. Meera ("B" Batch)

Special Prizes : Medals :

Best Speaker	—S. Subhashini ('C' Batch)
Best Singer	—S. Padmini ('B' Batch)
Best Dancer	—R. S. Vasanthavalli ('C' Batch)
Histrionic talents :	—Subra Banerji ('C' Batch)
First President of the Union	—H. Lakshmi ("A" Batch)
Special Prize for Karagam	—K. Kalyani ('C' Batch)
	M. Saraswathi ('C' Batch)

Inter-Collegiate Competitions :—

- Inter Collegiate Oratorical Contest conducted by the Ramalinga Mission at Vivekananda College, Madras-4.
S. Subhashini 'C' II Prize
- Valluvar Tamil Manram, Chromepet :
Oratorical Contest S. Subhashini "C" I Prize
G. Kanchana "B" II Prize
Music Competition R. S. Vasanthavalli "C" I Prize.
- U. N. Day celebrations with Human Rights as the main theme on 10th December 1968, Chengelpet District.
Oratorical — English S. Subhashini 'C' I Prize
Essay — English W. B. Vasantha 'A' I Prize
Essay — Tamil B. K. Lalitha 'C' II Prize.
- Inter-Collegiate Bharathi Songs Competition conducted in Vivekananda College on 22-11-68.
S. Padmini 'B' II Prize
- Inter-Collegiate debate held in Vivekananda College in connection with the celebrations of the Seventy-fifth Anniversary of the Historic Address at Chicago, at the World Parliament of Religions on 11th September, 1893.
S. Subhashini 'C' III Prize
- Classical and Light Music competition held in M.I.T., Chromepet.
S. Padmini 'B' I Prize
- Music Competition held under the auspices of Nehru Nagar Fine Arts Club Chromepet.
S. Padmini 'B' I Prize
- Dr. A. L. Mudaliar Silver Jubilee Fine Arts Competition in Indian Music held in Ethiraj College.
S. Padmini II Prize.
- Oratorical competition held under the auspices of Kasturba Club, Mylapore.
S. Subhashini II Prize.
- Sriniketan Faculty of Languages Proficiency Examination in English conducted in March '69.
Consolation Prizes.
1. Subhashini, S. 'C'
2. Malathi, K. 'C'
3. Kamala, B. 'B'
- Manavar Manram Examination March '69.
J. Chandra 'A' I Prize

THE COLLEGE UNION REPORT

THE activities of the College Union started with the election of the Office bearers under the strict rules of election. The following were elected office bearers of the different associations :—

H. Lakshmi	Union President
Subra Bannerji	Union Secretary
T. Padmalatha	Secretary of the English Association.
S. Subhashini	" Tamil "
P. Padmavathi	" Hindi "
S. Neela	" Sanskrit "
R. Bharati	" Science "
K. Kalyani	" Arts "
S. Padmini	" Fine Arts "
K. Jyothsna	" Social Service League.
K. Bhanumathi }	" Games Association.
A. V. Praceenah	"
S. Geetha	} Representatives of A, B & C batch respectively.
P. Manorama	
Varsha S. Gandhi }	

The Union was inaugurated on Wednesday, the 7th August 1968 at 2 P.M. by Sri. T. T. Krishnamachari, Former Union Finance Minister. In his address the speaker spoke of the mighty efforts of the great national leaders to win freedom for the country. He exhorted the students to keep intact the hard-won independence by following in their footsteps.

With the inauguration of the Union, the different associations started their activities. The Literary and Debating Society held a meeting on 13th November 1968 which was presided by Dr. Stanley Rajiva, Prof. of English, Madras Christian College. The speaker gave an interesting talk on "Literature and life" and revealed how both are inseparably connected. A debate was conducted under the auspices of the society, on 28th Jan '69, the topic for the debate being "Is Science Essential for Humanity?" The first prize was awarded to S. Subhashini of "C" Batch.

Tamil Association held a meeting on 28th August 1968, presided by Sri. A. Paramasivanandam, Prof. of Pachaiappa's College, Madras. The main theme of his talk was Bharati's Contribution to Tamil literature. The association celebrated Bharati Day on 12th Sep '68 when there was a music competition on Bharati's songs. S. Padmini of 'B' Batch was adjudged the best singer.

Mr. Kamakshi Rao. of the Hindi Department, Madras Christian College addressed the Hindi Association on 23rd August '68. He gave an interesting talk on the importance of Hindi in the National Integration of our country. The same theme was echoed by Sri Bala Soura Reddy a noted Hindi writer, in his address to the association on 29th Nov. '68.

Under the auspices of the Sanskrit Association, a meeting was held on 16th August '68 presided over by Dr. V. Raghavan, Head of the Sanskrit Department, University of Madras. In his scholarly speech, the speaker spoke on the role of Sanskrit in the life and literature of India.

The second term was a busy term of the activities of many associations. On 25th Oct. '68 Sri Balakrishna Joshi, Headmaster of the Hindu Theological High School and a leading educationist of the city presided over a meeting of the Arts association. Sri. Joshi spoke very interestingly about the influence of education on Culture.

The association also conducted a Quiz contest on 18th Nov. 1968 in connection with the Gandhi Centenary celebrations. The winner was S. Subhashini of 'C' Batch.

Miss. E. Mathew, Principal of the Ethiraj College who addressed the students under the auspices of the Science Association emphasised the close relation between material progress through science and spiritual growth.

The members of the Union were treated to a very interesting fare of music and talk when Prof. S. Ramanathan of Central College of Music traced the development of the Music of Tamil Nadu from the time of its origin of about 2000 years back. This meeting was held under the auspices of the Fine Arts association. Under the same association a feast to the eye and intellect was presented by Sri. B. V. Sundararaja Iyengar on 8th Nov. '68 by his display of the collection of pictures on the ancient epics of India and by his musical discourse in the evening.

The Union observed the National Integration Day on 8th October '68 at 11 A. M. The students took the pledge and later the members of the staff took the students to Rajaji Hall, to participate in the Women's Day programme of the Gandhi Centenary celebrations.

The students Day of the Gandhi Centenary celebrations was celebrated at our Campus with Hari Hara Sarma, formerly of Hindi Prachar Sabha, in the chair. He spoke on Gandhi as he knew him.

The Union took the opportunity of celebrating the Vanamahostava on the same day. The distinguished guests, our Chief Donar Sri Nanalal Bhatt, Shrimati Nanalal Bhatt and the Chief Guest Sri Harihara Sarma, the Principal and the office bearers of the Union, planted the first sapplings in the campus.

The Union also celebrated the U.N.O. Day on 31st December '68 Dr. Abel, Prof. of Politics, Madras Christian College in his interesting speech, gave a good idea of the U.N.O. and its achievements.

The Union had also the special privilege and honour of welcoming to the Campus, great spiritual leaders like His Holiness Thulsi Maharaj and Jagadguru Sri. Sankaracharya of Sringeri Mutt. This was possible only because of the kind interest and effort taken by our Chief Donar to bring the great Acharyas to bless us.

The national celebrations were also celebrated with great enthusiasm. The Independence Day was celebrated in a befitting manner when our Chief Donar Mr. Nanalal Bhatt hoisted the National Flag and delivered the Independence Day message. Later the Union also celebrated the Janmashtami by performing puja to Lord Sri. Krishna followed by a programme of variety entertainment by the students which was much appreciated by the guests.

Our Chief guest for the Republic Day was Sri Munu Adi M. L. A. Tambaram, who hoisted the National Flag and addressed the students.

The Sports Association has been busy in taking part in many matches and tournaments both outside and inside the Camp us. During the first term, our Athletes came forward to take part in the Dr. Lakshmanaswamy Mudaliar Silver Jubilee Sports held in Madras Christian College. Success need not follow every effort and it was only an encouragement for further efforts.

Sports Day was celebrated on the 14th of February 1969 Sri Lakshmi Narasimhan, Principal of the A. M. Jain College presided over the function. In his presidential speech he spoke of the importance of Physical training for students. Mr. Kola Perumal Chetty, who as a Donor of our College takes much interest in the activities of the College, distributed the prizes.

The Social Service League, though it could not hold regular meetings, had been doing very well in its service to the institution by inculcating a sense of discipline and cleanliness in students.

I should also make here special mention of some of our talented friends who have won prizes in many competition held in different colleges in the city. S. Subhashini has won prizes in oratorical competitions in both Tamil & English. Wherever there is a music competition, one can be sure of Padmini bagging a prize. In oratorical contests and essay writing competition held for the Chingleput area in connection with the Human Rights Day, Subhashini W. B. Vasantha, B. K. Lalitha and Kanchana have won prizes.

The whole year would have been a year of grand and happy achievement, if it had not been marred by a very unlucky and shocking incident in the death of our beloved Chief Minister Thiru C. N. Annadurai. If affected us in the same way as it affected many millions of our friends all over Tamil Nadu. The Union paid a befitting homage to the departed soul by conducting a condolence meeting, when a close associate of the Chief Minister spoke on the dedicated life led by him. The Union passed a condolence resolution by all its members standing.

Thus a year of glorious achievement of the Union has come to an end. Looking back at our achievements, we feel, we have indeed done our best and achieved a great lot for the very short time at our disposal and for the first year of his inception.

I want to take this opportunity to record my respectful thanks to our beloved Principal and respected staff members who had inspired and guided every activity of ours. Thanks are also due to my Colleagues and friends who have made this year, a year of successful activities. On behalf of my colleagues, I wish the Union many many years of glorious and great many activities.

(Report presented by the Union Secretary on the Valedictory Day on 3-3-'69)

Statement about ownership and other particulars about

**SHRIMATI DEV KUNWAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE MAGAZINE.**

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication ... Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine, Madras-44.
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri M. S. Srinivasan.
Nationality ... Indian
Address ... Sri Dhanalakshmi Printers,
Station Road,
Chromepet, Madras-44.
4. Publisher's Name ... Mrs. Sarojini Natarajan,
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-44.
5. Editor's Name ... Mrs. Sarojini Natarajan,
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-44.
6. Names and addresses of individuals }
who own the newspaper and part- } Shrimati Dev Kunwar Nanalal Bhatt
ners or share-holders holding more } Vaishnav College, Madras-44.
than one per cent of the total capital. }

TAMIL SECTION

I, Mrs. Sarojini Natarajan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) SAROJINI NATARAJAN
(Signature of Publisher)

முருகனின் பெருமை

(என். உமா மகேஸ்வரி)

நான் விரும்பும் நூலாசிரியர் பலருள் கி. வா. ஜகந்நாணும் ஒருவர். அவருடைய நூல்கள் பல வற்றிலும் முருகனின் சிறப்பியல்களைப் பற்றிய பல வருணனைகளைக் காணலாம் முருகனைப் பற்றி பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அந்நூல்கள் என்னைக் கவர்ந்த முருகனின் பல திருவிளையாடல்களுள் ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூற விரும்புகின்றேன்.

முருகனைத் தமிழ்க் கடவுள் என்று அழைக்கின்றோம். வடிவேற் பெருமானின் பெயர் தமிழ் எழுத்துக்களினுள்ள முவினத்தினின்றும் எழுத்தைப் பெற்றுள்ளது. முருகு என்னும் சொல் தனி தமிழ்ச் சொல். மு. என்பது மெல்லினம், ரு. என்பது இடையினம் கு. என்பது வல்லினம்.

முருகு என்பதற்குப் பல பொருட்கள் உண்டு. அவற்றுள் தலைமைப் பெற்றவை நான்கு. நறுமணத்தையும், தெய்வத் தன்மையும் முருகு என்று கூறுவர். அழகையும், இளமையும் குறிப்பதற்கு முருகு என்னும் சொல்லை ஆள்வார். முருகு என்னும் சொல்லுக்குரிய பல பொருளும் முருகனுடைய பண்புகள். முருகன் திருமேனி தாய்மையுடையது, ஞானம் கமழ்வது.

“கந்தமிகு நின்மேனி” என்று அருட் பிரகாச வள்ளலார் பாடுகின்றார் “என்றும் இகாயாப்” என்று பழம் புலவரும், “என்றும் அழியாத இளமைக்காரர்” என்று அருணகிரி நாதரும், முருகனைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார். தன்னையே சரண் என்று அடைபவர்களைக் காக்கும் தன்மையுடையவன் முருகன். இதனை

“வேண்டதல் வேண்டாமை இலாண்டி
சேர்ந்தார்க்கு யாண்டு மிடும்பையில”
என்ற திருவள்ளுவர் குறளிலிருந்து அறியலாம்.

ஒரு குழந்தையிடம், பெற்ற தாய்க்கு இருக்கும் கருணையை விட எக்காலத்தும் எவ்வுயிருக்கும் தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருக்கும் முருகனுடைய கருணை எத்துணைச் சிறந்தது என்பது அறியலாம். முருகன் தன் அடியார்களுக்குக் கடுகு அளவுத்துன்பம் ஏற்பட்டாலும் அதை மகிையளவு வரகக் கருதி அதைப் போக்குவான். தன்

அடியார்களுக்கு ஒருவன் தீங்குச் செய்தால் தீங்கு செய்தவன் தெய்வமேயானாலும் அவர்களைத்தண்டிப்பான். இதைப்பற்றி, முருகனின் இத் தனிப் பெருந்தன்மையை அருணகிரிநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கந்தர் அலங்காரத்தில் உள்ள ஒரு அற்புதமானப் பாடலால் அறிகிறோம்.

பங்கேருகள் எண்பட்டோ
கையில் இடப் பண்டுதனை
தன் காலில் இருப்பது அறிந்தில
னோ? தனிவேல் எடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய் விடப் பொன்னஞ்
சிலம்பு புலம்பி வரும்
எம் கோன் அறியின் இனி நான்
முருகனுக்கு இரு விலங்கே.

மனிதர்களுக்குத்தான் என்றும் அவசரப் புத்தி உண்டு. ஆனால் ஒரு சமயம் பிறும்ம தேவனுக்கு அச்செய்கை வந்து விட்டது. நான்கு முகங்கள் அவசரத்தில் முருகனின் அடியார் ஒருவர்க்கு மறுபிறவி ஒன்றைக் கொடுத்து விட்டான். இச்செய்தி முருகவேளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. தனக்குச் செய்யும் அபராதத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வான் ஆனால் அடியார்களுக்குச் செய்வதை கண்டறையும் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டான். உடனே ஒரு வீரனைக் கூப்பிட்டு பிரமதேவனை அழைத்து வருமாறு கூறினான். பிரம தேவன் முன்பு முருகனை அவமதித்ததால் அவர் காலில் விலங்கு போட்டுத் தலைமில் குட்டுக் குட்டிச் சிறையில் அடைத்தான். இப்பொழுது அந்தநினைவு பிரமனுக்கு வந்தது. தாம் செய்த தவறு இன்னதென்று அறியாமல் முருகன் இருக்கும் இடம் சென்றான். முருகன் பிரம்மனை நோக்கி “ஏ பிரம்ம தேவா! நம்முடைய அடிகளிடம் உன்னுடைய கைவேலையைக் காட்டக்கூடாதென்பது உனக்குத் தெரியாதோ என்று வினவினான். அதற்கு அப்பிரம்மன் நன்றாகத்தெரியும் அவசரத்தில் செய்த தவற்றை மன்னித்து அருள்வேண்டும் என்று இறைஞ்சி வேண்டினான் உம்முடைய தவற்றை இப்படியே விட்டு விட்டால் உமக்கு இத்தவறு நினைவிற்குமாது. அதற்குத்

தகுந்த தண்டனை அளித்தால்தான் மறு முறை இத்தவற்றினைச் செய்ய மாட்டார் என்று கூறி வீரர்களை நோக்கி இரண்டு விலங்குகளைக் கொண்டு வருமாறு பணித்தான். வீரன் விலங்கினைக் கொண்டு வந்து பிரமதேவன் கால்களில் பூட்டினான் இதைக் கண்ட தமிழ்த் தெய்வம் தவறு செய்தது கை அல்லவோ. அதனால் ஒரு விலங்கை கையிலும் மற்றொரு விலங்கைக் காலிலும் பூட்டு மாறு பணித்தான். முருகனுடைய அடியவன் இன்னும் பிறவி எடுக்கவில்லை, பிறக்கும்படி எழுதிய தற்கே இரு விலங்கு என்னே முருகன் அடிய வர்களிடம் கொண்டுள்ள அன்பு. இச்சிறு சம்பவம் முருகனின் பல திருவிளையாடல்களுள் ஒரு

துளியே ஆகும். இச் சிறு நிகழ்ச்சியிலிருந்து முருகன் தன்னை வணங்கும் அடியவர்களை ஒரு நாளும் கைவிட மாட்டார் என்று அறிகிறோம். நாளும் முருகனின் திருத்தாள்களைப்பற்றி, பிறவிக்கடலைக் கடப்போமாக, இதையே வள்ளுவர் அறத்துப்பாசில்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
இறைவனடிசேராதார்
என்று அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

யார் அந்தச் சந்திரன்?

வெனக் கூவிய வண்ணம் புகை
...கக்கி கொண்டு இரயில் ஒடிக்கொண்
...ந்தது, இரயில் பெட்டியில் உள்ள விளக்
...தான் மின்னிக் கொண்டிருந்தனவே
... வெளியில் ஒரே இருட்டு. இரயிலில்
...ட்டம் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது.
...ர் உட்கார்ந்த வண்ணம் தூங்கிக் கொண்
...ந்தனர். சிலர் நின்ற நிலையில் கனவுலகில்
...யிக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்தக் கூட்டத்தில் சந்திரன் கால்களைச்
...ந்திட்டுக் கொண்டு படுத்திருந்தான் அதைப்
...ந்து ஒரு நடுத்தர வயதுடையவர்
...ருமூச் செறிந்தார். பாவம், சந்திரன்
...முத்தால் தான் உட்காரலாமே என்ற ஆசை
...வருக்கு. சந்திரன் பக்கத்தில் பார்வதி
...ட்கார்ந்திருந்தார். உறங்கிக் கொண்டிருந்த
...ந்திரனை ஆவலோடும் அன்போடும் பார்த்துக்
...ணாடிருந்தார் அந்த அழகன் தனக்குரி
...வன் என்ற நினைப்பிலே பார்வதி மகிழ்ந்து
...ணாடிருந்தார். பலர் நின்று கொண்டு
...பணம் செய்ய, படுத்திருக்கும் சந்திரனை
...மூப்ப யாருக்கும் துணியில்லை, சந்திரனும்
...நர் அஞ்சத்தக்க முரடன்தான். சென்ற
...றை இரயில் பயணத்தில் ஒரு பெரியவர்
...வனை அவனிடத்திலிருந்து கிளப்ப, அவன்
...பாட்ட கூச்சலும், கூட்டிய கூட்டமும்...
...ப்பப்பா. அந்தப் பெரியவருக்கு ஏன் அவனை
...மூப்பினோம் என்றாகிவிட்டது.

இந்தச் சமயத்தில் டி.டி.ஆர். பெட்டிக்
...ள் நுழைந்தார். அவர் மிகவும் கண்டிப்
...ணவர்; யார் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாலும்
...மூப்பி உட்கார வைத்து விடுவார். அவர்
...மூக்குக் கண் பார்வையிலிருந்து ஒருவருட்ப்ப
...டி யாது என்றெல்லாம் அவரைப் பற்றிய
...மரிசனங்கள் பெட்டிக்குள் நடந்தன.

இவற்றைக்கேட்ட பார்வதிக்குக் கொஞ்சம்
கவலையாகி விட்டது. வந்தவர் உடல்நிலை சரி
யில்லாத சந்திரனைத் தொந்தரவு செய்யாமல்
போக வேண்டுமே என நினைத்தான். எல்லோ
ரிடமும் டிக்கட்டு கேட்டுவந்த கரகரத்த
டி.டி.ஆர். குரல் பார்வதியருகில் நெருங்கிக்
கொண்டு வந்தது. அவர் தன்னருகில் வந்து
கேட்டதும் பார்வதி தன்னிடமிருந்த ஒரு
டிக்கட்டைக்காட்டினாள். அதைப் பார்த்தபின்
தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் சந்திரனைப்
பார்த்தார். அது என்ன மாயமோ! மிகவும்
கண்டிப்பான அந்த டி.டி.ஆர். கூட
சந்திரனை எழுப்பவும்லை டிக்கட்டுக் கேட்க
வுமில்லை. டி.டி.ஆர். நகர்ந்ததும் பார்வதி
நிம்மதியாகப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

இரயில் சிதம்பரம் நிலையத்தை நெருங்கிக்
கொண்டிருந்தது. சர்வ வல்லமை வாய்ந்த
அந்தச் சந்திரன் மெதுவாகப் புரண்டு,
சோம்பல் முறித்துக் கொண்டு எழுந்தான்.
எழுந்ததும் பார்வதியின் முகத்தைப் பார்த்
தான். பெருங்கூட்டத்திற்கு நடுவில் தாங்கள்
இருப்பதை நினைத்துப் பார்க்காமல், நாளை
மில்லாமல் பார்வதியின் கன்னத்தில் முத்த
மிட்டான். தன் கைகளால் அவள் கழுத்தை
வளைத்துக் கொண்டான். பார்வதியும் அவனைத்
தழுவிக்கொண்டாள். வெட்கமில்லாமல்
இருவரும் மனம் விட்டுச் சிரித்து மகிழ்ந்தனர்.
இசற்குள் இரயில் நிலையத்தை அடைந்தது.
பார்வதி எழுந்து, தன் புடவையைச் சரி
செய்து கொண்டு இரண்டு வயதுகூட
நிரம்பாத, குழந்தைச் சந்திரனைத் தன்
இடுப்பில் எடுத்து கொண்டு இரயிலை விட்டு
இறங்கினாள்.

— வெ. வத்ஸலா 'இ' மீர்ஷா

திருக்குறளில் கல்லூரி

தேற்றக் யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின் தேற்கு தேறும் பொருள்.
அன்சிய நெஞ்சந்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்.
புருவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை பெருகலிற் குன்றல் இனிது.
யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல் அதனின் அதனின் இலன்,
வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று.
தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே காமத்துக் காழில் கனி,
ஒருநான் எழுநாள்போல் செல்லும் சேட் சென்றார் வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.
நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.
உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுத் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்.
வினைக்கண் வினைகெடல் ஒம்பல் வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன் னுலகு.
பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றனை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்ற விடற்கு.
நகுதற் பொருட்டன்று மட்டல் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.
ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து,
ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத் தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிகல் (அ)வருள்வருள் செல்வர்க்கே செல்வத்தைககுது.
தென்புலத்தார் தெய்வம் வீருந்தொக்கல் தானென்றற்கு ஐம்புலத்தா ரேம்பல் தலை,
புகழ்புரிந் தில்லோர்க் கில்லை இகழ்வார்முன் ஏறுபோல் பிடு கடை.
அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம் போன்றில்லை ஒழுக்கமிலான்கண் உயர்வு.
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே மிகலுக்கும் தன்மை யவர்.
இடிபுரிந்து என்னுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து மாண்ட (உ)ஞற்றிலவர்.

விஜயலட்சுமி 'அ' பிரிவு

அறிஞர் குரல்

- (1) தமக்கு மட்டுமே சமைத்துக் கொள்ப வர், பாவத்தை உண்கிறார்கள்.—(கிதை)
- (2) உரிமையின் உண்மையான பிறப்பிடம் கடமை. நாம் நம் கடமையனைத்தையும் கிறைவேற்றினோமோனால், உரிமைகளை நாடிச் செல்ல வேண்டிய தேவையே எழாது. —(அண்ணல் காந்தி)
- (3) எவனொருவன் தனக்கு எதுவுமே தெரியாதென்று அறிந்துகொள்கிறானோ அவனே அறிஞன். —(சாக்ரடஸ்)
- (4) பெருமைக்காரன் கடவுளை இழக்கிறான். பொருமைக்காரன் நன்பனை இழக்கிறான். கோபக்காரனோ தன்னையே இழக்கின்றான். —(பிஷப் ஹால்)
- (5) நம்பிக்கை துணிச்சலைத் தட்டி எழுப்பு கிறது. மனித இதயத்தில் துணிச்சலை ஊன்றக் கூடியவனே மிகச் சிறந்த மருத்துவன். —(வான் ரெபல்)

தொகுத்தவர் : { வ. இலக்கும், 'இ' பிரிவு
ப. ரகுமா, 'அ' பிரிவு

எதற்கும் அஞ்சாதே!

அவன் படிப்பதேயில்லை. ஊர் சுற்றுவது அவன் வேலை. தன் தந்தைக்குக் கூட அவன் உதவியாக இல்லை. அவன் தந்தை ஒரு முன்னாள் இராணுவ வீரர். இராணுவத்தில் இருந்து விலகிய பிறகு அவர் தச்சுப்பட்டறை நடத்தி வந்தார்.

தாயார் எவ்வளவோ புத்திமதி சொல்லிப் பார்த்தாள், தன் ஒரே அருமை மகனுக்கு எதுவும் ஏறவில்லை. ஆனால் வயது மட்டும் வளிக்கொண்டே இருந்தது. அவனுக்கு வயது பதினான்கைத் தாண்டிப் பதினைந்தும் ஆகிவிட்டது. முதல் மூன்று வகுப்புவரை படித்தது தான் அவன் கற்ற கல்வி. வேளாண்மைக்குச் சாப்பிடுவது, சுற்றுவது, சில சீர்தரங்களில் பட்டம் வரைவது இது தான் அவனுடைய பொழுதுபோக்கு.

அவன் திருந்தவேயில்லை. ஒரு நாள் அவன் தந்தை மனக்கவலைபால் நோயுற்று இறந்தார். அதன் பிறகாவது அவன் திருந்தினான்? அழைய போக்கு மாறவேயில்லை. வேளாண்மைக்குச் சாப்பாடு கிடைத்துவிடுகிறது. பின் பொறுப்பு எப்படி வரும்? அவன் தாயார் பட்டினி கிடந்த நாட்கள் எத்தனை நாட்கள்! ஆனால் தன் மகனை வாடவிட்டதே இல்லை. தையல் வேலை செய்தாள், தச்சுப்பட்டறையிலும் வேலை செய்தாள் பாவம்! பாருக்காகச் செய்தாள்? தன் மகனுக்காகச் செய்தாள்.

பெற்றமனம் மிகவும் வேதனை அடைந்தது சீற்காலம் என்னவாகுமோ என்று நினைத்து மனம் நொந்தார். இந்த வேதனையே அவனை நோயில் தள்ளிவிட்டது. கடைசியில் மரணப் படுக்கைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது. அன் புத்தாயின் முடிவு நெருங்கிவிட்ட சமயம் ஊரைச் சுற்றிவிட்டுச் சாப்பிட வந்தான். அத்தாயின் அருமை மகன் வீட்டினுள் இழைந்தான்.

அவன் தாய் தன் மகனை அருகில் கூப்பிட்டாள். தாயின் பலமிழந்த மெல்லிய குரல் அவனைத் திடுக்கிடவைத்தது. அவன் ஊர் சுற்றியானாலும் தாய்ப்பாசம் மிக்கவன். அவன் தன் தாயின் அருகே வந்து மண்டியிட்டு 'என்னம்மா' என்று அன்போடு கேட்டான். அத்தாய் 'மகனே! இனி நான் நீண்டநேரம் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன், இனியாவது பொறுப்போடு நடந்துகொள்.' என்று புத்திமதி கூறினாள்.

அப்போது தான் அவனுக்குத் தனக்கு இனிமேல் உதவியாக உலகில் யாருமில்லை; இனி தான் தனி ஆள், உழைத்தால் தான் உலகில் உயிருடன் வாழ முடியும்? என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது பின்பு அத்தாய் தன் மகனைப் பார்த்து, மகனே! கலங்காதே எவ்வளவு துன்பம் வந்தாலும் நீ எதற்கும் அஞ்சாதே! நீ நன்றாகப் படித்தாயானால் உன்னை உலகம் போற்றும். ஆனால் நீ தந்தையின் நாட்டை மட்டும் மறவாதே!" என்று கூறினாள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவன் உயிர் கூட்டைவிட்டுப் பறந்தது.

அவன் கூறியபடியே அச்சிறுவன் நடந்தான். சிற்றூராக, வண்டியிருப்பவனாக, செங்கல் தூக்கியாக, எடுபடியாளாக, பத்திரிகை கிருபனாக, ராணுவ வீரனாக எல்லா வேலைகளையும் செய்தான். ஆனால் அவனைப் பரிசீலனம், வறுமையாவும் வாட்டின. அவன் எதற்கும் அஞ்சவில்லை.

ஓய்வநேரங்களில் கிடைத்த புத்தகங்களைப் படித்தான். பின்பு ஒரு கட்டியின் தலைவனாக ஆனான். அவன் உலகையே நடுங்கவைத்தான். அத்தாயின் வார்த்தைப்படியே அவன் உலகம் புகழும் சர்வாதிகாரியானான்.

எவ்வளவு துன்பத்திலும் அஞ்சாமல் பின்பு பெரிய பதவிக்குவந்த அந்தச் சிறுவன் யார்? அவன் தான் ஜெர்மன் நாட்டின் முன்னாள் சர்வாதிகாரி அடாலப் ஹிட்லர்.

கடவுள் இல்லை

போஜ ராஜனைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு கவி நீண்ட நாட்களாக வந்துகொண்டிருந்தார். காவலன் ஒவ்வொரு முறையும், 'அப்போது அரசர் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறார், உணவு உட்கொள்கிறார், உறங்குகிறார்' என ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்வான்.

ஒரு நாள் அரசன் உண்ணார்க் கோவிலுக்குச் சென்ற நேரம் பார்த்து கவி அங்கே போய்ச் சேர்ந்தார். யாவருக்கும் அவர் புலமையில் பற்றும், அவருடைய பண்பில் அன்பும் மிகுதி.

அரசன் சிவபெருமானைத் துதித்துக் கொண்டு கொண்டிருந்த பொழுது, கவி பின்னால் போய் நின்றார். குருக்கள் ஆரத்தி எடுத்தார். அப்பொழுது கவி, 'அங்கே சிவபெருமான் இல்லை' என்று கத்தினார். பின்னாலிருந்து 'அங்கே சிவபெருமான் இல்லை என்று வந்த அந்த ஒலியைக் கேட்ட மன்னன் திடுக்கிட்டான். கவியை நோக்கி "ஏன் இவ்வாறு கூறுகிறீர்கள்" எனக் கடுமையாகக் கேட்டான்.

'வெகு நாளைக்கு முன்பே சங்கரனார் தமது உடலில் ஒரு பாதியை நாராயணனுக்கும், மற்றொரு பாதியை மலைகளுக்கும் கொடுத்த

விட்டார். அதனால் அவருடைய அடையாளத்தைச் சுட்டிக் காட்ட ஏதுவுமில்லை' என்றார் கவி.

அதற்கு அரசன் 'அவர் தலையிலிருந்த கங்கை எங்கே' என்று கேட்டான்.

'அது கடலில் கலந்து விட்டது' என்றார் கவி.

அவர் சென்னியில் திகழ்ந்த வெண்மதி என்ன ஆயிற்று?

'அது வானத்தில் சென்று இப்போது அங்கேயே நிலவுகிறது.'

'ஆனால் அவருடைய சக்தி கட்டாயம் இருக்கவேண்டுமே!'

'அதுவுமில்லை, அதை அவர் தங்களுக்குத் தந்துவிட்டார்' என்ற கவியின் பேச்சைக் கேட்ட அரசன் மகிழ்ந்து 'எல்லாம் போனாலும், அவருடைய பிச்சைப் பாத்திரம் கட்டாயம் இருக்கவேண்டுமே என்றான்.

'அதுவும் அவடரிடம் இல்லை, அதைப் பெருமான் எனக்குத் தந்துவிட்டார்.' என்றார் கவி.

இம்மறு மொழியைக் கேட்ட மன்னன் மனம் மகிழ்ந்து, கவியின் துயரைத் துடைத்து, அவர் காவியம் மலரவும் வழிவகுத்தார்.

க. பாறாமதி, 'அ' 1914

மெழுகுவர்த்தி

சின்னச் சின்ன மெழுகுதிரி
சிக்காரமாகவே
கண்ணைக் கண்ணைச் சிமிட்டியே,
கள்ள மின்றி எரிந்திடும்
சுய நலத்தைக் கருதாமல்
பொது நலத்தையே எண்ணி

இருளகற்றி உலகிற்கு
ஒளியை என்றும் தந்திடும்
தன்னுயிரைத் தந்து நாளும்
உலகைக் காக்கும் வீர்போல்
தனது அரிய உடலைத் தந்து
உலகிற் கொளியைக் கொடுத்திடும்.

செருஞ்சாம்பான்

கவிதை எழுதுவது எப்படி?

தள்ளுதமிழ் நடையினிலே துள்ளிவரும்
ஓசையிலே

கவியெழுதக் கரை காணு ஆவலுடன்
எடுத்து வைத்தேன் காகிதத்தை மேசைமேலே

பேனுவை உதறிவிட்டுப் பின்னையார்
சுழியுமிட்டேன்!

கண்டபலன் கற்றைத்தாள் வீணானதுதான்
வீயேதும் வரவில்லைக் காகிதத்தில்

சொல்வந்தால் பொருளில்லை, இந்நிலையில்
உடைந்துவிட்ட என்மனதை ஒன்றாக்கி

மடைதிறந்த வெள்ளமெனக் கவியெழுத
கையிலெடுத்தேன் காரிகையை,

சீர்தனைகள் சீக்கிரமாய்ப் பார்த்தேன்
அந்தோ! மயக்க முற்றேன்!

காரிகை கற்றுக்கவி யெழுதுவது சரியல்ல,
நினைத்தேன் நெஞ்சில் எடுத்தேன் நன்னூலை

ஐகாரம் ஓகாரம் அலறச் செய்தன;
பாரதிப் பாடலைப் பார்த்தேன்? கம்பன்

கவியைக் கரைத்துக் குடித்தேன்?
பரஞ்சோதிப் பாடலைப் படித்தேன்?
கன்னித் தமிழ் நடையில்

கவியெழுதத் திறனில்லை, வருந்தினேன்!
இந்நிலையில் நான்கு சுவருக்குள்

இருப்பதுதான் கவியென்று
பெரியார் ஒருவர் பேசியதைப் பொன்னு

மனமே எண்ணியது! அவ்வேளை,
துணிந்து கவியெழுத அமர்த்தேன்!

அந்தோ! அக்கவியும் பிற்காணக்
கொடுக்கவென் உள்ளம் நாணு கிறதே!

வெ. சீதா அ. 1914

வெங்காய வழக்கு

திருமாலை எண்ணிச் சுடுத்தவம் புரிந்ததாம்
வெங்காயம்! அதன் தவத்திற்கு இணங்கி
இறைவன் காட்சியளித்தார்!

"அன்பா! உன் தவத்தை மெச்சி
னோம்! காய்களில் எல்லாம் நீயே தலைவன்!
அதுமட்டுமல்ல. எனது அவதாரம் நீயே!

என்னுடைய சங்கையும், சக்கரத்தையும்
உன் உருவத்தினுள் வைக்கிறேன். உன்னைக்
குறுக்காக வெட்டினால் சங்கு! நெடுக்காக
வெட்டினால் சக்கரம். நீயே வைணவக் குல
அவதாரம் எனக் கூறி மறைந்தார். வெங்கா
யத்திற்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை.

இறைவனின் அவதாரம் எனச் சில வைண
வர்கள் அதைச் சமையலில் சேர்த்துக்
கொள்வதில்லை. வெங்காயத்திற்கு எந்த

வகையிலும் அழிவில்லை பாற்கடலுள்
பள்ளிக் கொண்டவனைக் காண, பல கடலைக்
கடந்து, கண்ணீர் விட்டுக் கசிந்து உருகுவது

போல், வெங்காயத்தைச் சுவைக்க அதன்
பல தோல்களை உரித்துக் கண்ணீர் சிந்த
வேண்டியுள்ளது!

செவ்வழிக் கேட்டு எழுதியவர்

க. ரீரா அ. 1914

அண்ணா விற்கு அஞ்சலி

அன்று பிப்ரவரித் திங்கள் 3-ஆம் நாள். காலை விடிந்ததும் விடியாததுமான ஒரு நிலை. தமிழக மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பு, துக்கம் தொண்டையை அடைக்கக் கண்களில் நீர்ப் பெருக்கெடுத்து ஓடக் கால்கள் நகர மறுத்த அந்நிலையிலே மக்களின் மனத்தை நகர்த்திய, ஈர்த்த, கவர்ந்த அறிஞர் 'அண்ணா' என்னும் மூன்றெழுத்துத் தலைவனைக் காலன் என்னும் மூன்றெழுத்துக் கொடியோன், உலகு என்னும் மூன்றெழுத்துக் கட்டிலி ருந்து, அன்பு என்னும் மூன்றெழுத்து இங்கு துடிக்க, பாசம் என்னும் மூன்றெழுத்துக் கழிற்றினால் பிணைத்து, அனைவரையும் அணைத்த அவரது கைகள் சோர்ந்து போகும்படியாகவும், அனைவரையும் கவர்ந்த அவரது வாய் மொழிகள் நின்று போகும்படியாகவும், கண்ணியம் மிக்க நடை தளர்ந்து போகும்படியாகவும், நாம் அதனை நினைந்து நினைந்துத் துன்பப் பெரு மூச் செரியவும் கவர்ந்து சென்று விட்டான். பிரிவு என்னும் மூன்றெழுத்தின் கண் எத்துணை வேதனையுள்ளது!

மூன்றெழுத்திலே ஏதோ மாய சக்தி அடங்கி இருப்பதாகத்தான் என்னுள் ஒரு புலன் அறிவுறுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றது. மூன்றெழுத்திலே 'அண்ணா' அடக்கம். அவர் கற்ற 'கல்வி' அடக்கம். அவர் வாழ்ந்து வணங்கிய 'தமிழ்' அடக்கம். இறுதியாகக் கடல் என்னும் மூன்றெழுத்தின் கரையிலே இன்று அடக்கமாகி விட்டார்.

இன்று நம்மிடையே தலைவர் இல்லை; தமிழ்த்தாய்க்குத் தன் மகனில்லை. தம்பிக்கு அண்ணனில்லை. தமிழகத்தில் தண்ணளி செய்க தலைவர் இல்லை. கண்ணொளியதனல்

கருணையே காட்டிக் கவலைகள் தீர்த்த திரு முகம், ஒளிபடைத்த செம்முகம் இன்று நம் மிடை மில்லை; ஆனால் அவர் வரைந்த திரு முகம் நம்மிடையே உண்டு; தமிழ்நாட்டின் ஏழை எளியோரைக் கவர்ந்த அவர் தம்வாய்ச் சொல் இன்று நம்மிடையே உண்டு; தமிழ்த் தாய்க்குத் தனது உண்மையான தொண்டினால் அவர் அணிவித்த வாடாத மாலைகள் நம் மிடையே உண்டு; அனைத்தும் உண்டு; ஆரூத தாபமும் உண்டு.

அண்ணாவின் மணிமொழிகள், கனி மொழிகள், பனித்துளிகள் போல் சிந்திய முத்தங்கள் கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்பன வாம். கடமையுணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்து, கண்ணியத்தைக் கட்டிக் காத்துக் கட்டுப்பாட்டினை மீறாமல் கட்டுத் தறியை அறுக்காமல் 'கனியை' நமது வாழ்வின் குறிக்கோளை நாம் எய்துதல் வேண்டும் என்று ஏழை மக்களின் ஏற்றத்திற்கும், முத்தமிழின் முன்னேற்றத்திற்குமாகவே தன் வாழ்நாளை, இறுதி மூச்சை அர்ப்பணித்த, மறைந்த தலைவர் கூறியுள்ளார். அஞ்சலி செலுத்தும் இந்நாளில் அவரது பொன்னான கருத்துக்களை மனதுடைக்கி, மண்ணா உரிமை பெற்றிருக்கும் நாம் உறுதி எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தமிழகத்தின் தொல் சிறப்பினை, சீரிய நாகரிகத்தை, மேம்பட்ட பண்பாட்டை, தலைசார்ந்த தனி நெறியைத் தாய்மொழியின் சிறப்பினைத் தரணி யெங்கும் பரப்புதல் வேண்டும் என்பதே அவரது ஆசை. இந் நெறியில் அவரைத் தொடர்ந்து அவர் வழி நிற்போம் என்பதே இன்று நாம் தெரிவிக்க வேண்டிய, தெரிவிக்கத் தக்க அஞ்சலியாம்.

இன்றைய மாணவ மணிகளின், நாளை வரும் பொறுப்பினை ஏற்க வேண்டிய அறிஞர்களின், நல்வாழ்விற்காக அவர் வாழ்ந்தார். மாணவியரே மாணிக்கத்தின் பன்மடங்கு பெருக்க அதற்குப் பன்மடங்கு பெருக்க அத்தான் மனைகளாகிய நாம்தான் மனைத் தீட்டி, மணிகளாகிய நாம்தான் மனைவாகிய சுடரைத் தூண்டுதல் வேண்டும்.

அவர் கண்ட கனவு நனவாக நம் அறிவு விளக்கம் பெற வேண்டும்; நாம் அகிலத்தை வாழ வைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு மறைந்த மக்கள் தலைவருக்கு இவ்வஞ்சலியைப் படைக்கின்றோம். வாழ்க தமிழகம்! வளர்க அண்ணாவின் புகழ்! வெல்க அவர்தம் கொள்கைகள்!

சு. சுபாஷினி இ. பிரிவு

கல்வி

பிரியமை யகற்றி ஆணவம் அடக்கும் நூளை விலக்கி ஈகையை விளக்கும் ன்மையை யுணர்த்தி பூகத்தை உயர்த்தும் பூத்தறியை பூட்டி ஏற்றத்தை நாட்டும்

ஐயத்தை நீக்கி ஒற்றுமை காக்கும் ஓதுவார்க் கெளிதாய் உணர்வார்க்குத் தெளிவாய் விளங்கும் கல்வியே வேண்டும் கல்வி.

சு. சுபாஷினி, 'இ' பிரிவு

திருக்குறளின் பெருமை

“புத்தகம் தூறு புரட்டிக் களைப்புற்றுச் சித்தம் கலங்கித் திகைப்பதேன்—வித்தகன் தெய்வப்புவவன் திருவள்ளுவன் சொன்ன பொய்யில் மொழிபிறக்கும் போது” என்று புகழ்வது

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை. திருவள்ளுவரையும் அவரது திருக்குறளையும் பாராட்டாத புலவர்கள் இலர். தமிழ்மணம் எங்கெங்கே உண்டோ, அங்கெல்லாம் திருக்குறளின் நறுமணம் வீசிக்கொண்டே இருக்கும் திருக்குறள் உலகப் பெருநூல்; எக்காலத்தும், எந்நாட்டவரும், எச்சமயத்தோரும் போற்றிப் புகழும் திருநூல்; மொழியால் திருக்குறள் தமிழ்நூலே. ஆனாலும் கருத்தால் அது உலகப் பொது நூலாக விளங்குகிறது.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.”

இதுவே ஆயிரத்து முந்தூற்று முப்பது அருங்குறள்களில் முதற் குறள்மணி, எல்லா எழுத்துக்கும் முதன்மையானது அகரம் என்பதனாலேயே திருவள்ளுவர் அகரத்தையே முதலாகக் கொண்டார். தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்ல, தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஆங்கிலம், உடனாட்டு மொழிகள் முதலியவற்றுக்கும் அகரமே முதலானது வரி வடிவில் வேறுபட்டாலும் ஒலி வடிவத்தில் ஒன்று யுள்ளது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து

ஆங்கில மொழியில்தான் சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று கூறுவோர் தமிழ்ப் பண்டை நூல்களைக் கற்றுணராதவரே. திருக்குறளில் உலக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பல கருத்துக்கள் உள்ளன என்பதை அறிந்தால் அவ்விதம் பேசுவாய் கூசும்,

“அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகமில்லை, பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை” என்கிறது தமிழ்வேதம். மனிதனின் குறிக்கோள் பிறர் மதிக்கப் பெருமை பெற்று இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைந்து இன்புற வேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கால் அறத்துப் பாலை அருளிச் செய்தார். மீன்களின் வாழ்வுக்கு நீர் இன்றியமையாதது போலவே, பொருளும் மக்கள் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாததொன்றாகும். அதனைப் பெறும் வழிகளைக் கூறுமுகமாகப் பொருட் பாலை அமைத்தனர். எல்லா உயிர்களும் இன்பத்தை விரும்பி வாழ்கின்றனவாதலின் இன்பமாகிய காமத்துப் பாலை இறுதிக்கண் நிறுத்தி முற்றுவித்தனர்.

“சிறப்பினுஞ் செவ்வமு மீனு மறத்தினூஉவ் காக்க மெவனோ உயிர்க்கு” என்று அறத்தின் சிறப்பினை உலக மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். எவ்வழியிலெல்லாம் அறஞ் செய்ய முடியுமோ, அவ்வழியில் எல்லாம் அறஞ் செய்ய வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

“அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்” என்று

பொருள் சேர்க்கும் முறையை விளக்குகிறார். பொருள் கட்டாயம் வேண்டும் என்போர் அப்பொருளை நியாயவழியிலும் பிறருக்குத் தீங்கு விளைக்காமலும் சேர்க்க வேண்டும் என்று நினைவூட்டுகிறார். அப்போதுதான் அறவாழ்வும் இன்பவாழ்வும் கிட்டும்

“அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்கும் தாழ்ப்புண்வலர் புண்கண்ணீர் பூசல் தரும்” என்று அன்பின்வேகத்தையும்,

“உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு” என்று பின் தன்மையும் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு அறம், பொருள், அன்பு, நட்பு ஆகியவற்றைக் கூறிய திருவள்ளுவர் அறம் பல குறள் மணிகளால் பல தீகாரங்களில் வாழ்க்கை நெறிக்கு வேண்டிய அவற்றைக் கூறுகிறார். அவர் இயற்றிய பொருள்வெருகுறளையும் எடுத்து அதன் பொருளை ஆராய்ந்து எழுதப்போகின் நமது வாழ்நாளும் போதுமோ!

திருவள்ளுவப் பெருமானையன்றி, நீதிதூற்றிய இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்புடைய அறவர ஒருவரை இவ்வுலக முழுதினும் அறநூல் காண்டற்கரிதேயாகும். மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார் என்னும் அவர் பெருமான்,

“புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற் சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு பிறங்கொளிமலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றும்

வாழ்க்கை

அன்பு என்னும் நல்ல நிலத்தில் ஆர்வ மென்னும் பாத்திக் கட்டி இன்ப மென்னும் கிழங்கை நட்டுத் தலென்னும் உரமு மிட்டு உவகை யென்னும் நீரைப் பாய்ச்சி ஊக்க மென்னும் முனையைக் கண்டு எதிர் யென்னும் களையைப் பிடுங்கி வற்ற மென்னும் வளர்ச்சிக் கண்டு ஐய மென்னும் தளர்ச்சி விண்டு ஒற்றுமை யென்னும் குழையைத் தள்ளி ஒங்கும் பயிரென வாழ்க்கைக்கொண்டு அவ்வையின் பொன்மொழி தன்மைகண்டு அஃகாமை நிலவ வாழ்த்தல் நன்றும்.

இரா. ஜனகவல்லி, 'ஆ' பிரிவு

கறக்கிருண் மாலுக்கும் பெயர்” என்று திருவள்ளுவ நாயனரைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

இக்குறட்பாவின் சுருக்கத்தை வியந்தே இடைக்காலனார் என்னும் புலவர் பெருமான்,

“கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்” என்று பாராட்டியுள்ளார்.

“குறளின் பெருமைக்குச் சிறந்த காரணமாக இருப்பது அதன் அழகு வாய்ந்த செய்யுள் நடையேயாகும்” என்று மதிப்பிற்குரிய ஜி. யு. போப் கூறுகிறார்.

“குழலினிது யாழியினிது என்பர் மக்கள் குறளின் சுவை அறியாதார்” எனவே பாராட்டுகள் பல பெற்று பாரில் உயர்ந்த நிற்கும் திருக்குறளையும் திருவள்ளுவரையும் பெற்ற நாம் கடமையை உணர்ந்து கடனற்று வேராமாக!

ஆர். பாரதி பதிவு எண்-8

வேண்டும்

வானம் பொழிந்திட வேண்டும் வயல்கள் செழித்திட வேண்டும் கலைகள் விளங்கிட வேண்டும் தொழில்கள் பெருகிட வேண்டும் ஆலைகள் தோன்றிட வேண்டும் வீரம் மிகுத்திட வேண்டும் தீரம் புரித்திட வேண்டும் நல் வாழ்வு கிடைத்திட வேண்டும் இவை யாவு மிகுத்திட நமக்கு இறைவன் அருளிநுகுத்திட வேண்டும்.

ந. பத்மலதா, 'ஆ' பிரிவு

மாலாவின் நன்கொடை

எங்கும் ஒரே பரபரப்பு. பத்திரிகைக் கடை வாசலிலும், பழக்கடை முகப்பிலும் புகைவண்டி நிலையம் செல்லும் வழியிலும் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் ஆர்வம், ஏக்கம், வருத்தம் முதலிய பாவங்கள் மாறிமாறிக் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. அன்று பத்திரிகை கிடைப்பதே குதிரைக் கொம்பாக இருந்தது. ஒரு பத்திரிகைக்குள் பத்துப் பேர்கள் தங்கள் தலைகளை நுழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வளவு அமர்க்களத்திற்குக் காரணம் அன்று தமிழக அரசின் பரிசுச் சீட்டுக் குலுக்கல் முடிவு வெளிவந்திருந்ததுதான். தன்னுடைய பாக்கெட்டில் கைவிட்டு மிகவும் பத்திரமாக வைத்திருந்த ஒரு சீட்டின் நம்பரை நன்றாகப் பார்த்து மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொண்டு கையில் இருக்கும் பத்திரிகையில் அந்த நம்பரைக் கண்களால் துழாவினான். இல்லை யென்று தெரிந்ததும், சரி, 'நெக்ஸ்ட் சான்ஸ்' பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று வாய்விட்டுப் பெரிதாகச் சொல்லிவிட்டு, ஏமாற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு தனது வேலையைப் பார்க்கச் சென்றான் ஒரு இளைஞன். தன்னுடைய இடுப்பில் பொடி டப்பியை விடப் பத்திரமாக முடிந்து வைத்திருந்த தமிழக அரசுப் பரிசுச் சீட்டை எடுத்து, சிரமப்பட்டு ஒளி வாங்கிய பேப்பரில் கையில் இருக்கும் நம்பர் இருக்கிறதா என்று உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு கிழவர். "ஹும். இதெல்லாம் கொடுத்து வைத்திருந்தால் தான் கிடைக்கும்" என்று கூறிக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டகன்றார். தன்னைச் சுற்றிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் பரபரப்பால் பாதிக்கப்படாமல் கையில் கனக்

கும் காப்கறிப் பையுடன் மனத்தில் மறுநாள் நடக்கவிருக்கும் ஆங்கிலத் தேர்வின் நினைவாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார் மாலா. வீட்டை வந்தடைந்ததும் தெருவின் பரபரப்பு வீட்டிலும் குடி கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். ஒரு பக்கம் ரேடியோ அலறிக் கொண்டிருந்தது. அப்பா மேஜை டிராயரி லும், அலமாரியிலும் எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தார். இலட்சுமி பாட்டி தன் பழைய காலத் தகரப் பெட்டியில் சீட்டைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்.

மாலாவைப் பார்த்ததும் அப்பா, 'மாலா, என் சீட்டை எங்கே வைத்தேன் என்று நினைவிருக்கிறதா?' என்று கேட்டார். 'போப்பா, நமக்குத்தான் ஒரு இலட்சம் விழப் போகிறதாக்கும்' என்றான் களைப்புடன். 'இல்லையம்மா, உனக்காக வாங்கிய சீட்டைத் தான் தேடுகிறேன். உனக்கு இப்பொழுது அதிர்ஷ்ட காலம் என்று சுந்தர ஜோசியர் சொன்னார்மா. எங்கே, கொஞ்சம் உன்னிடமே இருக்கிறதா பார்' என்று கூறிவிட்டு அடுத்த அறைக்குள் சென்று எதிலோ தேடத் தொடங்கினார்.

அப்பாவின் தலை மறைந்ததும் பாட்டி பிடித்துக் கொண்டாள். 'அடியே, கொழந்தே, உன் சீட்டுக்குப் பணம் வந்திருக்கும்னு எனக்குத் தோன்றது. அதுக்கேத்தாப்பிலே இன்னிக்குக் காலம்பற நல்ல சொப்பனம் கண்டேன். அது கட்டாயம் பலிக்கும். கொஞ்சம் சீட்டைத் தேடிப் பாரேன்' என்றான்.

மாலா சிரித்துக்கொண்டே 'ஏன் பாட்டி ஒரு இலட்சம் விழுந்துவிட்டால் என்ன செய்வது?' என்றான்.

முதல்வே ஒன்னை ஓர்த்தன் கையிலே பணம் கொடுக்கச் சொல்லுவேன். பணம் இல்லாத சூறையினாலே தானே நீ படிக்கப் போவே! அப்புறம் வேலைக்குப் போவே' என்று பாட்டி ஆற்றுகையோடு. மாலா பிடிக்கொண்டிருந்தால் தேர்வுக்குப் படிக்க முடியாது என்று எண்ணி பேசாமல் உள்ளே சென்றுவிட்டாள். அன்று முழுவதும் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு அப்பா வாங்கிய சீட்டு அவர்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை.

மறுநாள் காலை மாலா கல்லூரிக்குச் சென்றாள். கல்லூரியில் நுழைந்ததுமே கூட்டம் கூட்டமாக நின்று கொண்டிருந்த மாணவிகள் மாலாவைப் பார்த்து 'அதோ அவள் தான்' என்று சுட்டிக் காட்டிப் பேசினர். மாலாவின் உயிர்த்தோழி கலா மாலாவின் கையைக் குலுக்கி 'கங்கிராஜு-லேஷன்ஸ்' என்றாள். எதற்கு என்று மாலா விழித்தாள். கலா விளக்குவதற்குள் மாலாவைச் சுற்றிக் கூட்டம் கூடி விட்டது. கல்லூரி முதல்வரும் மற்ற விரிவுரையாளர்களும் மாலாவின் கையைக் குலுக்கித் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனர்.

கல்லூரி முதல்வர் நாயகி அம்மார் முன் வந்து "மாலா, உன் நன்கொடையை இந்தக்

கல்லூரி என்றுமே மறவாது. அன்று நீ உன்னுடைய பரிசுச் சீட்டை இங்கல்லூரிக் கட்டிட நிதிக்காகக் கொடுக்கும் பொழுது வருத்தத்தோடு 'மேடம், எனக்குக் கொடுக்க மனம் இருந்தும் என்னிடம் பணம் இல்லை. எனக்காக என் தந்தை வாங்கிக் கொடுத்த இந்தப் பரிசுச் சீட்டைக் கொடுக்கின்றேன்! என்று கூறினாய். நினைவிருக்கிறதா? உனக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனது இருந்ததால் உன் சீட்டிற்கு முதல் பரிசு விழுந்து விட்டது.' என்று கூறி மாலாவை வாழ்த்தி விட்டுச் சென்றார். மாலை மாலாவைப் பாராட்ட ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது.

அன்று மாலைப் பத்திரிகைகளில் மாலாவின் புகைப்படத்தோடு "கல்லூரி மாணவி நன்கொடை ஒரு இலட்சம் ரூபாய்" என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் செய்தி வெளிவந்தது. மாலாவின் வீட்டில் எல்லோரும் வளவுதான் என்று மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டார்கள். பாட்டிடமும் ஓயாமல் இலட்சம் ரூபாய் போனதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தனர்.

இ. 31 'த' பி. 14

நான் யார்?

- முதல் இரு எழுத்தைக் கொண்டால் அழகாவேன் கடை இரு எழுத்தைக் கொண்டால் மலையாவேன். திருவும் மலையும் நீக்கின் மூத்தவனாவேன். திபத்திற்குப் பெயர்போன கூடமும் நானே! நான் யார்? (ஊரணுஊரணு)
- நான் பிறந்தது காட்டிலே குடியிருப்பேன் வீட்டிலே! பரிமளிப்பது பாட்டிலே!

கலையிருப்பது என் வீட்டிலே நான் பிறந்தது எந்த நாட்டிலே? நான் யார்?

(ராஜ்ஜி: கந்தசுந்தரி) 1914. 11. 19. 'அ' பி. 14

இரண்டு தோட்டம் காண்கு வேல். பூப் பூத்தால் பூத்தோட்டம் பாடு. (ஊசு)

13. 11. 1914

டிங்கு மோகினி

சங், டிங், வெங்... அங்

“அங்கு இங்கு என்றில்லாமல் எங்கும் நிறைந்திருப்பது எது? என்று கேட்டார் குருநாதன்.

“டிங்கு” பளிச் சென்ற வந்த சீடரின் பதிலைக் கேட்டுக் குருவின் முகம் பளிச் சென்றது.

சுமார் இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னை மாநகரை ஆட்டிப் படைத்தார் டிங்குமாதேவி. அவள் நுழையாத இடம் இல்லை. அவள் திருப்பெயரைக் கேட்ட மக்கள் நடுநடுங்கினர். ஓடி ஒளிந்தனர். ஓடி ஒளிந்தவரைத் தேடி விரட்டினார் டிங்கு.

அப்பேர்ப்பட்ட டிங்கு மோகினி பவே அண்டு பவே கம்பெனி முதலாளியின் பிள்ளையும், அக்கம்பெனி மானேஜருமான சங்கு என்ற சங்கராநாயகனைத் தன் அருளால் பாஸிக்கத் தீர்மானித்தார். பிழன் தூங்கா விழி துரைசாமிக்கு டியிக்கி கொடுத்துவிட்டு, ‘ரிஸ்ப்ஷனிஸ்டு’ ரோஸியைக் கலக்காமல், விடாக்கண்டன் ‘ஹெட்கிளார்க்’ வீராசாமியின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு அவன் அறையில் நுழைந்தார்.

பிரபல ஆரிய பவனிலிருந்து வரவழைத்த பாதாம் அல்வாவையும் ஸ்பெஷல் மசாலா தோசையையும் உள்ளே தள்ளி அவற்றின் மேல் ‘டபிள் ஸ்டிராக்’ காப்பியை ருசித்து விட்டுத் தன் சுழல் நாற்காலியில் கால்களை நீட்டிச் சாய்த்துக் கண்களை மூடி ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்த சங்குவைக் கண்டார். டிங்கு மோகினி விஷமச் சிரிப்பு ஒன்றை உதிர்ந்து விட்டு அவனைத்தழுவிக்கொண்டார்.

சுடச்சுட அடையை டிபனுக்குச் சாப் பிட்டுவிட்டு ஹாலுக்கு வந்த விசாலாக்ஷி அம்மாள் தன் பிள்ளையின் கார் காம்பவுண்டுக்குள் நுழைவதைப் பார்த்துத்திகைத்தார்.

“என்னடா, இது! இப்போதே வந்துட்டே” என்று விசாரித்த அம்மாளுக்குக் கிடைத்த பதில் முறையனுப்புத்தான் சங்கு ‘ஷூ’ வைக் கழற்ற உட்கார்ந்தார். அதன் ‘லேஸ்’ லேசில் பிரிக்க முடியவில்லை. கால் எல்லாம் வீங்கிப் பருத்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சி. கண் நெருப்பாக எரிந்தது. “ஐயோ! அம்மா” என்று ககத்தி விட்டுத் தன் படுக்கையில் சாய்ந்தார் சங்கு.

அம்மாள் தன் மகனின் நிலையைக் கண்டு, பதறிப்போய் அவன் நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்தார் நெருப்பாய்க் கொதித்தது.

“அப்பனே வெங்கடாஜலபதி, என் பிள்ளையைக் காப்பாற்று” என்று கண்ணீர் பொங்க வேண்டிக் கொண்டு விட்டு, குடும்ப டாக்டர் வாட்ஸுக்கும், வெளியே நண்பர் ஒருவர் வீட்டுக்குப் போயிருந்த தன் கணவர் அய்யா சாமிக்குப் போன் செய்தார்.

“என் பிள்ளைக்கு என்ன வந்துடுத்து டாக்டர்?” விசாலாக்ஷி கைகளைப் பிசைந்த வாறே டாக்டர் வாட்ஸை நூருவது நடவையாகக் கேட்டார்.

சங்குவை வெகுநேரம் சோதனை செய்து விட்டு டாக்டர், “ஒன்றுமில்லையம்மா, உங்கள் பிள்ளைக்கு டிங்கு வந்திருக்கிறது”, என்றார்.

அந்த டிங்கு என்ற வார்த்தைக்குத்தான் என்ன மந்திர சக்தியோ. ஐந்தடி உயர முள்ள அம்மாள் மூன்றடி எகிறித்துள்ளி “ஐயோ” என்றார்.

டாக்டர் வாட்ஸுக்கு அம்மாள் குணம் நன்றாகத் தெரியும். எப்பொழுதும் ஏதாவது புகிக்கொண்டேயிருக்கும் அவள் தன் தன் மேல் உள்ள பாசத்தாலும் அவனுக்குத் தேவையான ஓய்வைக் கொடுக்க மாட்டாள் என்று அறிந்து “ஹோமை விட நமது நர்லிங் ஹோம் மேல்” என்று தனக்குள் சொல்லி விட்டு விசாலாக்ஷியிடம், “இதோ பாருங்கள் அம்மா, உங்கள் மகன் இங்கு இருப்பதை விட அங்கு இருப்பது நல்லது” என்றார்.

“எங்கு?” என்றார் அம்மாள் கலவரத்தடன். “என் நர்லிங் ஹோமில் தான். பேஷண்டை அனுப்புங்கள்” என்று சொல்லி விட்டுப் போனார்.

அதற்குள் அய்யாசாமியும் வரவே அடுத்த 30-வது நிமிடத்தில் சங்கு டாக்டரின் நர்லிங் ஹோமிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்.

இரண்டாவது யுத்தத்திற்கு முன்னால் டாக்டர் வாட்ஸைப் பற்றி யாரிடமாவது விசாரித்தால் “அது எத்தனை வாட்ஸ், நாற்பதா, அறுபதா?” என்று கேட்பார்கள் ஆனால் இப்பொழுதோ அவர்கள் முகம் அவர் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நூறு வாட்ஸ் பல்பு போல் பிரகாசிக்கும்.

பிராக்டிலே இல்லாமல் இருந்த டாக்டர் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தார். தவறுதலாகச் சில பிரிபிடிஷ் ஆபீஸர்களையும், சில பிரபல ஆசாமிகளையும் பிழைக்க வைத்து விட்டார். அடித்தது யோகம். பிரபல டாக்டர் ஆகி விட்டார். புகழோடு, பணத்துடனும் புதுத் தெம்புடனும் சென்னை வந்த அவர் பூத்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில் ஒரு நர்லிங் ஹோமை கட்டி, அதற்கு ‘பிங் பாங்’ நர்லிங் ஹோம் எனப் பெயர் சூட்டிக் தொழில் நடத்தத் தொடங்கியது பழங்கதை.

சென்னையில் வைத்தியத் தொழிலில் அவர் பிரபலமடையக் காரணமாய் இருந்தவர் சென்னை மாநகரில் சனிதோறும் வெளிவரும் “பஜ்ஜி” என்ற ஹாஸ்ய வார இதழில் “மெதுவடை” என்ற புனைபெயரில் ஜமாய்த்துத் தள்ளும் அதன் ஆசிரியர் திருவாளர் ஹாலாஸ்யம் தான்.

ஒரு சமயம் “மெதுவடையை” ஒரு மூன் லைட்டின்னருக்கு அழைத்திருந்தனர். அன்று தலைமையும் தாங்க வேண்டியிருந்ததால் ஹாலாஸ்யம் சொட்டச் சொட்ட ஒரு சொற் பொழிவைத் தயாரித்துக் கொண்டு டின்னர் நினைவிலேயே காரை ஓட்டிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார் பூத்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில். திடீரென்று வயிற்றின் வலது பக்கத்தில் சரீர் என்று ஒரு வலி வரவே கை ஸ்டிரிக்கை வலது புறமாகத் திருப்பி விட்டது. அப்பொழுதுதான் ‘பிங் பாங்’ கிலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்த வாட்ஸின் காரோடு வேசாக மோதிவிட்டது. வாட்ஸ் இறங்கி வந்ததும் பயத்தில் வயிற்றில் வலி அதிகமாக ‘ஹா’ என்று அலறினார். மெதுவடை. வாட்ஸ் அவரை உள்ளே அழைத்துச் சென்று, சோதித்துவிட்டு அஜீரணம் என்பதைக் கண்டு விட்டாலும் வெளியே கூறாமல் முகத்தை மிகவும் வீரியலாக வைத்துக் கொண்டு மாத்திரை கொடுத்து மருந்தும் எழுதிக் கொடுத்தார். அந்த மாத்திரை அற்புதமாக வேலை செய்து மறுநாள் மற்றொரு விருந்தினர் மெதுவடையை. கொள்ளச் செய்துவிட்டது பெதுவடையை. தொடர்ந்து ஒரு டூன் விருந்துகளை ருசித்தார். வயிற்றில் வலியில்லை. உடனே தனது பத்திரிகையில் ‘வாட்ஸும் போட்டும்’ [Watt(s) and Fate] என்ற தலைப்பில் வாட்ஸின் திறமையை ‘ஓஹோ’ என்று புகழ்ந்து தள்ளினார். இதைய் படித்த ஈர்ப்

பணக்காரர்கள் எல்லோரும் அவரைக் குடும்ப டாக்டராக ஆக்கிக் கொள்வதில் போட்டி யிட்டனர். பணக்காரர்களின் குடும்ப வைத்தியரான அவர் அவர்கள் பெருமைக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப நர்ஸிங்ஹோமை அமைத் திருந்தார்.

எல்லா வசதிகளும் பொருத்தியிருந்த இந்த நர்ஸிங்ஹோமில் ஒரு கட்டிலில் சங்கு படுத் திருந்தான். கண்களை மூடிப் படுத்திருந்த சங்குவின் காதுகளில் “உங்களுக்கு எங்கே வலிக்கிறது?” என்ற ஐஸ்க்ரீம் குரல் கேட்டது.

“கணுக்கால் இரும்புறை” என்று கண் களைத் திறக்காமலேயே சங்கு பதிலளித்தான்.

நர்ஸ்—கணுக்கால் இரும்புறையா? அப்படி என்னால்? சங்கு: கணுக்காலில் இரும்பு உறை போட்ட மாதிரி இருக்கிறது. என்று கூறியபின் கண்களைத் திறந்தான். வெண் ணிற ஆடையில் வெள்ளை அன்னம் ஒன்று நின்றது.

“ஓஹோ, அப்படியா” என்று கேட்டு விட்டு கலகல வென்று சிரித்தான்.

நர்ஸ் சிடுசிடுக்காமல் இருந்தது அவனுக்கு இதமாக இருந்தது. அவனுக்கே இயற்கை யான நகைச்சுவையும் பொங்கி எழுந்தது. உடல் வலியை மறக்க ஏதாவது பேசிக் கொண்டிருந்தால் பரவாயில்லை என்று தோன்றியது. உடனே நர்ஸுக்கு இராமர் கதை சொல்லத் தொடங்கினான். நர்ஸும் நோயாளிக்கு இதமாக இருந்தால் சரி என்று அவன் பேத்தலைக் கேட்கத் தயாரானான்.

சங்கு—இராமர் இங்கிலீஷ் கிராமரிலே ரொம்ப வீக்காக இருந்தார். கிராமரிலே பால் மார்க் வாங்க வில்லை என்று கோபப் பட்டு தசரதர் அவரைக் காட்டுக்குத் தூரத்தி விட்டார்.

நர்ஸ்—சீதை ஏன் உடன் போக வேண்டும்?

சங்கு—கிராமர் புல்தகம் 5 கிலோ எடை இருந்தது. அவரே தூக்கிக் கொண்டு போனால் கை வலிக்காதா? சீதை ஒத்தா சைக்குப் போனால்.

நர்ஸ்—அது சரி. இலக்ஷ்மணன் ஏன் போனால்?

சங்கு—அயோத்தியில் இருந்தால் அப்பா கிராமர் படிக்கச் சொல்லி கம்பல் பண்ணு வாறே என்று பயந்து வீட்டை விடக் காடே தேவலை என்று கிளம்பி விட்டார்.

நர்ஸ்—இராமாயணம் புதுமாதிரியாய் இருக்கிறதே.

சங்கு—இது என் சொந்தக் கற்பனை. கற்பனை எப்படிப் போகிறது என்று மேலே போகப் போகப் பார். கதையிலே புதுமை ஒளி வேண்டும் புதுமை ஒளி வேண்டும் என்று கரடியாகக் கத்துகிறார்களே. இதோ புதுமை.

[நர்ஸ் ஜூர வேகம் என்று புரிந்து கொண்டாள்.] காட்டிலே இருக்கும் போது புத்த கத்தைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும் படி சீதையிடம் சொல்லிவிட்டு வெளியே போனார்கள் இராமனும் இலக்ஷ்மணனும் இந்தச் சமயத்தில் இராவணன் ஒரு இங்கிலீஷ் உச்சர் மாதிரி சீதையிடம் வந்து ‘கோட்’ [Goat] என்ன பால் என்று கேட்டான். வந்த நோக்கம் அந்தக் கிராமர் புல்தகத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது.

நர்ஸ்—இராவணனுக்கு ஏதற்கு அந்தப் புத்தகம்? சீதையிடம் இருப்பது எப்படித் தெரியும்?

சங்கு—இராவணன் ஒரு முறை லார்டு சிவாமேல் ஒரு இங்கிலீஷ் போயெம் எழுதி

ஒன். அதைப் படித்த சிவன் அதிலே ஏகப் பட்ட கிராமர் மிஸ்டேக்குகள் இருந்ததால் ஓத்தக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். கிராமர் புத்தகத்திற்கு எங்கே போவது என்று இடிந்து உட்கார்ந்திருந்த இராவணனிடம் சூர்ப்பன கை வந்து

“அண்ணா! நீ தேடும் கிராமர் புத்தகத்தை இராமர்னு ஒரு மனுஷன் தலைகணையாக வைத்துக் கொண்டு படுத்துக் கொண்டிருந் தார். அதை எடுத்துக் கொண்டு வரலாம் என்று கையை நீட்டினால் இலக்ஷ்மணன் என் கையை வெட்டி விட்டான்”. என்றார். இராவணன் கண்கள் ‘டொமேடோ பூஞ்சி’ போல் சிவந்தன. கிளம்பினான் இங்கிலீஷ் உச்சர் வேடத்தில் புத்தகத்தைக் கிளப்ப. சீதையிடம் ‘கோட்’ என்ன பால் என்று கேட்க அவன் விழித்துக் கொண்டு நிற்க கிராமர் புத்தகத்தைக் கொண்டுவா. காட்டு கிறேன் என்று கூறிய புத்தகத்தைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட்டான்.

திரும்பி வந்த இராமர் விஷயம் கேட்டுப் புலம்பி அழுதார். காடு பூராவும் தேடினார். அப்பொழுது அனுமாரைச் சந்தித்தார்.

நர்ஸ்—அனுமாரா?

சங்கு—ஆமாம். அனுமார் மூர்மார்க் கெட் டிலே ஒரு பழைய புத்தகக் கடை வச்சிருந் தார். இராமரிடம் விஷயம் கேட்டு, இது அந்த இராவணன் பயல் வேலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவன் கிராமர் புத்தகத் திற்கு அலையாய் அலைந்து கொண்டிருந்தான். எதற்கும் கவலைப்படாதே. புத்தகத்தோடு வருகிறேன். என்று சொல்லி விட்டு ‘ஏர் விலோனில்’ இலங்கைக்குச் சென்றார். புத்த கத்தைக் காண முடியவில்லை. பிறகு தந்தை வாயு பகவான் உதவியால் இராவணன் தன் சென்டர் தலையிலே புத்தகத்தை வைத்து அதன் மீது கிரீடத்தை வைத்திருப்பதாகத் தெரிந்து கொண்டார்.

நர்ஸ்—ஏன் அப்படி வைத்துக் கொண் டான்?

சங்கு—விழுந்து விழுந்து படித்தாலும் கிராமர் பத்துத்தலைகளில் ஒரு தலையில் கூட ஏறவில்லை. அலுத்தப் போய் தலையிலேயே வைத்துக் கொண்டால் உள்ளே இறங்கு கிறதா பரக்கலாம் என்று வைத்துக் கொண்டான்.

நர்ஸ்—சரி, இன்று கதைபோதும், ரெஸ்ட் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

சங்கு—இல்லை. இல்லை. இதோ முடித்து விடுகிறேன். அனுமார் இராவணனிடம் போய் எவ்வளவு விடை வேண்டுமானாலும் தரு கிறேன் என்று ஆசை காட்டினார். அவன் அசையவில்லை. பின் இராமர் இராவணனிடம் போய் அவன் அவமானப் படும்படியாக கிராமர் மிஸ்டேக்கு இல்லாமல் ஒரு போயம் பாடிக்காட்டினார். ஆஹா என்னால் இப்படி முடியவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டு பிராணனை விடுகிறேன் என்று கூறியபடுக்கையில் விழுந்து தூங்கினான். விழுந்த வேகத்தில் கிரீடம் விழு, உள்ளிருந்த புத்தகமும் வெளியே விழுந்தது. அனுமார் எடுத்துக் கொண்டு அயோத்திக்கு ஓடிவிட்டார்.

அவன் பேச்சை நிறுத்த முடியாது. மற் றொரு கதை ஆரம்பித்து விடுவான் என்று பயந்த நர்ஸ் தூக்க மாத்திரை கொடுத்த அவனைத் தூங்க வைத்தான். ஒரு வாரம் சங்கு நர்ஸிங் ஹோமில் டாக்டர் கொடுத்த பிள்ளைகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்து விட்டு வீட்டிற்கு வந்து விசாலாக்ஷி அம்மாள் வயிற்றில் பாலு வார்த்தான். சங்குவைப் பிடித்த பிஞ்சு மோகினி அதற்குமேல் அவ னிடம் இருக்கப் பிடிக்காமல் அவனை விட்டு நீங்கினான்.

ஜி. கங்கா, 'இ' பிரிவு

कुशल शब्द का शाब्दिक अर्थ होता है, कुशलाने में समर्थ - किन्तु जब हम कहते हैं कि ये चित्रकला में कुशल हैं तो वहाँ मुख्यार्थ में बाधा पड़ती है। यहाँ लक्षणा द्वारा योग्यता या निपुणता का भाव लक्षित है, लक्षणा द्वारा मुख्यार्थ की बाधा दूर की गयी है। कालान्तर में लाक्षणिक अर्थ रूढ़ि हो जाते हैं।

शब्द के ज्ञान एक व्यक्ति के लिए क्या नहीं करता? यश, प्रेम, धन, ऐश्वर्य आदि उसके चरणों में पड़े रहते हैं। बरनाई शाँ ने भाषण शक्ति प्रकट करके यश प्राप्त किया। महादेवी वर्मा ने वाक्शक्ति से दिव्य प्रेम को प्रकट किया, गाँधीजी अपनी वाणी के माधुर्य से संसार को अपने मन के अधीन लाए, शब्द - वाहन - शक्ति प्रकट करके यश प्राप्त किया। महादेवी वर्मा ने वाक्शक्ति से दिव्य प्रेम को प्रकट किया; के ऐसे कनेक उदाहरण हैं।

शब्द से जन्मा हुआ साहित्य युग-युग से हमारे हृदय के कोमल तारों को संकृत करता हुआ हमारी मानसिक भूख मिटाता रहता है। टालस्टाय का कथन शत प्रतिशतः सत्य है कि साहित्य कला की भावभूमि है; पर मानव एकता का सर्वश्रेष्ठ साधन है। साहित्य संस्कृति की प्रतिष्ठा करता है, जीवन संघर्ष में जीझने की प्रेरणा देता है। कहा भी गया है—

“साहित्य - संगीत - कला - विहीनः
साक्षात् पशुः पुच्छ विपाण हीनः ॥”

साहित्य रूपी यह शब्द - वाहन कव्य, नाटक गद्य आदि का रूप लेता है। यह रूप नाटककार या कवि की मानसिक भावनाओं को प्रकट करने का तथा जीवन में घटित घटनाओं को लोगों तक पहुँचाने का साधन बन गया है।

इस प्रकार निष्कर्ष निकलता है कि शब्द का एकमात्र लक्ष्य मनुष्य है। शब्द मनुष्य के लिए मनोरंजन है किन्तु वह सस्ता मनोरंजन का साधन नहीं हो, परन्तु सर्व भवन्तु सुखितः का अमर संदेश देने में समर्थ हो।

बी. माल (प्रथम वर्ष, गणित, बी. एस. सी)

‘बस की सवारी’

वाह साहब क्या लाजवाब नाम है, बस। यानि, बस! खबरदार! दौड़े दौड़े आइये, घण्टों लाइन में लगे रहिये, फिर भी इस बात का कोई भरोसा नहीं कि बैठने की तो क्या, लटकने की भी जगह मिल ही जायेगी। बस पकड़ते समय इस बात का खतरा सिर पर सवार रहता है कि न मालूम कब कण्डक्टर महोदय अंगुली उठाकर कह बैठे-‘बस’ बस में जगह नहीं रही।

और तो और जी जब से हमने इस कलियुगी संसार में पदार्पण किया तभी से हमने इस लाल रंग की सवारी को तयागने का विचार कर दिया था परन्तु जनाव, हमारे भाग्य में जब भगवान ने इसकी सवारी लिख भेजी है तो बताइये भाग्य-रेखाको हम कैसे बिगाड सकते हैं। अर्थात् हमको घर से कालेज पहुँचने के लिये इसी का सहारा लेना पडता है।

हम घर से बस स्टाप तक के एक मील लम्बे रास्ते पर चलते-चलते खुदा से यही हुआ माँगते रहते हैं कि ‘ऐ मेरे परवरदिगार हमको बस में सही सलामत चदा देना। और जब घंटों बस की लाइन में लगे रहें तो इसका भी, कोई एहसान नहीं। अगर बदकिस्मती से बस के स्टार्ट होने पर हमारा वैग गिर पडता है और हम किसी तरह बस में चढ जायें तो फिर कण्डक्टर की आप लाख खुशामद कीजिये वह महाशय रुकने का नाम भी नहीं लेंगे।

अगर हमे ‘पोरियड मिस’ होने का कोई खतरा न हो तो पहली तक न सही इसरी, दूसरी नहीं तो तीसरी। आखिर यह तो कह सकेंगे कि जी हाँ हनं कालिज गये थे। सो इसी को ख्याल में रखते हुये ही हमें बस वालों का मुहँ जोहना पडता है कि भई बैठने को नहीं, हमें खडे रहने को ही जगह देदें। लेकिन ये बस वाले हैं कि जैसे मुरब्बत का पाठ इन्होंने पढा ही नहो। हम मिन्नतें और आरजू करते ही रह जाते हैं लेकिन “बस” है कि जैसे सहे में लक्ष्मी खिसक जाया करती है बस उसी तरह बस भी हमारे देखते-देखते हमें टाटा करती है बस उसी तरह बस भी हमारे देखते-देखते हमें टाटा करती खिसक जाती है।

अभी उस दिन की बात है। जब हम अपने पापा के साथ पहने दिन कॉलिए हँसते-हँसते बस स्तॉप पर पहुँचे तो वया देखते हैं कि कोई बीस-तीस आदमी, औरत बच्चे एक साध वेचारे एक छोटे से दरवाजे के अब्दर धुसने की जी तोड कोशिश कर रहें हैं। अच्छा खासा एक मल्लयुद्ध हो रहा था। उस दर्शनीय दृश्य का ठीक ठीक वर्णन नहीं किया जा सकता। और हम तो एक कौने में खडे यही सोचते रहे कि शायद इसमें कोई चाँदी या रुपये बिखरे पडे हैं कि जो पहले पहुँच जाय वही हाथ मार लें। अगर शहर में कोई दंगा

या कर्बू लगने का डर होता या फिर यह चार लडके आ धमके कि लाइन में खडा ‘आखिरी बस’ होती तो भी इस धक्कम धक्के होना अपनी इज्जत के खिलाफ समफते थे। की बातकुछ समझ मे अती, लेकिन जब दस बजे यह घटना है तो बताइये आप क्या सोच सकते हैं इसलिये हम अपने नये वस्त्र व उनकी इस्तरी का ख्याल करते हुये स्कूटर के सहारे किसी तरह कालेज पहुँचे।

आप शायद सवरियों का कसूर बतायें कि वे लाइन लगाकर क्यों नहीं खडे होते। जी हाँ ‘क्यू’ की भी सुनिये। भाई यह हिन्दुस्तान है। यहाँ ‘क्यू’ क्या होती है? -यह जश देर से सममु मे आती घण्टे बाद जब ‘बस’ लहराती हुई आती दिखाई दी तो न नाने कहाँ से दो

चार लडके आ धमके कि लाइन में खडा होना अपनी इज्जत के खिलाफ समफते थे। बस ‘बस’ में सवार हो गये।, उनको कारण क्यू में खडे हुये लोग भी लाइन को तोडकर बस तक पहुँचने की सब देखकर कभी-कभी यह सोचने को मजबूर होना ही पडता है कि हमने यों ही यह नारी देह धारण की। कम से कम बस में स्थान पाने के लिये हम नारी देह की कतई आवश्यकता नहीं।

मद्रास मे अगर रहना है तो बसके बिना गुजारा नहीं हो सकता। जैसे मैंने पहले ही कहा ‘बस’ हमारे बस की बात नहीं है।

सी. एन. मंजुला
प्रथम वर्ष, श्री. एस. सी. गणित.

कबीर के राम

निर्गुण भक्ति धारा के एक संत के रूप में, एक सफल कवि और ज्ञानाश्रयी शाखा के प्रवर्तक के रूप में हम कबीर को जानते हैं। हिन्दू-मुसलमान की एकता के लिए पहले पहल स्वर उठानेवाले ने कबीर।

कबीर-काव्य में राम, गोविन्द, नारायण, सारगपानि आदि सगुण ईश्वर का नाम हमें मिलता है। इसलिए कबीरदास के आलोचकों ने आश्चर्य प्रकट किया है कि उन्होंने निर्गुण राम की उपासना कैसे बताई। पर कबीर के राम तो निर्गुण और निराकार है। अतः कबीर यह उपदेश देने हैं, "निर्गुण राम जपहु आई"।

इसमें कोई सन्देह नहीं है कि हरि, गोविन्द राम, केशव, माधव आदि पौराणिक नामों को कबीरदास कदाचित् ही सगुण अवतार के अर्थ में व्यवहार करते हैं। पर जब वे अपने परम उपास्य को इन नामों से पुकारते हैं तो सगुण अवतारों से उनका मतलब नहीं होता। कबीर के राम निरजन है, उनका रूप नहीं रेखा नहीं, वे समुद्र भी नहीं है, पर्वत भी नहीं है, धरती भी नहीं, आकाश भी नहीं, सूर्य भी नहीं चन्द्र भी नहीं, पानी भी नहीं, पवन भी नहीं, समस्त दृश्यमान पदार्थों से विलक्षण, सबसे न्यारा, वे समस्त वेदों से अतीत, भेदों से अतीत, पाप और पुण्य से परे, ज्ञान और ध्यान का अविषय

स्थूल और सूक्ष्म से विवर्जित-अनुपम त्रैलोक्य-विलक्षण परम तत्व है। कबीर का कहना है:

"जाके मुंह माथा नहीं, नहीं रूप सरूप।
पहुप वास ते पातरा, तेसा तत्व अनूप।"

कबीरदास के राम पुराण-प्रतिपादिन अवतार नहीं थे। वे न तो दशरथ के घर उतरे थे और न लंका के राजा के नाश करनेवाले हुए, न तो उन्होंने वामन होकर बलि को छला था, न ही कृष्ण होकर गोवर्धन पर्वत को धारण किया था, न वराह, मस्य, कच्छप आदि वेणुदारी विष्णु के अवतार। कबीरदासने बहुत विचार करके यह कहा है

"कहै कबीर विचार करि, पे ऊले व्चवहार।
याहित्थे जे अगम है, सो वरति रह्या संसारा।"

कबीरदास ने स्पष्ट शब्दों में लोगों को सावधान किया है कि उनके राम व्यापक है। सबसे एक भाव से व्याप्त है; पंडित हो या योगी, राजा हो या प्रजा, वैश्य हो या रोगी, वह सबमें आप रम रहा है, और उसमें सब रम रहे हैं। उनका कहना है,

"नाना भौंति पडे सब भाँडे रूप धरि मेल।" और
"खालिक खलक खलक में खालिक, सब घर रह्यो समाई।"

जब कबीरदास निर्गुण भगवान का स्मरण करते हैं तो उनका उद्देश्य यह होता है कि

भगवान के गुणमय शरीर की जो कल्पना की गयी है वह रूप उन्हें मान्य नहीं। वे भगवान को सत्व, रज और तमो गुणों से अतीत मानते हैं और इसी गुणातीत रूप को निर्गुण शब्द से प्रकट करते हैं। उनका कहना है

"गुनमैं निरगुन, निरगुनमैं गुन, वार छांडि क्यूं
बहिये।
अजर-अमर कथै सब कोई अलख न कथणां
जाई।"

वे कहते हैं कि यह तो ठीक है कि उसका कोई स्वरूप नहीं है, कोई वर्ण नहीं है, पर यह और भी ठीक है कि वह सब घर में समाया हुआ है। उसका न तो आदि है, न तो अंत। वह पिंड से भी परे है और ब्रह्मांड से भी। वह अगुण और सगुण दोनों के ऊपर है। यही कबीरदास का निर्गुण राम है। इतना ही नहीं है, वह भाव और अभाव दोनों से परे है। न तो वह द्वैत पक्ष का विषय है न अद्वैत पक्ष का प्रतिपाद्य।

उसे न तो भीतर कहा जा सकता है, न बाहर। असल में वह बाहर से भीतर तक ऐसा व्याप्त हो गया है कि कहकर समझाया नहीं जा सकता। वह अलख है, अगम है, अगोचर है। उसे वही भली-भाँति जानते हैं जो पहचानते हैं। जो नहीं जानते वे कहने पर भी विश्वास नहीं करते।

"बाहर-भीतर सकल निरंतर गुरुपरतापे दीठा लो
हिष्ट नमुष्टि न अगम अगोचर पुस्तक

लिखान जाई लो।

जिन पहिचाना तिन भल जाना कहै न को
पतियाई लो।"

राम-नाम का आधार लेकर कबीर ऐसी भक्ति की स्थापना करना चाहते थे जो हिन्दू मुसलमान दोनों को ग्राह्य हो सके। अतः उन्होंने राम-रहीम की एकता स्थापित कर उन्हें संकीर्ण धार्मिक बंधों से मुक्त कर दिया। यही कारण है कि कबीर अपने राम के विषय कह सके—

"कहै कबीर एक राम जपहु रे, हिन्दू-मुकन
कोई।" कबीर के राम सर्वव्यापी हैं। अतः कहते हैं,

"लाली मेरे लाल की, जित देखौ तित लाल।
लाली देखन मैं गई मैं भी है गई लाल।"

इसी त्रिगुणातीत, द्वैताद्वैतविक्षण, भावाभावविनिर्मुक्त, अलख, अगोचर, अगम्य, दोमपारावार, सर्वव्यापी भगवान को कबीरदास ने निर्गुण राम कहकर संबोधन किया है। उस राम को अनुभव से ही जान सकते हैं। इसी भाव को कबीरदास कहते हैं,

"अविगत अकथ-अनूपम देखा कहतां कहा
न जाई।

सैन करे मन ही मन हंस गूँ जानि मिठाई।"
इस प्रकार कबीर जिस राम-नाम का जप करते हैं वह निर्गुण है, निराकार है, सर्वव्यापी है, अवतार पुरुष नहीं है।

एस. राजलक्ष्मी
(प्रथम बंध, गणित, बी.एस.सी.)

गुप्तजी की 'यशोधरा' का मानिनी रूप

हिन्दी साहित्य के सुप्रसिद्ध कवि श्री. मैथिलशरण गुप्त के काव्य ग्रंथों में 'यशोधरा' का अनुपम स्थान है। संसार भर के लोग जब बुद्धदेव के यशोगान में निमग्न थे तब उपेक्षित नारी यशोधरा की सुध ली गुप्तजी ने। जिस यशोधरा के पातिव्रत्य तपस्या और कर्तव्यपरायणता ने राजकुमार सिद्धार्थ को सफल योगी बुद्धदेव बनाया, उस यशोधरा को काव्यनायिका बना कर गुप्तजी ने नारी जाति को गौरवान्वित किया। बुद्धदेव की अर्द्धांगना गोपा की मूक विरह वेदना को अपने सुंदर काव्य के महल में साकार कर दिया। उपर्युक्त कारणों से उनकी यह कृति साहित्य जगत में अपना विशिष्ट महत्व रखती है।

अपने काव्य में यशोधरा को कवि ने 'मानिनी' 'विरहिनी' 'जननी' के तीन रूपों में वर्णित किया है। कवि का काव्य कौशल एक ओर, और यशोधरा का सुदृढ़ व्यक्तित्व दूसरी ओर पाठकों को आनंदित करता है।

तीनों रूपों में यशोधरा हमें बहुत भाती है। आदर्श जननी के रूप में बेटे राहुल से उसके कथन हैं—

“देखूंगी बेटा मैं जो भी भाग्य मुझे दिखलाएँगे

तो भी तेरे सुख के ऊपर मेरे दुख न छाएँगे।”

उसके विरह वर्णन को भी प्रकृति का सहारा लेकर कवि ने मार्मिक और हृदयस्पर्शी बनाया है।

यशोधरा का मानिनी रूप विशेषतः वन्दनीय है। और इस रूप में उसे वर्णित करना ही कवि के लक्ष्यों में सर्वोपरि दीखता है। संपूर्ण काव्य के निचोड़ को अंकुश करते हुए, साथही यशोधरा के स्वाभिमान को शुद्धोधन के इन शब्दों में चरितार्थ करते हैं कवि।

‘गोपा बिना गौतम भी ग्राह्य नहीं मुझको’

क्षत्राणी गोपा को इस बात पर बहुत ठेस पहुँचती है कि पति ने उससे कहे बिना ही वन की ओर प्रस्थान कर दिया। पति ने उसे एक साधारण नारी के रूप में ही देखा। यह पहचाना नहीं कि उसका पातिव्रत्य उसे अपने पति के सिद्धि मार्ग पर बाधा डालने का अवसर नहीं देगा। गुप्तजी की तीखी शैली उसकी इस वेदना का परिचय देती है 'सिद्धि हेतु स्वामी गए, यह गौरव की बात मगर चोरी सोरी गए, यही व्याघात उसके स्वाभिमान की यही माँग है कि वह अपने पति का स्वागत उसी आँगन में करें जहाँ वे उसे छोड़ गए हैं।

पत्नी से विदा न लेकर उनका स्वागत ते के अधिकार से भी उसे वेचित कर दिया। उस नारी की व्यथा का कारण है। उसे भी भान होता है कि सिद्धार्थ की प्रतीक्षा ते आँगन में ही करने पर वह अपने मान

रक्षा करेगी जरूर मगर समाज से झूठ नारी की उपाधि भी पाएगी मगर वह स्वाभिमानिनी जो अपने पति के गौरव की भी सा करती हुई अपने ससुर से उन्हें न खोजने अनुरोध करती है। उसका प्रश्न है—
“ग़ात सोचो, क्या गए वे इसी अर्थ हैं? खोज हूँ हम लावें क्या वे असमर्थ?”

उसके व्यक्तित्व के इस तेज और उसके विश्वास का आधार है उसकी कर्तव्यपरायणता जो इन शब्दों में प्रकट है—

“नाथ तुम, बिना अपराध हमें छोड़ कहाँ जाओगे?”

विरह जीवन को एक चुनौती मानती है और अपने को सिद्धार्थ के योग्य पत्नी साबित करती है। उसके कथन हैं—

“इस दिन के उपयुक्त पात्र की उन्हें खोज थो सारी
आर्य पुत्र दे चुके परीक्षा
अब है मेरी वारी।”

इस विश्वास पर दिन काटती है कि अगर पतिव्रता है तो कोई भी उसका बाल तक न कर सकेगा।

जो आत्माभिमानिनी है वह दूसरों की कृपा से घृणा करता है। देखिये यशोधरा के वचन “यशोधरा के बूरि भाग्य पर ईर्ष्या करनेवाली तरस न खाओ कोई उस पर आओ भोरीभाली यशोधरा का यह प्रश्न

“कहाँ तुम्हारी गुण गाथा में मेरी कृपा-कहानी काव्य का प्रारूप प्रस्तुत करता है।

शारीरिक दृष्टि से राजमहल में जीने वाली गौपा मानसिक तौर पर अपने पति को सदा सेवा करती है और उनकी सभी प्राप्तियों पर अपना अधिकार जताती हुई कहती है—

“अमृत तुम्हारे हाथ
तो भाजन मेरे हाथ।”

सिद्धार्थ से अपना संबंध जन्म-जन्म का मानती है और बताती है कि उन पर यशोधरा का ही प्रथम अधिकार है।

उसका मानिनी हृदय इतना शक्तिशाली है कि अपने पति की निर्वाण प्राप्ति और निकटवर्ती मगध राज्य में उनके अगमन का समाचार प्राप्त करने पर भी वह अपने घर में ही रह जाती है। अपने मन पर उसका कठोर नियंत्रण पाठकों को अचम्भे में डाल देता है। उसका मन कहता है कि अब तक का उसका वैराग्य अभाव का परिणाम था। उसी वैराग्य को अब कायम रखना जब ऐच्छक स्वामी बहुत पास है, उनका आसान नहीं है। मगर उसका मानिनी हृदय उसकी वृद्धकालीन तपस्या को सफल बना देता है। उसका कथन है

“भक्त नहीं जाते कही आते हैं भगवान
यशोधरा के अर्थ हैं अब भी यह अभिमान।”

उसके आत्मगौरव को मान्यता देते हुए स्वयं
बुद्धदेव कहते हैं

“मानि गी मान तज लो रही तुम्हारी वान
दानिनी आया स्वयं
द्वार पर यह तव तत्र भवान।”

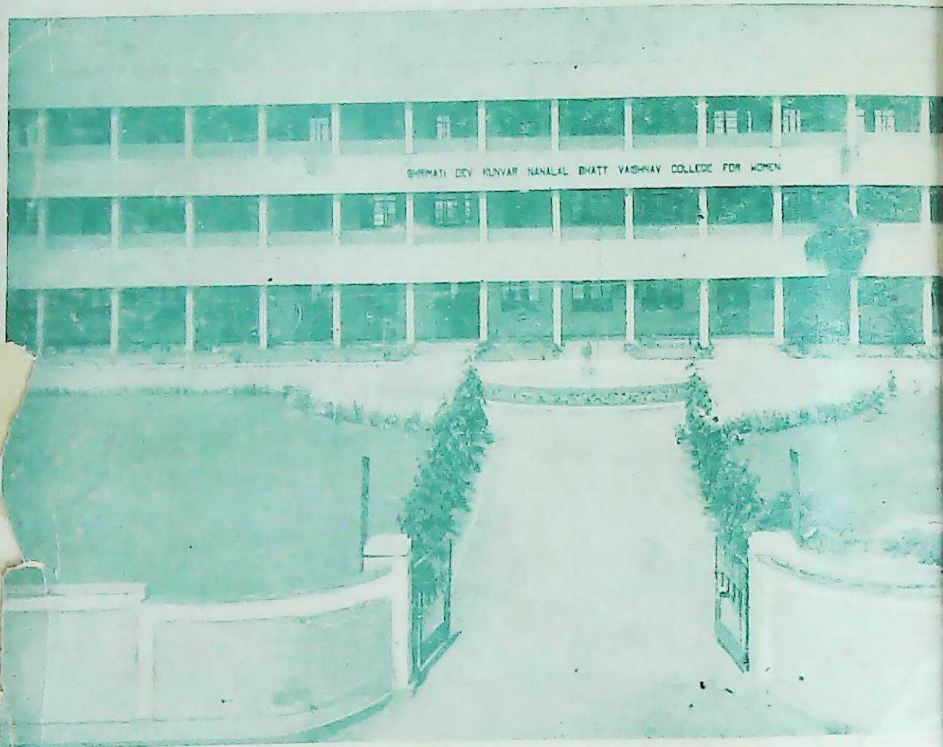
ये पंक्तियाँ उसके स्वाभिमान की विजय के
सूचक हैं।

मानिनी यशोधरा अपने कर्तव्यों में कोई
कसर उठाये रखती नहीं है। राजमहल में

सुखों को तजकर उससे विताया गया सात्विक
त्यागी जीवन उतना ही महत्वपूर्ण है जितना,
उसके पति का वन में तपस्या का जीवन।

यशोधर के द्वारा कवि ने नवयुग की वाणी
प्रस्तुत की है। यशोधरा को काव्य नायिका
बनाकर न केवल कवि ने अपनी मौलिकता
सावित की है मगर अभूतपूर्व लोकप्रियता भी
प्राप्त की है। काव्यकला की कसौटी पर भी
यह काव्य निखर उठा है। सच है गुप्तजी
की यशोधरा पाठकों के हृदय पट पर अमिट
छाप लगा देती है।

एस. पुष्पा
(द्वितीय वर्ष, गणित बी. एस. सी.)

SHRIMATI DEVI KUNVAR MANALAL BHATT VASHNAV COLLEGE FOR WOMEN